



DRAGØR KAJAK KLUB 1916-2016



Medlemmernes egne historier samt artikler af redaktionen:
Tom Adrian Petersen, Tom J. Andersen og Niels Febber Andersen

DRAGØR KAJAK KLUB 100 ÅR 1916-2016

I redaktionen: Tom Adrian Petersen, Tom J. Andersen og Niels Febber Andersen.

Fotos: Medlemmer af Dragør Kajak Klub, hvis ikke andet er anført.

Layout og prepress: Niels Febber Andersen.

Tryk: Ekspressen Grafisk Produktion ApS. Printed in Denmark.

Teksten på siderne 5 til 55 er identisk med 75 års jubilæumsskriftet fra 1991 med enkelte redaktionelle ændringer, dog med ny ombrydning, format og delvis nyt billedemateriale.

Redaktionen er afsluttet 1. juni 2016. Vi takker de mange, der har bidraget med historier og billeder til dette skrift. Har du billeder/arkivalier relateret til Dragør Kajak Klub, som ikke er medtaget, vil vi være glade, hvis du vil indlevere dette til indscanning, eller en kopi, til Dragør Kajak Klub.

Tak til Dragør Lokal Arkiv for indscanning af billeder fra Dragør Kajak Klubs gamle fotoalbum.

Gengivelse af tekst og billeder
er tilladt med kildeangivelse.
Dragør Kajak Klub 2016.

ISBN 978-87-999143-0-2



DRAGØR KAJAK KLUB 1916-2016



*Thorvald Gjørtler.
Medstifter af Dragør Kajak Klub
og klubbens første formand.
Fotograferet 1920.*

Medlemmernes egne historier samt artikler af redaktionen:
Tom Adrian Petersen, Tom J. Andersen og Niels Febber Andersen

Indhold

Hvorledes begyndte det? <i>A. Christian Paulsen</i>	5
Omkring 1920 <i>Niels Febber Andersen</i>	8
”Mads” husker lidt fra 20’rne og 30’rne <i>Folmer Randbøll Madsen</i>	10
Kajakhavnen <i>Niels Febber Andersen</i>	15
1940-1949 - I skyggen af 2. Verdenskrig <i>Niels Febber Andersen</i>	17
1950-1969 <i>Peer Edwards</i>	20
1970-1975 - en fremgangsrig periode <i>Peter Sadolin</i>	28
1976-1979 - en meget aktiv periode! <i>Tom Adrian Petersen</i>	35
Klubhygge, byggeri og roning - 1980-1984 <i>Anne Juhl Schmidt</i>	42
Om perioden 1984 og 1985 <i>Tine Frederiksen</i>	47
1986-1988 <i>Tom Adrian Petersen</i>	49
1989-1990 <i>Grith Borg og Martin Borg</i>	53
1991-1996 - Fest og form <i>Kasper Edwards</i>	57
1997-2000 <i>Suzanne Elizabeth Vedel</i>	64
2001-2003 - Godt igang med det nye millennium <i>Claus Borop</i>	66
2004-2008 som jeg husker det <i>Hans Walløe</i>	71
2009-2013 <i>Anette Henckel Leth</i>	75
2014-2016 og fremefter.... <i>Ole Lillelund</i>	75
Formænd gennem historien <i>Tom Adrian Petersen</i>	82
Fra klubblad til webside <i>Niels Febber Andersen</i>	83
Vinteraktiviteter <i>Claus Palm</i>	86
Ånden i klubben <i>Søren Clausen</i>	88
Kvinder og kajaksport <i>Tom J. Andersen</i>	90
60 år tilbage eller deromkring <i>Tom J. Andersen</i>	92
”Kogehuset” eller ”Nordre Smedie” <i>Finn Askgård</i>	96
Jubilæumsstriber <i>Anders Køster</i>	99
DKK-visen	99

Hvorledes begyndte det?

Danmarks første kajakklub blev stiftet den 1. september 1916 af seks unge mænd fra Dragør. En af medstifterne A. Christian Paulsen, der bl.a. var sekretær for klubben fra 1917 til 1920, har ved klubbens 60 års jubilæum skrevet følgende om de første år.



A. Christian Paulsen

Hvorledes det begyndte! Ja, der var vist ingen af os 15-16 års drenge, der dengang tænkte på, at Dragør Kajak Klub engang skulle fejre sit 60 års jubilæum og sikkert bestå endnu i mange år.

Vi var nogle drenge, som dels selv havde bygget en kajak, dels købt en. Selv købte jeg en brugt for 15 kroner af Cornelius Munch-Petersen. Den var grøn, og som alle de andre kajaker bygget af trælister på spant, som var overtrukket med lærred og malet. Så bred var den, at den kunne bære et lille sejl. Senere byggede Carl Aagesen en ny til mig, meget smal; typen var nærmest som en grønlandsk kajak. Alle de andre drenges kajaker var forskellige, og Carl Aage overgik sig selv, hver gang en ny kajak løb af stabelen hos ham i Bodestræde. Men vi havde ingen steder at lægge vores kajaker, de lå på havnepladsen.

Bag Chr. Greisens pakhus, nu sejlklubben, hvor han havde sin skibshandel, lå resterne af et gammelt skur. Der var ingen gulv, væggene og taget trængte meget til reparation og maling skulde det have.

Vi fik så Peter Greisen til at forhandle med sin fader om tilladelse til at bruge skuret, så vi havde et sted at opholde os i og sætte reoler op til kajakerne. Det fik vi velvilligst lov til, dog måtte vi kun færdes på stenene langs Chr. Greisens oplagsplads, nu Dragør Sejlklubs terrasse.

Samtidig spirede ønsket om, ved at stifte en klub, at få bedre hold på hele foretagendet. Først og fremmest drejede det sig om penge til at reparere skuret for. Så var vi seks drenge, der satte sig ned og snakkede sammen og på den første side i vor forhandlingsprotokol står følgende:

Den første generalforsamling fandt sted den 1. april 1917. I løbet af dette år blev der afholdt to generalforsamlinger, seks bestyrelsesmøder, en kaproning med 10 deltagere og præmieuddeling på Strandhotellet, samt et bal på Badehotellet med 40 deltagere.

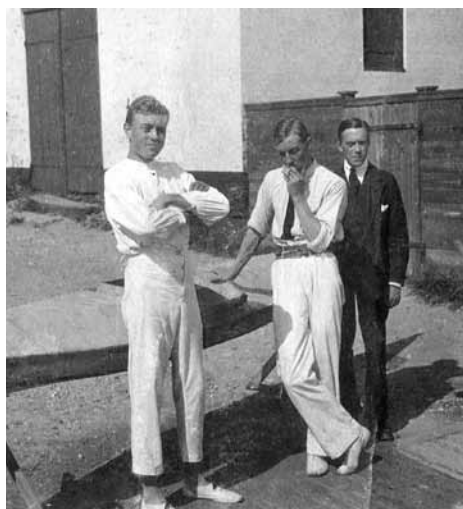


Det første klubhus på bygget op ad Greisens pakhus, 100 m fra klubbens nuværende hus. Maleri af Axel Johansen, 1918.

Dragør Kajak-Klub er stiftet
den 1. September 1916 af:
Christian Paulsen, Thorvald Gjortler, Rich.
Seffensen, Carl Aagesen, Carlo Schmidt og
Peter Greisen
dens første Bestyrelse var:
Hr. Gjortler, Formand, Peter Greisen, Kas.
ser, Rich. Seffensen, Sekretær



Fra venstre: Edward Holm, Kjell Christensen, Peter Greisen, Carl Stautz, Thorvald Gjørtler, Peter Isbrantzen, Carlo Smidt, Arne Paulsen, den sidste er formentlig Hans Lohmann. Fotograferet 1918.



Medstifter af Dragør Kajak Klub Peter Greisen og Thorvald Gjørtler (i lyst tøj) foran Greisens pakhus.

Penge skulle vi bruge, og bl.a. blev der den 1. januar startet et lotteri med en kajak som hovedgevinst. Den skulle Carl Aage levere til 25 kr.

Den 17. marts blev lotteriet trukket, og kajakken tilfaldt Frk. Nelly Møller.

På generalforsamlingen samme dag blev lovene reviderede og vedtaget i ny skikkelse. Bl.a. blev det månedlige kontingent sat til 35 øre og indskuddet til 50 øre.

Huset blev stadig bedre og bedre. Heldigvis havde vi både håndværkere og medlemmer, som havde et godt hånddelag, så der blev stadig foretaget forbedringer på det faldefærdige skur. Bestyrelsesmøderne refererer om de evindelige diskussioner vedrørende om- og tilbygninger, og selv om pengene var små, kunne vi stadig skrabe de midler sammen, som vi skulle bruge. Uden for

huset måtte vi fylde hullerne mellem de store sten med cement, ligesom der måtte bygges en anløbsbro.

Alt blev bekostet af egne midler og hvad vi fik som gaver. Fra Dragør kommune husker jeg ikke, at vi fik noget tilskud, vistnok udover nogle slagger fra gasværket til opfyldning.

På generalforsamlingen den 23. marts 1919 vedtoges det at optage damer, som



Fem af pionererne inden for kajaksporten i Danmark i deres kajaker.



Dragør Kajak Klubs første klubhus og bådeskur ved Greisens pakhus – i dag Dragør Sejlklub. Til højre Tolderhuset.

var ejer af en kajak. Det havde der været flere års diskussioner om.

I 1919 deltog vi i Dansk Forening for Rosports kaproning i Københavns havn. Vor egen kaproning fandt sted den 3. august med 27 deltagere i fem løb. Den 31. august deltog vi i Dansk Kajak og Kano Klubs kaproning i Tårnbæk med 8 roere, og vi sluttede sæsonen ved vor egen kaproning den 14. september med 4 løb. Der var 20 deltagere fra DKK og 5 fra Dansk Kajak og Kano Klub.

Som man vil se, blev der både af bestyrelse og medlemmer arbejdet meget energisk de første år, og vi havde fået gode venner og forbindelser både i Dragør og til omverdenen. Medlemstallet var den 7. marts 1920 også steget til 112. På dette tidspunkt havde vi også

fået vores nåleemblem, som var blevet vedtaget på et bestyrelsesmøde den 29. marts 1919.

Her må min lille beretning ende. Jeg blev af mit firma sendt til provinsen og opholdt mig i flere år i Aalborg og Kolding, og var derfor ude af stand til at følge klubben. Men Dragør Kajak Klub fik dog forinden den første store sejlkanoe på Amager, idet jeg, med god hjælp af Carl Aage, i 1920 fik bygget den 5,2 m lange og med 10 m² sejl svenske Thorrell Sejlkanoe, som blev sejlet af Robert Schmidt.

Nu fejrer Dragør Kajak Klub sin 60 års ærefulde beståen, og kan se tilbage på mange gode arbejdsår, ligesom alt tyder på en lys fremtid, Må jeg ønske alt godt for DKK.



Brd. Aagesens Kajak- og Kanobyggeri i Bodestræde byggede mange af DKK's både.



Fire af kajakpionererne i Danmark i fire forskellige kajakmodeller.

Omkring 1920

Lidt om kaproning, Nelly Møller og starten af ”Pilen”, i en sæson, der må betegnes som en af de største i klubbens historie. Skrevet af Niels Febber Andersen på grundlag af arkivmateriale.



Niels Febber Andersen

A.C. Paulsen skriver at det den 23. marts 1919 blev vedtaget at optage kvinder som medlem, hvis de var ejer af en kajak. Det skyldtes, at Nelly Møller havde vundet den kajak, som var udsat som førstepremie i det lotteri, som var arrangeret i 1917 for at skaffe penge til klubhusets reparation.

På generalforsamlingen den 7. marts 1920 blev det foreslået, at damer skulle kunne optages i klubben, uanset om de havde en kajak eller ej.

I referatet fra generalforsamlingen står der ”Frk. Nelly Møller, som Damerne Ordfører, var mærkværdigvis imod Forslaget, hvilket Hun begrundede med, at Hun var bange for, at alt for mange Damer skulde komme ind i Klubben og muligvis ødelægge Det gode Forhold Medlemmerne indbyrdes eller hindre Sporten”.

Forslaget blev dog vedtaget med 23 stemmer for og 10 imod, ikke mindst fordi flere af mændene talte damernes sag!

Senere samme år meldte Nelly Møller sig ud af Dragør Kajak Klub, og startede så en anden klub i Dragør, som fik navnet Kanoklubben Pilen.

Det blev man meget sure over i DKK, så da Dansk Kajak og Kano Klub i Klampenborg, i juni indbød til et kapronings-stævne i Hellerup, besluttede man ikke at sende deltagere, såfremt der kom deltagere fra Pilen, for som der står i referaterne ”Denne Klub har optraadt som illoyal Konkurrent, og Dra-



DKKere iført klubtrøjer og med fanen opstillet til fotografering først i tyverne.

gør Kajak Klub kan derfor ikke have noget som helst med den at gøre”.

I løbet af foråret forsøgte man med flere møder at normalisere forholdene mellem de to klubber. DKK’erne ville ikke bøje sig, og Nelly var en rabiater kvinde, så møderne endte uden andet resultat, end at man var blevet endnu mere uenige. Der blev også arrangeret et møde på Badehotellet, hvor forman-

den for Dansk Kajak og Kano Klub, hr. Raffenberg skulle være mægler. Raffenberg håbede meget at få et forlig i stand, idet han havde fået et ultimatum fra sin bestyrelse, hvilket gik ud på, at styrte ham som formand, hvis han ikke kunne ordne det således, at alle klubberne kunne deltage i kaproningen den 5. september. Det lykkedes ikke Raffenberg at få et forlig i



12 herrer og Nelly Møller, der senere startede "Pilen" i ophalerskuret i baggrunden. Læg mærke til sejlkanoen til højre i billedet.

stand trods ihærdige mæglingsforsøg, så han så ikke anden udvej end at udelukke Pilen fra årets kaproninger, for som der står "For ikke at ødelægge det mangeårige intime samarbejde mellem Dansk Kajak og Kano Klub og Dragør Kajak Klub".

Kaproningen blev afviklet den 3., 4. og 5. september 1920. Til dette, et af de første danmarksmesterskaber i kajak, eller som det hed i 1920 Danske Kajakklubbers Mesterskaber, stillede Dragør Kajak Klub med ikke mindre end 25 deltagere, og vandt alle distancer og klasser med undtagelse af dameklassen, hvor det kun blev til en andenplads.

I 1921 blev der opnået forlig mellem de to Dragør-klubber på et møde den 22. juli på Badehotellet.

Forliget kom i stand, ikke mindst fordi DKK manglede deltagere fra andre klubber til sin kaproning den 28. juli. Hellerup, Furesøens Kanoklub samt

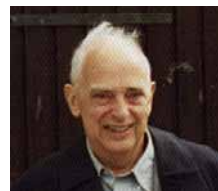
Riis Skov Kajakklub havde sendt afbud. Kaproningen forløb udmærket med DKK-roere på alle førstepladser med

undtagelse af dameklassen, hvor Nelly Møller fra Pilen vandt foran frk. Thinsing, DKK.



"Mads" husker lidt fra 20'erne og 30'erne

Folmer Randbøll Madsen, har til DKK's 60 års jubilæum i 1976 skrevet det følgende afsnit af klubhistorien. Han var medlem af DKK fra 1923 til 1940, hvor han flyttede fra byen. "Mads" var bl.a. klubben en meget aktiv sekretær fra 1927 til 1930.



Folmer R. Madsen



Deltagerne i en Kongelundstur i 1921.

Ja, i tyverne var der altid liv og glade dage i klubben. Man var sikker på at træffe den "faste stok" der hver dag. Peter Gjørtler, formand, Carl Aage(sen), Hans og Christian Schmidt, kaldet Chr. "Banan", Han var grønthandler, og hed sådan til forskel fra Chr. "Smørrebrød" fra klubben "Neptun", i Kastrup. Han havde en onkel med en smørrebrødsfabrik. Når han kom på besøg, ringede han til onklen, og sagde: "Vi har fem eller 10 kr skramlet sammen, hvor meget smørrebrød har du tilovers?", så fik vi det, og fik en gemytlig aften ud af det.

Der var "Bestyreren", Egon Hansen, malersvend, ekspert i at male DKK-

mærket på vore kajaker. Han skulle jo, som den kunstner han var, gerne træde tre skridt tilbage for at beundre sit mesterværk, og drattede så baglæns i vandet.

Der var Grethe Rose og hendes mand Peter, når han var i land, han var styrmand. Ib og Carlo Rasmussen, "Luf" (Herluf Nørregård), Verner Lindberg Hansen og "Nicolas" (Elna Nicolaisen), Ole Brünnick Nielsen og mange andre. Vi var vel 20-30 aktive medlemmer, men kaproning kom i anden række. Verner og Elna vandt dog flere medaljer ved stævner og mesterskaber.

Man var medlem for at få en plads til sin kajak og nem adgang til en for-

træning blev det ikke til, men en aften tog vi da som regel.

Bagefter samledes vi om det fælles kaffebord, som vi skramlede til. Havde man ingen penge, måtte man hente vand ved hanen ved beghuset, vaske op og skylle kaffeposen, Dette foregik fra bådebroen, og gav en særpræget smag til vor kaffe, der dog var meget værdsat af alle vennerne på havnen.

Alt vedligeholdelsesarbejde og forbedringer måtte vi selv gøre. Tilskud fra kommunen? Ja vi fik skam lov til at leje grunden til det nye bådehus for een krone i årlig leje, ellers intet. Dog fik vi af boldklubben en andel af overskuddet fra havnefesten, fra 150 kr. til 450 kr. En god hjælp dengang til at betale maling og bl.a. Aage Cornelius Knudsen i "Blå Hane". Han kunne sætte prikken over i'et med en forgyldt flagknep, nyt flag og lignende.

Vi mødte gerne op i påsken, og tog fat på arbejdet med nye broer osv. Broerne blev lavet af gamle pakkasser fra Ford, et helt læs godt amerikansk fyrretræ, bare med alt for mange søm i, men hvad, arbejdet gik med liv og lyst. Der var jo både "Snedkeren" (Kaj Lassen), "Møbel" (Holger Steffensen), der hed således – ikke at forveksle med Kaj L.

Smede, mekanikere, bådebyggere og snedkere var jo gode fagfolk at have, og vi andre var arbejdsmænd. Alle pigerne skrubbede og syede gardiner og hynder osv., så alt kunne være fint og nymalet



Damer på kajaktur.

friskende rotur. Den fritid, der nu er en selvfølge, kendtes ikke dengang. Man kom først fra arbejde og lærepladser mellem kl. 18 og 19. Skulle så spise, før man kom ned i klubben, så egentlig



Fra venstre mod højre: Elna Nicolaisen, Alfred Sørensen, Tove Olsen, Ove Jans, Lilly Morenø, Ewald Hansen, Rich. Steffensen, uidentificeret dame, Otto Schall, og Verner Lindberg Hansen.

til standerhejsningen. Det var en fornøjelse at se, hvor Greisens gamle tjærede kulhus beklædt med nye brædder både ind og udvendigt, tog sig ud nu. Det gamle hus skulle stå intakt, men nu var det også godt beskyttet. Da det lå cirka to meter over havet, blev der det første år konstrueret en slags broklap à la Knippelsbro, med ruller og taljer til at køre kajakkerne op og ned af. Snart fik vi dog bådebroerne ud og søsætningen gik nu meget nemmere.

Da vi var en del plaget af rotter, måtte vi holde rottejagt ret ofte. Salonriflen blev betjent af Robert Aage, Peter Gjørtler og Mads. Lokkemaden var for 10 øre leverpostej, som Peter smurte ud på stenene, da flæskestumper og lignende blev snuppet inden vi fik fyret kanonen af.

Vor deltagelse i havnefesten var gerne opvisningen i havnen sammen med Pilen, der tog sig af grønlandervejningen og sejlskanosejlsadsen. Vi havde den mere gemytlige del. Et år var

det havnens store pram, rigget ud som Mississippi-flodbåd, hvor vi som negre sang "Old Man River" osv. som Peggy – engelsk født, gift med Axel Petersen – havde lært os.

Trods alt roede vi dog også kajak, der var jo sommerferien og søn- og helligda-

gene. Turene gik til Kongelunden med telt og ofte til Kastrup, til kajakklubben Neptun, Køge og Strandmøllekroen, eller bare til sandklappen, der dengang lå så langt mod øst, at man kunne se havnehovedet uden om fortet. Vi fik dog senere en platform mod nord, så det blev nemmere at komme i vandet.

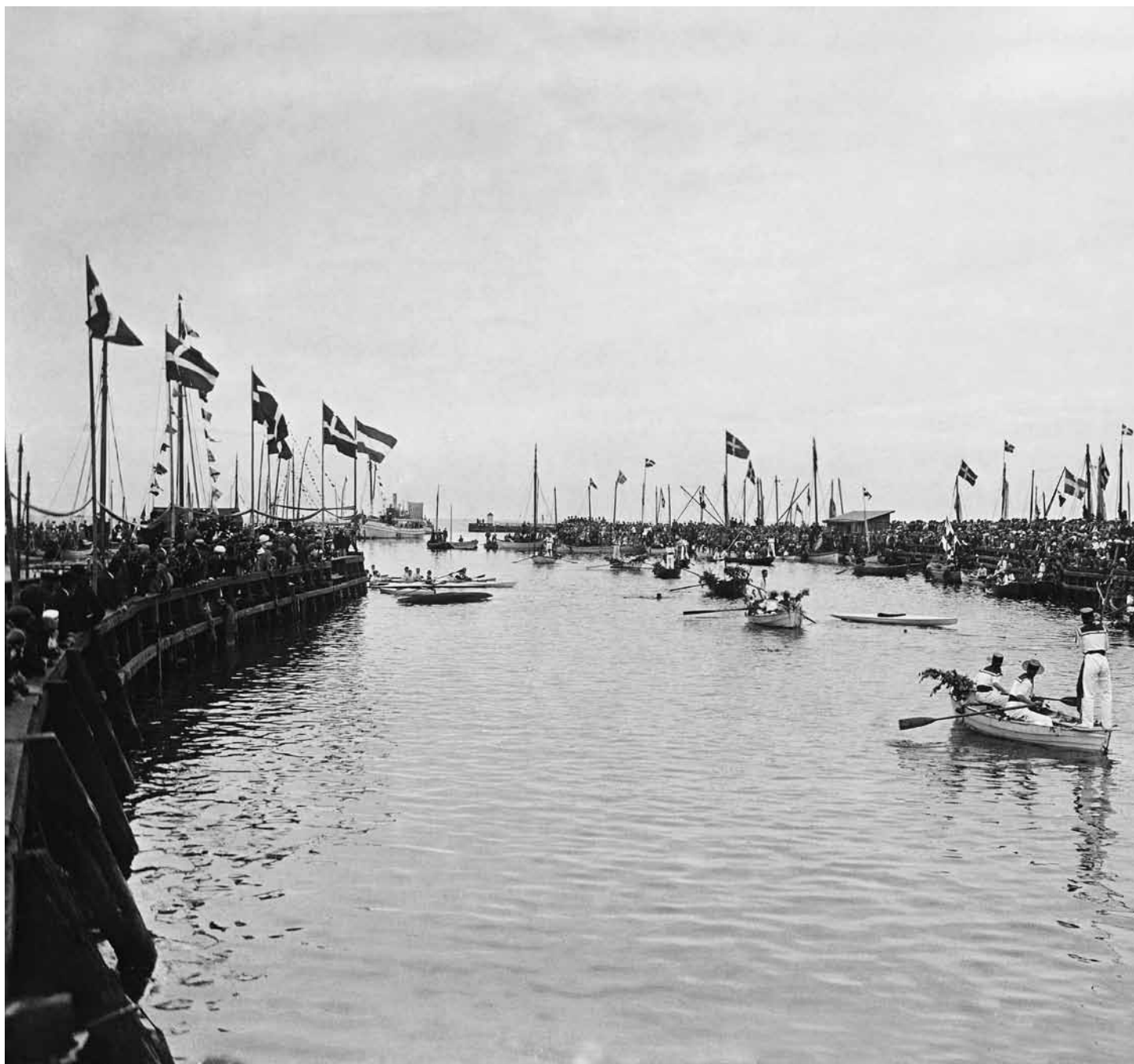
Klubben var for os et sted hvor vi altid kunne hygge os. DKK'erne holdt ud til hen i november ved hjælp af en petroleumsovn og et spil kort.

Det gode kammeratskab, vi havde, vil vi, min kone (Else Bidstrup) og jeg, som traf hinanden i DKK, håbe må fortsætte i mange år.



Mindeplade om den første kanomatch i Danmark – mellem DKK og KKP i 1923.





Opvisning i Dragør havn i 1922 i anledning af den hollandske dronning Willhelmines besøg. Jubilæet blev fejret på flere måder; bl.a. blev der arrangeret tøndeslagning og som på billederne her; både- og kajakopvisning. Foto fra det Kongelige bibliotek, Kort og billedsamlingen.



Kajakopvisning var i mange år en del af Dragør kajakklubbernes DNA. Her er det ved Dragørs 500 års jubilæum i 1931. Den sidste, indtil videre, foregik ved DKK's 60 års jubilæum i 1976. Ved havnefesterne var det et fast indslag, som også fremgår andetsteds i dette skrift, men også i Cirkus Schumann gav DKK's roere opvisning. Foto fra det Kongelige bibliotek, Kort og billedsamlingen.



Her et billede fra havnefesten 1932. DKK var altid et fast indslag med kajakopvisning med grønlændervendinger og stående roning, samt bytning af kajak over og under vandet og meget andet. Senere et stort spektakulært havneshow, der endte med at alle røg en tur i baljen. Havnepladsen og molerne var som regel propfyldt med tilskuere under showet, alt imens festpladsen med boderne var mennesketom.

Kajakhavnen

Kajakhavnen anlægges ud for Badehotellet i 1933-1934 og indgår i den regulering af arealerne ud for Strandlinien, der besluttes i efteråret 1933.

Havnefogeden skriver i december 1934 til Søkortarkivet, at der "for ca. et år siden" er anlagt en kajakhavn, der tilhører kommunen.

Det er en tid, hvor der sker store forandringer på stranden syd for byen. Walløes havn skifter ejer og badning bliver derfor formentlig ikke længere muligt. Det store badeetablisement åbner, men samtidig spørger et projekt for en strandpark, som Dragørs Fremme har planer om. Og endelig ser det ud som om kajakklubben presser på, for at få bedre havnefaciliteter. I hvert fald beder Herluf Nørregaard i 1933 kommunen om at måtte anlægge en bro til kajaker ud for Strandlinien 45, altså lidt længere inde mod byen.

Nogle mener at Dehlsen på Badehotellet havde en finger med i spillet for at få tilsejlsende gæster.



Kajakhavnen foran Badehotellet. Nederst i billedet ses træbroen til Dragørfortet.



Fra en kajakopvisning i Kajakhavnen i 1930'erne. Kajakopvisning trak mange tilskuere, som det ses på billederne. På billedet til højre er det kvinderne der viser hvad de kan. Kajakhavnen sandede ofte til og havnen blev derfor nedlagt igen efter få år.

KAJAKSTÆVNE I DRAGØR

DEN 30. JULI 1933

ARRANGERET AF DRAGØR KAJAK KLUB OG KANO-KLUBBEN, PILSEN

Danmarks mesterskab over 10.000 m for Herrer
samt almindelig sæben Kapproning.

Dommere:

Maaldommere: Hr. Inspektør F. Fleischer
Hr. Adjunkt O. Brønnum Nielsen
Hr. Fabrikant P. Gøttlieb
Banebedommere: Grosserer J. P. Andersen
Sekretær F. Jensen
Start: Betjent L. Lauritzen

Baner:

10.000 m Bane: Starten er Øst for Dragør Fort. Værdpunktet er Nørdtønder Havn. Fær Maalsten er Øst for Dragør Havn. Sæben Maalsten er Maalsten med to Bajer. Fær skal holdes om Bugbord ved Værdningen.

Sæben Bane: Start og Maal er Øst for Dragør Havn. Sæben Maalsten er Maalsten med to Bajer. Værdpunktet er Magletholms Havn. Fær Maalsten er Maalsten med to Bajer. Fær skal holdes om Bugbord ved Værdningen.

1. Start Kl. II

10.000 m Danmarks mesterskab
for Herrer.

N.	Klub	K.K.C.
1	Jørgen Holm	K.K.C.
2	Verner Lundberg Hansen	Neptun
3	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
4	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
5	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
6	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
7	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
8	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
9	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
10	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
11	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
12	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
13	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
14	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
15	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
16	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
17	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
18	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
19	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
20	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.

2. Start Kl. II

Løb over 5.000 m for Herrer

N.	Klub	K.K.C.
1	Jørgen Holm	K.K.C.
2	Verner Lundberg Hansen	Neptun
3	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
4	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
5	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
6	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
7	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
8	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
9	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
10	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
11	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
12	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
13	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
14	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
15	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
16	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
17	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
18	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
19	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
20	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.

3. Start Kl. II

Løb over 1000 m for Damer

N.	Klub	K.K.C.
1	Jørgen Holm	K.K.C.
2	Verner Lundberg Hansen	Neptun
3	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
4	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
5	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
6	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
7	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
8	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
9	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
10	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
11	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
12	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
13	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
14	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
15	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
16	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
17	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
18	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
19	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
20	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.

4. Start Kl. II

Løb over 1000 m for Herrer

N.	Klub	K.K.C.
1	Jørgen Holm	K.K.C.
2	Verner Lundberg Hansen	Neptun
3	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
4	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
5	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
6	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
7	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
8	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
9	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
10	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
11	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
12	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
13	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
14	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
15	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
16	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
17	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
18	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
19	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
20	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.

5. Start Kl. II

Løb over 1000 m for Damer

N.	Klub	K.K.C.
1	Jørgen Holm	K.K.C.
2	Verner Lundberg Hansen	Neptun
3	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
4	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
5	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
6	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
7	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
8	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
9	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
10	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
11	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
12	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
13	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
14	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
15	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
16	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
17	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
18	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
19	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.
20	Verner Lundberg Hansen	K.K.C.

Premieuddelingen finder Sted ved Bøl på Badehotellet. N. 2.

Følge Bane: Starten er Øst for Dragør Fort. Værdpunktet er Nørdtønder Havn. Fær Maalsten er Øst for Dragør Havn. Sæben Maalsten er Maalsten med to Bajer. Fær skal holdes om Bugbord ved Værdningen.

Pris 10 tior.

Plakat for et kajakstævne i Dragør i 1933.



DRAGØR KAJAK KLUB
STIFTET 1916

DRAGØR, DEN 30/7 1933

Dragør Kajak Klub afholder
Generalforsamling
Mandag d. 4. Aug. 2000 s.t.
Dagsorden:
Sammenlægningen med Pilsen

Poul Skaller

KANO KLUBBEN PILSEN
DRAGØR

DRAGØR, DEN 30/7 1933

Kajakstævne i Dragør 30. juli 1933

Følge Bane: Starten er Øst for Dragør Fort. Værdpunktet er Nørdtønder Havn. Fær Maalsten er Øst for Dragør Havn. Sæben Maalsten er Maalsten med to Bajer. Fær skal holdes om Bugbord ved Værdningen.

Pris 10 tior.



Kajakopvisning i Dragør havn i 30'erne.

Tv.: Otte DKK-roere samlet på vandet til
fotografering.

Illustrationen herover viser diverse breve i
et forhandlingsforløb i 1938.
De to kajakklubbers bestyrelser havde fået
medlemmernes accept til at finde ud af
hvordan det kunne lade sig gøre at slå de to
klubber sammen.
Der blev afholdt flere forhandlingsmøder
mellem bestyrelserne og man udarbejdede
love for den nye klub, som skulle hedde
"Dragør Kajak Klub Pilsen" forkortet DKP.
Alt var således tilrettelagt og nu skulle
sammenlægningen bare vedtages på en
ekstraordinær generalforsamling.
Her blev forslaget forkastet af medlem-
merne, hvilket fik hele bestyrelsen til at
gå af, så man måtte indkalde til en ny
ekstraordinær generalforsamling for at
vælge en ny bestyrelse.

1940-1949 - I skyggen af 2. Verdenskrig

Det følgende afsnit er skrevet af Niels Febber Andersen, der var klubbens sekretær fra 1972 til 1977. Artiklen er skrevet på grundlag af arkivmateriale.



Niels F. Andersen



Maleri fra 1945 af DKKs første klubhus. Maleriet er i tidligere medlem Søren Jans eje.

1940

Begyndelsen af 40'erne var en mørk tid for klubben. Isen havde taget slemt på klubhuset og broen, og til standerhejsningen blev det meddelt, at der var udstedt roforbud. Senere blev forbudet dog hævet med visse indskrænkninger, idet man altid skulle ro med det af politiet udstedte pas.

Nogle roere fra Kastrup fik tilladelse til at have flere kajakker liggende i klubben, fordi roforbudet stadig var gældende i Kastrup.

På generalforsamlingen den 24. august sagde formand Peter Gjørtler bl.a.,

at man på grund af de lovbefalede regler for roning var afskåret fra at optage nye medlemmer.

Kontingentet blev fastsat til otte kr.

1941

I juni klargjorde og reparerede man klubhuset. En indsendt ansøgning om rotilladelse blev afslået, således at al roning fra klubben nu var forbudt. Nogle medlemmer lejede så en garage på Christiansholms Ø i Københavns havn, så de kunne ro rundt i havnen.

En indbydelse til et propagandastævne på Peblingsøen blev afslået, idet man jo ikke var i ordentlig træning.

Fra Dansk Kajak- og Kano Forbund modtog klubben et tilskud på kr. 75 fordi man ikke kunne få nye medlemmer på grund af roforbudet.

Til Hæssereren for Drager Kajak-Klub.

Undertegnede indsender hermed den mig udstedte Sejltilladelse.

~~Undertegnede har ikke fra Politimesteren i Sdr Birk modtaget nogen
Sejltilladelse for Sæsonen 1940.~~

Annie Petersen *Henrik Petersen*

Havn og Adresse

Det ikke benyttede bedes overstreget

DRAGØR KAJAK KLUB.
DRAGØR.

København S, den 6/10 1942.

Til Medlemmerne!

Da det paa Grund af Roforbud, som har ramt vor Klub hele Saisonen, ikke er lykkedes for Bestyrelsen, at faa den Samling paa Medlemmerne, som det var vort Haab, har vi besluttet at arrangere en Efteraars Travetur Søndag den 13. Oktober .

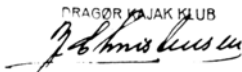
Vi mødes paa Hovedbanegaarden under Uret i Afgangshallen Kl. 10,00 pr., og den 15 km. lange Travetur, vi begiver os ud paa, gaar igennem et for de fleste ganske ukendt Terrain i Nordsjælland.

Vi medbringer selv Frokostpakke samt det gode Humør, og Turen vil saalt beløbe sig til ca. Kr. 5,00 incl. Billet, Frokost og Eftermiddagskaffe. Hjemkomst Kl. ca. 17,30.

Venner og Bekendte er velkomne.

Med sportslig Hilsen

DRAGØR KAJAK KLUB



1942

Vinteren 41-42 havde været hård ved klub- og bådhus såvel som ved broen. Den nederste del af broen var forsvundet. 1. pinsedag reparerede man skaderne, og gav det hele et lag "krigsmaling" og man håbede så, at roforbudet ville blive ophævet i løbet af sommeren. Det blev det ikke, så man måtte stadig tage til Christiansholms Ø, hvis man ville ro sig en tur.

1943

Forholdene havde ikke ændret sig i 1943, så de gæve roede videre i Københavns havn, imens klubben i Dragør kørte videre på et absolut eksistensminimum.

Man blev enige om ikke at opkræve kontingent det år. I vinterens løb blev landgangsbroen ført bort af isen og strømmen.

Fra Dragør havn var der kommet organiserede jødetransporter over sundet.

1944

I foråret indførtes der totalt roforbud, og bestemmelserne for at opbevare både af enhver art skærpedes.

DKK's medlemmer opnåede dog tiladelse til at opbevare deres kajaker i bådhuset i Dragør, så samtlige kajaker transporteredes tilbage til klubben, hvor låse med videre blev sat i ekstra god stand.

I efteråret indførtes der forbud for al færdsel på havnen, og tyskerne gik vagt overalt. Enkelte gange fik nogle medlemmer dog passértilladelse for at kontrollere, om alt var ok i klub- og bådhus.

Klubbens medlemstal var skrumpet ind til 12.

1945

Efter krigens afslutning begynder klublivet og roningen så småt at komme i gang igen, der var dog stadig kun få medlemmer og klubben kørte på et absolut eksistensminimum.

1946

Sommeren forløb meget stille, dog fik klubben nogle nye unge medlemmer, som man mente ville komme til at betyde meget for klubben, rent sportsligt. Bestyrelsen deltog i et møde mellem Amager-kredsen og Københavns-kredsen hvor det vigtigste punkt på dagsordenen var en evt. sammenlægning af de to kredse. Det blev dog ikke til noget ved dette møde.

I september afholdtes der generalforsamling, hvor der valgtes ny bestyrelse. Jens Christensen blev genvalgt som formand. Kasserer blev Henning Petersen og sekretær blev Carlo Petersen, alle boede de i Elbagade i Sundby.

1947

Det var svært at inddrive kontingent, så man besluttede en hårdere kurs overfor restanter.

Den 2. april deltog DKK'ere i et repræsentantskabsmøde, hvor man påtog sig afholdelsen af danmarksmesterskaberne dette år. Datoen blev fastsat til den 26. og 27. juli. Derudover ville klubben deltage i en match mod Sundby, Kastrup, Pilen, Røse og Neptun samt i et sensommer-stævne.

Klubhuset var i en sørgelig forfatning, så man besluttede at optage et lån på 1500 kr. i Amagerbanken og så nedsætte et byggeudvalg. Yderligere penge skulle skaffes fra ekstrakontingent samt fra betaling for deltagelsen i havnefesten. DKK skulle stå for indgangen og havneshowet. Festen gav 650 kr. til klubben.

Der kom mange nye medlemmer det år, og bestyrelsen blev udvidet til fem medlemmer, nye var Lillian Nielsen og Kamma Hansen.

Danmarksmesterskabet blev afholdt, dog uden at der deltog nogle roere fra DKK. De var ikke i træning pga. byggeriet.



Udsigt fra Lodstårnet cirka 1945. Klubbens bygninger ses til højre mellem Tolderhuset og Greisens Pakhus. Til venstre ses Dragør Kajak Klubs nuværende klubhus; Den gamle Smedje.

1948

Sæsonen startede med en fastelavnsfest bl.a. for at få penge til det nye klubhus. Festen gav to kroner i overskud.

På generalforsamlingen den 3. juni blev der valgt ny bestyrelse. Ny formand blev Villy Henriksen, kasserer blev Svend Hansen, menige bestyrelsesmedlemmer blev Henning Petersen og Paul Nielsen.

Klubben deltog bl.a. i Delfinmatcher, hvor DKK i det samlede resultat opnåede en 4. plads.

Dragør Sejlklub købte Greisens hus, så Dragør Kajak Klub måtte flytte fra sit klub- og bådehus.

1949

DKK blev anvist en plads ved Søndre Mole til det nye klubhus. Det gamle bådehus blev solgt, og man optog et nyt lån.

Det nye hus blev opført på rekordtid – cirka to måneder, og den 17. juli kunne indvielsen finde sted. Den gik meget fint, og der kom mange indbudte gæster bl.a. fra kommunen, Amagerkredsen og andre klubber. Også politiet kom, selvom de ikke var blevet indbudt. Efter reception og middag var der fest til langt ud på natten.

DKK havde påtaget sig arrangementet af kredsmesterskaber og danmarks-

mesterskaber, samt et sensommerstævne, der blev den helt store succes.

Medlemstallet steg med 400% fra 21 i 1948 til 85 i 1949.

Sæsonen sluttede med at formanden Villy Henriksen blev anklaget for ulovligt byggeri. Han fik 200 kr. i bøde, som DKF dog senere betalte.

Plakat for Danmarks mesterskaberne i Dragør som DKK og DKF arrangerede.



1950-1969

Af Peer Edwards – der har været formand og næstformand i DKK. Hans beretning bygger på notater, referater, billeder mm. og specielt på hans hukommelse og egne oplevelser i klubben. Beretningen er skrevet ved klubbens 60 års jubilæum i 1976.



Peer Edwards



Hygge i klubhuset. Anni Werner Hansen med harmonikaen var klubbens helt store stjerne. Hun blev bl.a. Dansk- og Nordisk mester.



I 1949 flyttede DKK, som tidligere omtalt, fra bagsiden af sejlklubben over ved færgelejerne i et efter tiden ganske godt klubhus, og klubben blomstrede i årene 1948-1953, og gjorde sig så vidt jeg kan spore godt gældende på kapronings-banerne, men i løbet af årene 1953-1955 døde livet i DKK imidlertid ud.

I 1955 startede den egentlige opbygning af det, vi i dag kender som Dragør Kajak Klub. Klubben, som dengang var placeret syd for Søndre mole, huset eksisterer skam stadig, havde kun fire medlemmer tilbage, så DKF sendte Thrane-Hansen ud for at se, hvad der kunne gøres.

I Pilen fandt han Herluf Nørregård, kaldet "Luf", der tidligere havde været medlem af DKK, og han lovede at hjælpe med at få klubben på fode igen. Jeg husker, at det på meget overbevisende måde lykkedes Luf at få gang i tingene. Jeg var dengang 13 år, og snød mig

i maj 1955 til at blive medlem, i det jeg bildte "Luf" ind, at jeg var 14, som var aldersgrænsen.

Det lykkedes "Luf" i løbet af et par

Nederst til venstre i billedet ses DKK's klubhus fra 1949 til 1960, lige ved siden af Klipfiskefabrikken, hvorfra der altid kom en dunst af fisk.

måneder at få medlemstallet op fra fire til 80, så der var på mange måder tryk på, og livet i klubben mindede på mange måder om det, vi kender i dag. "Luf", som via sit arbejde i klubben, havde fået smag for ungdomsarbejdet, gik i løbet af sommeren i gang med kommunalbestyrelsen for at finde et sted til os om vinteren. Det lykkedes "Luf" i samarbejde med Hans Høj at få indrettet en ungdomsklub i den nedlagte restaurant Elisenborg, hvor den i øvrigt ligger



Frits Egerod, der hentede flere DM-medaljer.



Hans Nørregård, Peer Edwards og Annie Werner Hansen sætter broen op foran klubhuset.



Udklip fra forskellige aviser fra 1955-61. "Deres klubhus er 6-700 år gammelt, står der bl.a. Det er dog ikke rigtigt, hvilket fremgår af en artikel side 96 i dette skrift.

endnu. Vittige hoveder mente for resten, at et rimeligt navn til Elisenborg måtte være Herlufshøj, så helt uden humor var vi altså ikke dengang!

"Luf" blev selvfølgelig den første leder af ungdomsklubben, og styrede i en årrække ungdommens aktiviteter i DKK og ungdomsklubben med fast hånd. En stor del af de unge var i de første år medlemmer i begge klubber.

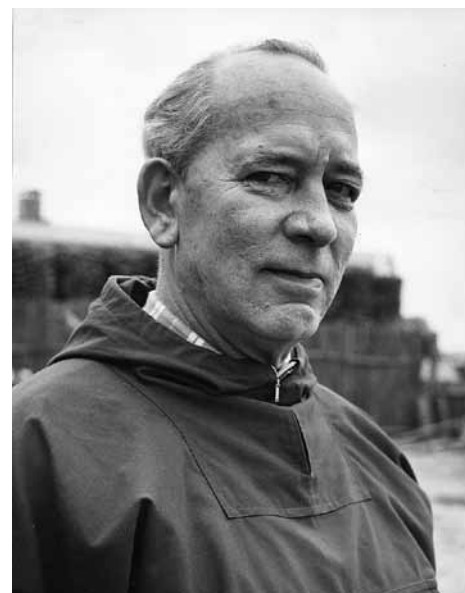
Dengang var en af årets store begivenheder havnefesten, ikke så meget festen, men det at vi, i samarbejde med Pilen, skulle lave opvisning i havnen, både i kajak og anden form for vandpantomime, og selvfølgelig skulle vi være med i 1955.

En af de ting, jeg husker, er, at Tom J. Andersen "Onkel" deltog i sceneriet ved at stå op i en kajak. Jeg optrådte dengang med det samme program, som blev brugt 15 år senere, nemlig grøn-

lændervending, kajakbytning under vand, samt hop og spring på dækket;



Herluf Nørregård omgivet af medlemmerne, den dag han fik BT's lederpris.



Herluf Nørregård (Luf) – primus motor, der ledede klubben i 50'erne.

tingene har nu ikke forandret sig så meget, jeg tror endda, at Tom kan stå op i en kajak endnu!

I 1956 blev der af "Luf" lagt op til den helt store begivenhed, nemlig klubbens 40-års jubilæum.



Ved havnefesten i 1962 blev der bl.a. bygget en dinosaur til kajakopvisningens efterfølgende show.

Alle i klubben blev sat i gang med diverse forberedelser, og man glædede sig til den store fest. Men skuffelsen blev stor, da medlemmerne opdagede, at menige medlemmer ikke havde adgang.



Laila Edwards, Benthe Toudahl og Finn Edwards gør klar til havnefestoptræden i 1963.

Kun honoratiores fra kommunen, DKF mv. deltog!

Imidlertid begyndte klubben så småt at gøre sig gældende på kaproningsbanerne igen, og i årene 1956-59 gjorde vi os ganske godt. Vi fik flere mesterskaber, både på dansk og på nordisk plan. De store kanoner var Annie Werner Hansen, Poul Jans (Mik) og Frits Egerod.

I slutningen af 50'erne begyndte ungdomsoprøret så småt at røre på sig i DKK Medlemmerne fra 55 var efterhånden blevet omkring de 20 år, og man var ikke altid til sinds at efterleve "Lufs" faste styring, og i 59-60 meldte Poul Jans, Frits Egerod og jeg os ud af DKK og ind i Pilen.

På andre fronter begyndte problemerne igen at hobe sig op for klubben. Færgen kom i 1960, og klubbens adgang til vandet blev i 1959 delvis ødelagt af færgevejen, hvilket selvfølgelig betød, at vi måtte se os om efter andre lokaliteter. Det lykkedes som sædvanlig "Luf" at finde en udvej, nemlig vort nuværende klubhus, Smedien. I årene forud havde der i Smedien været isbar, og det vakte selvfølgelig nogen forargelse i byen, at en kajakklub skulle overtage det pæne hus.

Da vi flyttede i 1960, døde livet praktisk talt ud i DKK. En af årsagerne her til var, at bådhuset først blev færdigt i løbet af 1961; men så begyndte der så småt igen at komme liv i kludene i sommeren 1962, og der blev det år planlagt et større arrangement i havnen i forbindelse med havnefesten. Jeg skulle selvfølgelig deltage med kajakopvisning, og måtte, da jeg jo ikke mere var medlem, søge genoptagelse, hvilket på det allerkraftigste blev modarbejdet af Tom (Onkel). Ved vanlig pressen lykkedes det mig at blive optaget, og jeg deltog – som festens clou – i opvisningen. I efteråret 1962 blev jeg medlem af bestyrelsen, og udtrådte først i foråret 1975. I denne gloriøse besty-



Mossøturen i 1963. Fantasien fejlede ikke noget: Her bygges der en katamaran af to kajakker, nogle brædder, lidt presenning, en stolpe og lidt tovværk.

relsesperiode sad jeg i 10 år som næstformand og i tre år som formand.

Som sagt startede livet igen i DKK i 1962 og allerede i 63 vore nok så berømte sommerture, hvoraf de første gik til Mossø i Jylland, hvor DKF havde et dejligt sommerhus som kunne bruges som fællesrum, men ellers var fremgangsmåden den samme, som er blevet fulgt



Billeder fra Mossøturen 1964.



1966 var en lidt død sæson, men en del kræfter blev brugt til at forberede klubbens 50 års jubilæum. Billederne herover er fra 50 års festen.



Stenungsundturen 1967. Bagest. Tom J. Andersen, Ole Peter Norsk, Ib Frederiksen, Laila Edwards, John R. Thomsen, Peer Edwards, Finn Edwards, Waino Arndt, Peter, Anne Terney Andersen Bibi og Lone Nørregaard.



Dette er Dragons ældste hus. I den 270-årige gamle kampestersbygning - kaldet Snedjen - bor Drager Kajak-Klub, som har skabt Danmarks første ægte idrætsdemokrati.

BYENS ÆLDSTE HUS RUMMER DET FØRSTE ÆGTE DEMOKRATI

Drager Kajak-Klub gav det ægte idrætsdemokrati en præved på halvandet år - og fik en helt usædvanlig fornyelse ud af det.

En klub i harmoni. Med en bestyrelse, der foreslag at skaffe sig selv som bestemmende myndighed. Med medlemmer, der er dybt engageret i klubbens arbejde. Det er hovedstadens største kajakklub. Tre gange på seks år har den fast kredsens promise for stens tilgang. Ungdommen strømmer til. Det er Danmarks ældste kajakklub. I dag spår den mest moderne. Den hedder: To DOK-ledere, formanden Peer Edwards, og arkitekten Tom J. Andersen, har sig for godt halvandet år hen og kikkede kritisk på sig selv som bestyrelsesmedlemmer, kikkede kritisk på deres klub og på de bandede gammelgamle former, man stadig går frem efter i rure klubber.

Det kan ikke forklares bedre, end ved at overgive ordet til dem selv:

Fejlen er, at vi isolerer os

— Selv om vi var ret sikre på, at medlemmerne synes, at det var rart og fornyende, at kunne i klubben, klubbet alligevel med interessen for klubarbejdet. Bestyrelsen trak med det meste af læser, fordi det var svært at få medlemmerne til at give et nap med ved de praktiske opgaver, der skulle udføres.

Vi blev enige om, at dette fænomén skåret sig, at en klub bestyrelse er tilbøjelig til at isolere

sig som selvstændig gruppe under den traditionelle ledelsesform. Den holder således normal møder for sig selv uden deltagelse af klubbens øvrige medlemmer, hvilket medfører at kun bestyrelsesmedlemmerne får lejlighed til at diskutere de fremtidige forslag og dermed til at se perspektiver i klubarbejdet.

Ved at tænke på, hvad der normalt fordrer på et bestyrelsesmøde, blev vi klar over, hvilken afgørende betydning denne isolering har. De fleste forslag, der bliver lagt frem til et bestyrelsesmøde, medfører som regel først modstand fra nogle af bestyrelsesmedlemmerne. Derefter følger der en debat, hvor man vurderer forslaget, ændrer sine synspunkter og ændrer forslaget indtil det er accepteret.

Elvhvert medlem er medbestemmende

Denne proces er de „menlige“ medlemmer altså ikke med til. Man må derfor forvente, at mange af disse medlemmer er modstandere af de vedtagne bestyrelsesnår frem til, at det kan derfor ikke undgå, at ikke vil være med til at udføre arbejdet.

— Vores forslag på løsning af problemet gik ud på at beslutte grænser for, at alle beslutninger angående klubben til et ugentligt medlemsmøde, således at bestyrelsen kun skal udføre rent administrativt arbejde.

I sæsonen holder vi derfor nu et medlemsmøde hver, undtag kl. 20, og alle medlemmer, der møder op, har stemmeret og ret til at stille forslag. På et undgået at proceduremæssige problemer, skal handle det, vi tilslutter, nemlig størst mulig medlemsengagement i klubbens problemer, kan dog foreslå forslag til afstemning under hele mødet. Mødet ledes i øvrigt af en dirigent, der vælges fra gang til gang, og en sekretær fører alle beslutninger til protokoll.

Tillægge af bestyrelsesbestemmelser er der bl. a., at et bestyrelsesmøde kun fungerer, at et forslag, der indlægges på et medlemsmøde, tages op på det efterfølgende medlemsmøde, inden det føres ud i livet. Hvis forslaget ikke vedtages her, har det pågældende bestyrelsesmedlem endnu en mulighed for at protestere mod vedtagelsen, nemlig ved at opnå flertal i bestyrelsen for at indstille til en generalforsamling, som så skal tage stilling til sagen.

Succes, selv om vi næsten tabte pusten

— Efter en sæson med den nye ledelsesform kan vi kun sige, at den har været en succes. Umiddelbart efter at den blev vedtaget, mødte 28 medlemmer sig ind, der overvejende var i alderen 16-30 år. De nye medlemmer mødte allerede i første møde med op til 40 deltagere.

og vi kunne nok tabe pusten ind imellem. Men vi er overbevist om, at når det lykkes os at knytte alle disse nye medlemmer i den gode til klubben, at de kom til at føle sig ansvarlig for den, så skyldes det den nye ledelsesform, igennem medlemsmøderne kunne vi præcisere i praksis, at det var deres klub, og ikke blot en klub de kom i.

Der er ingen tvivl om, at organisationsformen må tages op til overvejelse i vores klubber, fordi ledelsesformerne i dag revideres på skoler og mange andre steder i samfundet. Hvis sportsklubberne derfor fortsat skal have tag i ungdommen, må de følge med også på dette punkt. Selv om den konkrete udførelse af en bestyrelsesreform er en opgave, der kræver en del overvejelser.

Loes disse linjer endnu en gang

Den risiko løber vist de fleste af os, når vi læser disse linjer, er at vi bliver lidt mere opmærksomme på, at der er en masse mennesker, der er adskilt fra os, og at vi kan gøre noget for dem.

— Slet ingen mangler?

— Ikke for os, men vi har gjort os nogle tanker om, hvordan systemet ville virke i en større klub. I en fodboldklub, f. eks. Jeg forestiller mig, at der måske kunne komme et kritisk punkt, hvis deltagertallet nåede op over de 200. Heri præcis:

Altid brug for veto-reften

— Alt dette lyder måske på papiret, men det gælder faktisk, at det er blevet endnu bedre i praksis. I dag arbejder man i Drager Kajak-Klub kun over, at man ikke fandt frem til dette Columbus-og i denne klub tiltrængte stimulans af et stærkt klubliv, langt fra.

— Slet ingen problemer?

— Overbevijs ikke. Vi har kun positive erfaringer, svarer Peer Edwards. — Selv om vi holder medlemsmøder, planlægningssamlinger, kaldet vi dem — en gang om ugen i sæsonen, er der ingen udmålnede tendenser over snare sigende til sluttning og stadig ager en eneste om foreningen.

— Ingen praktiske problemer med at lede møderne?

— Vi har flere gange været oppe på 60 deltagere, som gennemsnitligt ligger på 35-40 deltagere, og i praksis en eneste gang haft brug for den indbyggede veto-reft. Når alle de nye medlemmer mødte allerede i første møde med op til 40 deltagere, er alle orienteret i fuld offentlighed, er alle orienteret

Loes disse linjer endnu en gang

Den risiko løber vist de fleste af os, når vi læser disse linjer, er at vi bliver lidt mere opmærksomme på, at der er en masse mennesker, der er adskilt fra os, og at vi kan gøre noget for dem.

— Slet ingen mangler?

— Ikke for os, men vi har gjort os nogle tanker om, hvordan systemet ville virke i en større klub. I en fodboldklub, f. eks. Jeg forestiller mig, at der måske kunne komme et kritisk punkt, hvis deltagertallet nåede op over de 200. Heri præcis:

Altid brug for veto-reften

— Alt dette lyder måske på papiret, men det gælder faktisk, at det er blevet endnu bedre i praksis. I dag arbejder man i Drager Kajak-Klub kun over, at man ikke fandt frem til dette Columbus-og i denne klub tiltrængte stimulans af et stærkt klubliv, langt fra.

— Slet ingen problemer?

— Overbevijs ikke. Vi har kun positive erfaringer, svarer Peer Edwards. — Selv om vi holder medlemsmøder, planlægningssamlinger, kaldet vi dem — en gang om ugen i sæsonen, er der ingen udmålnede tendenser over snare sigende til sluttning og stadig ager en eneste om foreningen.

— Ingen praktiske problemer med at lede møderne?

— Vi har flere gange været oppe på 60 deltagere, som gennemsnitligt ligger på 35-40 deltagere, og i praksis en eneste gang haft brug for den indbyggede veto-reft. Når alle de nye medlemmer mødte allerede i første møde med op til 40 deltagere, er alle orienteret i fuld offentlighed, er alle orienteret

Loes disse linjer endnu en gang

Den risiko løber vist de fleste af os, når vi læser disse linjer, er at vi bliver lidt mere opmærksomme på, at der er en masse mennesker, der er adskilt fra os, og at vi kan gøre noget for dem.

— Slet ingen mangler?

— Ikke for os, men vi har gjort os nogle tanker om, hvordan systemet ville virke i en større klub. I en fodboldklub, f. eks. Jeg forestiller mig, at der måske kunne komme et kritisk punkt, hvis deltagertallet nåede op over de 200. Heri præcis:

Altid brug for veto-reften

— Alt dette lyder måske på papiret, men det gælder faktisk, at det er blevet endnu bedre i praksis. I dag arbejder man i Drager Kajak-Klub kun over, at man ikke fandt frem til dette Columbus-og i denne klub tiltrængte stimulans af et stærkt klubliv, langt fra.

— Slet ingen problemer?

— Overbevijs ikke. Vi har kun positive erfaringer, svarer Peer Edwards. — Selv om vi holder medlemsmøder, planlægningssamlinger, kaldet vi dem — en gang om ugen i sæsonen, er der ingen udmålnede tendenser over snare sigende til sluttning og stadig ager en eneste om foreningen.

— Ingen praktiske problemer med at lede møderne?

— Vi har flere gange været oppe på 60 deltagere, som gennemsnitligt ligger på 35-40 deltagere, og i praksis en eneste gang haft brug for den indbyggede veto-reft. Når alle de nye medlemmer mødte allerede i første møde med op til 40 deltagere, er alle orienteret i fuld offentlighed, er alle orienteret

En side fra Ekstrabladet den 13. november 1969. Her omtaler klubbens nye revolutionerende og demokratiske styreform – plenarforsamlingen. Det blev en stor succes og en stor styrke for klubben, der udviklede sig meget i årene efter, da ungdommen godt kunne lide, at de selv havde noget at skulle have sagt.

på alle vore ture, nemlig med megen fest og natteroderi, en hel del syngen, tanten og fjasen, samt en enkelt kajaktur til at klare begreberne indimellem.

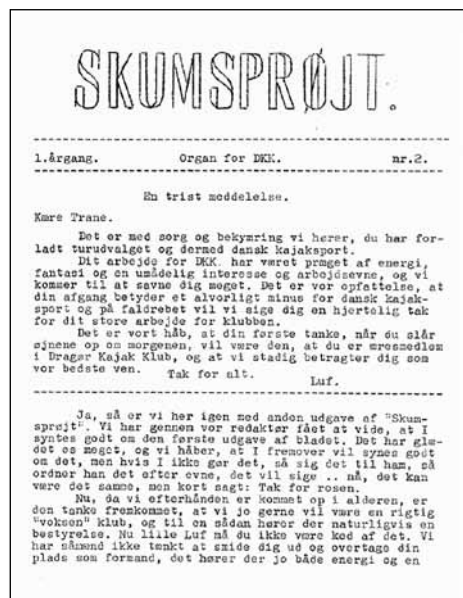
Allerede på den første tur begyndte vi så småt at udvikle det sprog, som vi alle kender fra historierne, "De drog ud" og "De drog atter ud". Mossø-turen blev gentaget i 1964 og 1965.

Det udmærkede organ 'Skumsprøjt' blev oprindeligt startet i 1957, og var den gang et lille protestblad, der havde til formål at få indført demokratiske tilstande i klubben. Det lykkedes at få en bestyrelse, og bladet døde ud, for først at genopstå i 1964. Fra 1964 til 1968 udviklede bladet sig langsomt frem mod den form, vi kender, med fællesredaktion og en nogenlunde regelmæssig udgivelse. Det har her i 70'erne en meget høj og personlig standard, som gør, at det læses med interesse.

I 1966 havde vi igen en død sæson og ingen sommertur. Huset ved Mossø var nedlagt, og vi havde ikke noget



Fester skal der til. Da klubben flyttede fra klubhuset syd for Søndre mole til "Den gamle Smedje" gav det nogle nye muligheder for at holde fester. Den gamle smedjepejs blev tændt op og gav varme og hygge i det lidt rustikke hus. Her er det en fest med Pilen i 1963.



Skumsprøjt – klubbladet igennem mange år. Det første eksemplar udkom i 1957. Se også side 83.



Tom J. Andersen (Onkel) der her underholder ved en fest i klubhuset i 1969. Den unge mand i forgrunden er Ole Peter Norsk, der allerede som ung teenager blev klubbens kasserer. Senere indrettede han kælderen i faderens hus til vinterfestsal for klubbens medlemmer.



Stenungsund 1967. Hans Nørregård, Peer Edwards, Sonja og John R. Thomsen inspicerer øen.

initiativ det år til at finde andre feriesteder. Så besluttede vi imidlertid i foråret 1967 at sende en ekspedition bestående af Big John, Sonja, Tom (Onkel), Hans Nørregaard (Lill-søn), Lone (Luf-svigerdatter) samt undertegnede til Sverige's Stenungsund for at finde et nyt feriested, og som bekendt fandt vi dette øde sted med både sauna og købmand, og samme sommer drog vi ud, og der blev siden berettet en fortælling om denne begivenhed. Et af sommerens kvad var:

Jeg har skyllet mine tænder,
 jeg har vasket mine hænder,
 jeg har kastet alle mine
 synder bag min ryg.
 og måske var der grund til ustandselig
 at fremsige dette kvad.

I 1968, det første år af min formandsperiode, skete den helt store ledelsesmæssige begivenhed i DKK. Bestyrelsen havde i løbet af vinteren holdt en række møder, og dér formet de tanker, som er grundlaget for vore plenarfor-samlinger og styreform.



Stenungsundholdet 1968: Peer Edwards, Jørgen Krüger Larsen, Tom J. Andersen, Marianne Edwards, Ole Smed, John R. Thomsen og nederst Finn Edwards og Bibi Thomsen.



Klubhygge i "Smedjen" Sue Edwards i rød lilla kjole synger til guitarmusik.



Pia Hansen, Rie Dalsgaard, Tom J. Andersen og Corbett Edwards – 1967.

Man besluttede nemlig at alle almindelige bestemmelser omkring klubbens drift skulle træffes af de medlemmer, der mødte op på vore ugentlige klubmøder, og at bestyrelsen skulle sørge for, at beslutningerne blev ført ud i livet.

Vi gjorde den gang et stort nummer ud af at gøre andre opmærksomme på vores geniale idé, og fik også en del avisomtale. (Se *Ekstrabladets omtale på side 24*).

Det lykkedes, synes jeg, for os at få plenarforsamlingssystemet til at fungere, således at DKK formodentlig i dag (ved 60 års jubilæet) er den eneste konkurrenceorienterede forening, der ledes efter helt demokratiske principper, dvs. at medlemmerne styrer klubbens udvikling.

Efter plenarforsamlingens indførelse blev der pustet ekstra liv i klubben med et normalt fremmøde på vore klubaftener på omkring 50% af de aktive medlemmer.



Havnefestopvisning – her vises grønlændervending med to passagerer.

Hvis man skal se tilbage på perioden, hvor de gamle kæmper regerede i klubben, så vil jeg tillade mig at betragte indførelsen af plenarforsamlingen som kronen på disse gamle kæmpers værk.



Peer og Finn udfører stående roning på én kajak. Alle billederne på siden er fra 1965.



Seks kajakker med stående roere.



Kong Neptun og havfruerne.

1970-1975 - en fremgangsrig periode

Peter Sadolin har skrevet om perioden 1970-75.
Peter blev medlem i 1956, kom i bestyrelsen som kasserer i 1961, var formand 1963-65 og igen fra 1972-75.



Peter Sadolin



Peter Sadolin klar til kajakferietur.

Perioden 1970-1975 har været præget af rekorder og fremgang på mange områder. Medlemstallet har i visse perioder måttet begrænses, hvilket i sig selv er et bevis på den popularitet, klubben har skabt, og klubben tegnes jo af medlemmerne selv.

At skulle dække en periode – og dermed søge at tegne et billede af en udvikling – medfører et krav om statistik, som jeg i det følgende dog skal forsøge at begrænse.

Medlemstallet er i klubbens nyere historie søgt begrænset til ca. 100 aktive, og de fem år under behandling viser nedenstående billede:

Nummer 1 på top 10 rolisten:

1970 Peer Edwards

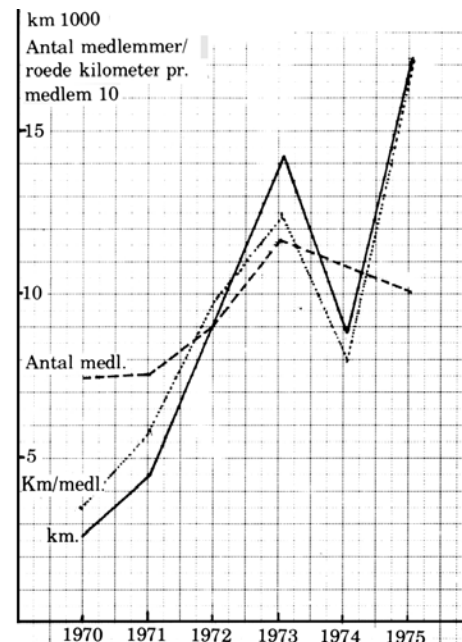
1971 Waino Arndt

1972 John Reinhardt Thomsen

1973 Knud Krøier Svendsen

1974 Flemming Norsk/Jens Degett

1975 Jens Degett



1970

Peer Edwards træder tilbage som formand, og Per Hansen vælges. Samtidig indføres 1 års periode for bestyrelsesmedlemmers valgperiode. Klubbens fire træ Zephyrer sælges på en drabelig auktion (mindstepris 700 kr. pr. stk.), og dels for disse penge, dels ved banklån (som bestyrelsesmedlemmerne personligt hæftede for) erhvervedes nye plastic-kajakker.

Ansøgning om bad og toilet tilsendtes kommunen. Klubben afholdt kondiløb i Kongelunden, og klarede ved en enorm

År	1970	1971	1972	1973	1974	1975
Aktive medlemmer	74	75	89	116	108	100
Passive medlemmer	4	8	1	6	6	10
Ialt medlemmer	78	83	90	122	114	110
Antal roede km ialt	2586	4374	8837	14186	8800	17200
Antal roere	40	45	61	82	53	67
Gennemsnit km pr. medlem	35	58	99	122	81	172
Top 10 - roede km	1739	4032	5513	8095	5764	10845
Gennemsnit pr top 10	173	403	551	810	576	1085
Antal klubkajakker	10	7	12	12	12	12
Kontingent i kr	80	100	120	120	160	160



Klubhuset – tegnet af Niels Febber Andersen.



Vandet gik helt op til solgården i 1970.

indsats i havnefesten et overskud på kr. 34,00 ved pølsesalg - af hvilket en procentsats skulle betales til Dragør Boldklub. Et interview fra den sidste havnefestdag:

Interviewer til Peer Edwards:

Nå, gik det godt?

Svar: ølse

Int.: Hva?

Peer: ølse, nølse, nøfbanwhich, senpnet med hetcheup.

Formanden traf vor ihærdige interviewer i gågaden,



Finn E., Waino Arndt og Peer Edwards, 1970.

int.: Nå?

Per Hansen: Nølse, gølse, etc.

Resten af pølsesjakket kvidrede det samme, nemlig Pia, Mette, Susanne, Annie, "Febber" m.fl.

Årets ferietur og træningslejr gik til Lindelse Nord (Rudkøbing).

Et møde omkring en båndoptager ledet af Tom J. Andersen med emnet: "Hvad er der galt i klubben?" resulterede i nedsættelse af diverse aktivitetsudvalg, af hvilke somme, da dette skrives, stadig eksisterer.



Klubmesterskaberne i 1970. Peer Edwards, Søren Clausen, skjult Tom Adrian, John R. Thomsen, Tom J. Andersen, Ole Krøyer Svendsen, Peter Sadolin og Ole Peter Norsk.

Vintermøder i Humlehulen (Ole Peter Norsk's kælder) begynder, og viser sig at blive en succes.

Ved juletid skyldte 30 kontingentrestanter kr. 1530 – 13 blev smidt ud, og fire nye trådte ind.

Vinterymnastrik samler i snit 26 medlemmer til 45 min. interval- og styrketræning, 45 min. volleyball og 45 min. fodbold.

1971

Klubben anskaffer en K-2 Glider. Forhandlingerne om Tolderens hus indledes. Vi spiller bordtennis i Skovshoved og vinder. DKK deltager sammen med Pilen i Dansk Kvindesamfunds udstilling i St. Magleby skole med kajaker mv.

Jens Bloch fra Pilen sender klubben et brev, hvori han foreslår at slutte de to klubber sammen. Forslaget bliver enstemmigt nedstemt af plenarforsamlingen.

"Dragør Ugen" låner klubhuset til udstilling af folks kære minder.

Vandrepokaler til klubmestre indføres, og bliver hentet i Det Fjerne Østen. Traditionen med skibsglas som ropræmier indføres. Blev senere kopieret af Kredsen.

Kæmperne Peer Edwards, Hans Nørregaard og Waino Arndt deltager i det 36 km lange Susålbø, og John R. Thomsen (Big John), Hans Nørregaard, Waino



Eftermiddagshygge på stenene på vores ø ved Stenungsund – 1972.



Fire DKK'ere og én Pilerøer til Susåløbet 1973.

Arndt samt Peer Edwards fuldfører Kronborgløbet. John R. Thomsen vandt løbet, og Waino Arndt blev nr. tre.

Årets træningslejr og ferietur blev henlagt til Stenungsund. Vore love omarbejdes, og udkommer nytrykte i september. Bestyrelsens arbejdsfordeling nedfældes på tryk.

Julepakkefest afholdes i "Humlehulen" (Ole Peter Norsks kælder) til stor jubel for alle deltagere. Ved årets udgang skyldte 14 restanter kr. 900, og vi havde et underskud på kr. 1235.

1972

Under megen indblanding fra Finn Edwards konstrueres plankeværket omkring solgården, og man begynder at lægge fliser i gården.

Tom J. Andersen udarbejder et fint skrift om DKK 1916-18, og høster meget bifald.

Glimrende ved sit fravær blev Peter Sadolin valgt som formand. Handicaprøningen påbegyndes samtidig med, at vi får nye klubtrøjer. Vi modtager fra Tuborgfondet "Toborg" og får den døbt af dir. J. Buch. Klubben indfører



John R. Thomsens førsteplads i Kronborgløbet 1972 fejres i Solgården. Han vandt også løbet i 1973.

bestemmelser vedrørende erstatninger for ødelagt materiel. En byggekonto oprettes. Ved en ekstraordinær generalforsamling træder Tom J. Andersen tilbage som sekretær og Niels Andersen "Febber" overtager hans sekretærjob. Svømning i Kildeskovshallen begynder. Klubben deltager i flere konkurrencer – også i roning. John R. Thomsen vinder atter Kronborgløbet.

Der bliver afholdt en klubkonference på Dragør Bibliotek. Dette års overskud bliver på kr. 2890.



Per Elmer, Niels Febber Andersen, Karl Johan Andersen og Charlotte Jerne – 1972.



Bert's Swingers spiller til DKK's store forårsfest for Københavns Kajakkreds i Krudthuset i 1973.

1973

Da udsigterne til videre deltagelse og dermed erhvervelse af en indtægt for klubben via havnefesterne syntes neglige, foranstaltedes den første store forårsfest i Krudthuset for kajakkroere i Københavns Kajakkreds. Den gav et overskud på 1100 kr. Dette viste sig at



Stenungsund. To sammenbundne Slenderkajakker og en roer i én kajak foran, blev brugt til at fragte bagagen til "vores ø".

være klogt, da vi heller ikke fik plads i havnefesten 1973.

Den 23. marts mødtes vi med Pilen, som gerne ville lære lidt om DKK's ledelsesform, eller nærmere plenum; og endvidere snakke om samarbejdsformer de to klubber imellem.

Vi modtog fra kredsen kr. 500 som

omsattes til en Fenja 85 ved, at vi selv betalte kr. 1025.

Ved at klemme de eksisterende kajaker mere sammen, får vi flere bådpladser. Solgården bliver færdig.

Neptun arrangerer venskabsmatch, og DKK deltager med to hold. Desværre udgik det ene pga. maskinskade. Peter Carlsen glimrede ved god svømning og tømning af bordfyldt kajak. DKK sikrede sig dog en tredje plads kombineret, og det i hårdt vejr.

Ole Peter Norsk arrangerer besøg fra Dragør skole. 21 elever møder op, og får god indføring i kajaksportens mysterier. DKK spiller fodbold mod Pilen, og vinder 16-0. DM, Dragør Mesterskaber, indføres, og Dragør Kajak Klub vinder næsten alt. De gæve kæmper Søren Clausen, Gert P. Rasmussen og Tom Adrian Petersen deltager i Åløbet ved Kolding og Broløbet ved Middelfart. Mange Dra-



Søren Clausen og Bent Drost ved Susåløbet 1973.

gør-roere deltager i dette års Susåløb. I august har ikke mindre end 70 DKK'ere været ude at ro.

Den drivende kraft igennem mange år – Herluf Nørregaard dør.

Indretningen af Tolderhuset tager form, og der kommer om end muligt mere gang i kaproningen. Flere og flere anskaffer egne kajaker. Hele 15 medlemmer deltog i sæsonen i seks store



Grith Christensen fra Pilen sammen med Anette Henckel i klubbens K-2 Glider ved Danmarksmesterskaberne 1974, hvor det bl.a. blev til to guldmedaljer. De to dannede et godt makkerpar og hentede en del medaljer i ind og udland.



Grith Christensen og Anette Henckel vinder juniorklassen i K-2 ved DM 1974.

løb (udenbys). Søren Clausen vinder klubmesterskabet i herrer K-1 og Anette Henckel i dame K-1.

I november har 82 medlemmer været ude at ro.

Det festlige men troværdige skrift fra Stenungsund-turen "De drog atter ud" nedfældet af "Febber" og "Finn Mjød" alias Niels Andersen og Finn Edwards, udkommer i stort oplag, og rives væk.



Grith og Anette ved Nordiske mesterskaber 1975, hvor det også blev til medaljer.

Flere andre klubber rekvirerede flere eksemplarer!

(Skriftet kan stadig ses og downloades på klubbens hjemmeside, red).

Pr. 1.10. var vi 116 aktive medlemmer og dermed næststørste klub i kredsen. (Hellerup havde 117). I vintergymnastikken deltager i gennemsnit 24.

15 restanter skyldte kr. 906. Over-skudet blev kr. 906!



Jan Bierberg fra Pilen efterfulgt af Waino Arndt DKK ved Susålobet 1974.

1974

Vor store forårsfest indbragte i år ikke mindre end kr. 2174. På forårsgeneralforsamlingen konstaterede formanden alle de prægtige resultater, vi havde opnået i 1973.

Et DKK bomærke bliver designet af Febber og trykt. Vi banker et kombineret Røse/Neptun hold 3-2 i fodbold. Det var åbenbart ikke nok, at vi i 1973 havde slået Røse 3-1.

Venskabsmatchen arrangeres af DKK, som bliver nr. fire i stafet men nr. syv sammenlagt (sidst). Det skyldtes en orkan, som tvang mange til at tømme kajaker ustandseligt.

Bådsåret klemmes igen, og der bliver plads til yderligere 10 kajaker. Med sit absolut andethold slår DKK dette år Pilen 4-1 i fodbold. Hele 19 roere deltager i Susålobet, og får flere fine placeringer. Etårig kontingentoprævning indføres.

Anette Henckel deltager i Landsdelsmatchen mod Skåne/Halland/Blekinge, og sammen med Grith Christensen fra Pilen opnår hun mange andre fine resultater. Bombetoeren bliver en myte, og pigerne udtages til Nordiske Mesterskaber i Finland og Århus.

Ole Peter skriver klubbens A-roere i mandtal, og Søren Clausen afløser Waino som kasserer. Stenungsundturen samler 46 deltagere.

Dragør Kajak Klub

Na blev det store internationale kajak i 1974 løb afviklet med stor deltagelse fra andre lande, var næsten samtlige danske kajakklubber. Seren Clausen nr. 8 i senior herre enkelt i rullede på start og for Dragør blev, hvor ca. 180 roere startede samtidig fra Dragør Kajak Klub startede i midt.

Sportsprisen for 1974



De to kajakpiger Grith Christensen og Anette Henckel fik i søndag sportsprisen for 1974. De to piger havde gjort sig fortjent til sportsprisen ved at have indbragt 2174 kr. i indtægt til klubben ved forårsfesten. De to piger blev også udtaget til Nordiske Mesterskaber i Finland og Århus.

Kajak-løb

I forrige weekend var 1 roer fra Dragør Kajak Klub (Anette Henckel, Jens Dager, Michael Thers) samt en roer fra Pilen (Grith Christensen) udtaget af Københavns Kajak Klub sammen med en anden roer fra kredsen, til at deltage i "Landsdelsmatchen" mellem København og Skåne/Halland-Blekinge. Københavners vandt med 191 p. mod 187 p. Side: weekend deltog 8 roere fra DKK, og 7 roere fra Pilen i "Odense-regattaen". Bedste resultater var: 1. Dame, 5000 m, hvor Grith blev nr. 2. Michael blev nr. 3 i 5000 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2.

Bombetoeren slår til igen

I weekenden 17-18. august var der været afholdt Nordiske Ungdomsmesterskaber i kajak i Tampere i Finland. Dette løb blev i øvrigt vundet af de to dragørpiger, Grith Christensen og Anette Henckel, Dragør Kajak Klub. Resultaterne kom nu i hænderne på dem, som stod til at bringe dem hjem til gængslet vinder. De to piger var så heldige at vinde på 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. Michael blev nr. 3 i 5000 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2.

Kajakpigerne fik tre danmarksmesterskaber

De danske mesterskaber i kajak og kano på Brabrand sø i weekenden blev den tredje triumf for de to piger Grith Christensen, Kajakklubben "Pilen" og Anette Henckel, Dragør Kajak Klub. De blev faktisk en sand triumf af medaljer. Den første af slagene var af bronze og blev hentet af Grith i enerkajak over distancen 2500 m i tiden 13.16,6. Anette blev nr. 4 i 1000 m i tiden 13.30,8. Den næste medalje var af guld i enerkajak over 500 m i tiden 4.10,8. Den sidste medalje var af sølv i enerkajak over 100 m i tiden 1.10,8.

100 kajakroere til stævne i Dragør

Den 20. juli blev der afholdt et stort stævne i Dragør, hvor 100 kajakroere deltog. Stævnet blev arrangeret af Dragør Kajak Klub og Pilen. Der var mange roere fra hele Danmark, og der blev konkurreret i mange forskellige discipliner. De to dragørpiger, Grith Christensen og Anette Henckel, var også tilmeldte. De to piger blev udtaget til Nordiske Mesterskaber i Finland og Århus. Resultaterne kom nu i hænderne på dem, som stod til at bringe dem hjem til gængslet vinder. De to piger var så heldige at vinde på 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. Michael blev nr. 3 i 5000 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2. 500 m. 1. Dame, 500 m, hvor Grith blev nr. 2.

Udklip fra 1970'erne.

Bombetoeren får del i medaljerne ved Danmarksmesterskaberne på Brabrand sø, og mange DKK'ere deltager i det 120 km lange Tour de Gudenå.

Kommunen opsætter pontonbro, og lover at renovere klubhuset. Klubkonferencen blev igen en succes.

Klubben deltager også dette år i Kronborgløbet, og endnu flere er med til Kredsens orienteringsløb, som Bent Drost leder godt. Klubbens love revideres og trykkes igen. Året betød igen rekord, som formanden udtrykte: "Så vidt jeg kan se, har klubben i vor nyere historie (igen) sat en rekord - i stignings-taktens reduktion mht. antal røde kilometer. Men vejret var ikke godt.

Stenungsunds festen blev en jættesucces, og året randt ud med, at 26 restanter skyldte kr. 1072. Overskudet blev på kr. 7074.

1975

Kommunen istandsætter klubhuset udvendigt, og i påsken lægger ihærdige medlemmer nyt loft, isoleret og i smukt træværk. Indendørs repareres også bordene.

Klubbens forårsfest gentages, med "Blacksmith's Band", og bliver fantastisk.



Plenum efter handicaproningen 1975.



Vi får overrakt en Fenja 85 kajak af Tuborgfondet. Manden i jakkesæt er fra Tuborgfondet.



Flemming Norsk og Michael Thers roede en 4. plads hjem i juniorklassen ved DM i 1975.



stisk god. Festen gav et pænt overskud til klubkassen. Ved generalforsamlingen afgår den gamle formand, og Tom Adrian – bedre kendt som "Tom Ping Pong" – bliver valgt.

Forsikrings- og erstatningsbestemmelserne revideres.

Pilen fandt en ny sportsgren hvor de kunne slå os: Volleyball – DKK vandt 15-3, 15-5, og 15-5. Ak!

Bertel arrangerer Fransk festaften med en superb dinner, og allerede i august har 66 roere været ude på bølgen den blå.

John Reinhardt Thomsen bliver klubmester, og Anette og Grith får kommunens idrætspris for 1974!!

Ikke mindre end 25 DKK-roere gennemfører Amager Rundt-løbet (ca. 45 km), og 13 gennemfører Tour de Gudenå. Endnu flere deltager i oriente-

ringssløb. Kort sagt, klubben har sjældent oplevet en lignende sportslig aktivitet. Vi fik Københavns Kommunes vandrepræmie for flest deltagere i Amager Rundt løbet. Et kajakløb, hvor vi selv var Københavnskredsen behjælpelig med at få afviklet, på bedste vis. Vi fik vand i klubben, og køkkenet blev bygget om.

35 var på Saltholm med "Plaster", og der kom toilet i Tolderhuset.

I Kronborgløbet deltog otte medlemmer, og DKK'ere var med både i Jylland og på Fyn. Flemming Norsk, Michael Thers og Anette Henckel får hver en 4. plads ved danmarksmesterskaberne, og Anette får sølv i toerkajak sammen med en pige fra Lyngby ved DM.

Restanter dette år: To. Overskud 2950 kr. Mange erindrer sikkert mange flere detaljer end jeg, så jeg vil slutte.



15-30 medlemmer til tirsdagsgymnastik var almindeligt – her er det Niels Febber Andersen og Tine Gregersen.



Mikkel Groth på vej til en rotur.



Opstilling til fotografering i Solgården 1976. Billedet blev brugt til forsiden af 60 års jubilæumsskriftet.



Flemming Norsk i sin kapkajak, 1976.



Ole, Anette, Niels, Jeanette og Henrik, 1976.



Winnie Kjærsgaard, 1976.

1976-1979 - en meget aktiv periode!

Tom Adrian Petersen har beskrevet perioden 1976-79. Han blev medlem i 1966, og var klubbens formand fra 1975 til 1979. 1988-1992 var han klubbens sekretær.



Tom Adrian Petersen



Tom Adrian og Niels F. Andersen på Weser.

Den periode jeg beskriver er en af de mest aktive i klubbens historie:

Klubbens medlemmer roede mange flere kilometer end nogen sinde før på Øresund og ved stævner i ind- og udland.

Planlægningen af en opfyldning af "Madsens Krog" med øgede muligheder for udvidelse af bådeskuret og omklædningsfaciliteter med bad og toiletter.

Aktive i ombygningen af Tolderhuset, så et stort ønske om vinteraktiviteter og opvarmede klublokaler bliver realiseret.

Vi tager initiativ til at få fast træningsaften i kommunens nye svømmehal sammen med de andre havneklubber.

Kort beskrevet, fra at være en klub, der gik i vinterhi, til at være en klub med aktivitet året rundt.

Lad os starte og se, hvad der skete.

1976

Vejrguderne viste sig ikke fra deres bedste side i starten af sæsonen, men efter Skt. Hans tog de heldigvis kraftig revanche. Alligevel var der meget stor roaktivitet, og det samlede antal roede kilometer endte på ca. 17.000 af slagsen. Individuelt var der også rekord og i min formandsberetning skrev jeg: "John R. Thomsen har det som den franske rød-



Kim Thunø, Jeanette Scherff, Jørgen Smidt.



På klubbens rigtige jubilæumsdato lavede flere medlemmer flotte lagkager.



Finn Edwards.

vin, han bliver bedre med årene 2.268 km har han roet i år, og det er en stigning af 'alle tiders rekord', som Jens Degett satte året før; med 350 km."

Klubmester på både den lange og korte distance blev John R. Thomsen hos herrerne. Anette Henckel tog sig af damernes mesterskaber, og Jørn Nielsen vandt begge juniordistancerne. Bedste udenbys resultater var igen Johns, der sammen med Leif Hovmann fra Mariibo vandt Danmarks-mesterskabet i K2 tur på Guldborgsund, samt Michael Thers to andenpladser ved junior DM på Brabrand Sø ved Århus.

Tidligt på sæsonen havde klubben den glæde, at den unge træningsleder Flemming Norsk blev udtaget til en ungdoms-lejr i forbindelse med Olympiaden i Montreal i Canada.

Klubbens ferietur skiftede det år til ødegården "Santatorp" i det sydlige



Alle medlemmerne der var tilmeldt til festen, samt nogle gæster, lige inden de gik på Strandhotellet for at spise og feste igennem.



Om dagen var der reception og et stort antal gæster mødte op – også gamle medlemmer deltog – her er det bl.a. Volmer R. Madsen og medstiftere af DKK Peter Greisen og A.C. Paulsen.

60 års jubilæet i 1976



Efter receptionen gav medlemmerne kajakopvisning i havnen. Det er indtil nu det sidste større kajakshow fra DKK's side.

Småland. 32 medlemmer nød solen fra morgen til aften i et naturskønt område på en af de bedste ture nogensinde.

Årets største begivenhed var 60 års jubilæet. Alle sejl var sat til, medlem-



Big Chief Tom kaster rundt med Blegansigt Peer Edwards. 32 DKK'ere satte deres markante præg på Sydsverige i 1976. Kunne svenskerne klare dette, kan de åbentbart klare hele verden!



Knud Krøier, der på den tid var klubbens store fritidspædagog, ankommer med al sin bagage.

merne gjorde et kæmpearbejde, som udvirkede et flot jubilæumsskrift, et meget velbesøgt kajakshow i havnen, storstilet reception, samt spisning på Strandhotellet med efterfølgende fest i klubben.

Under receptionen var klubben fyldt til bristepunktet. Mange gamle medlemmer var mødt frem, bl.a. to af stifterne, A.C. Paulsen og Peter Greisen,



Knud Krøier plukker de lavthængende frugter.

flere kommunalbestyrelsesmedlemmer med Borgmester Albert C. Svendsen i spidsen, lokal-pressen, samt forbund og kreds anført af formanden for Københavns Kajakklub, Arne Lønberg. De fleste andre klubber i byen var også repræsenteret, og klubbens redningsplanke utallige gange i 1960'erne og 1970'erne, søstrene Mortensen fra Byskriverstrædets købmand, udgjorde sammen med klubbens menige medlemmer en festlig ramme om arrangementet.

1977

Moderniseringen af "Tolderhuset" blev næsten fuldstændt i starten af året. Det gav os lokaler på 1. salen sammen med roklubben, samt adgang til bad og toilet for første gang i klubbens historie.

Sæsonen startede med, at fem medlemmer deltog i det 135 km lange Wessermarathon i Tyskland. Det var nok den tur som grundlagde de senere store

ture til løbet – hvor Dragør Kajak Klub arrangerede busture med op til 40 deltagere fra hele hovedstadsområdet, de fleste dog fra Dragør.

Rosæsonen bød på ca. 11.000 km i klubregi, hvilket var en nedgang fra året før. Det lavere antal roede km skyldtes, at tre af klubbens flittige juniorer var rykket ind til Sundby. Igen i år var det John R. Thomsen, som tilbagelagde flest km nemlig 2155.

Rent sportsligt var det Johns bedste sæson. Han vandt Langdistance DM og Tour de Gudenå i K1 turbåd, samt en halv snes løb i Danmark og Norge. Men det var ikke kun John, som kunne. Søren Jans begyndte at røre på sig. Det bevirkede, at klubben vandt Danmarkspokalen i turbådsklassen for hold. Otte roere fra klubben "skaffede" point, men det var de to ovennævnte som trak læsset.

Anette Henckel roede også turbåd det år, og hun vandt også langdistance DM i K1 tur.

Ferieturen gik det år til Halden ved Svinesund på grænsen mellem Norge og Sverige. Her havde 31 deltagere en god og fornøjelig tur.



John R. Thomsen er her fotograferet på Gudenåen. Han havde en stor sæson i 1977.

Søren Clausen, John R. Thomsen og undertegnede deltog for første gang i "Den norske kajakuge", med fire løb på otte dage.



Gert, Michael, Jacob og Jan – fire aktive ungdomsroere i 1978.

Løb ved Kristianssand, Larvik, Svelvik ved Drammen og Tønsberg startede nogle kombinerede ro- og ferieture, som her ved 75 års jubilæet stadig foregår. Det år blev øen, "Barneskjær", som Tønsberg kajakkklub råder over, "opdaget". På øen knyttedes mange venskaber, og stedet har hvert år siden haft besøg fra Dragør.

Barneskjær har inspireret mange DKK'ere bl.a. med undfangelser og en enkelt barnefødsel, idet Tine Frederiksen fødte Mikkel Olav på Kong Olav's fødselsdag på turen i 1987.

For første gang i klubbens glørværdige historie tabte vi en fodboldkamp, nemlig 1-4 til Neptun. Denne tragiske begivenhed har siden lagt en dæmper på denne aktivitet.

Plenarforsamlingerne kørte godt det år med cirka 25 deltagere i snit. Og med den "gang i den", som der var i klubben den sommer, var det godt at få sat tingene på plads regelmæssigt.

Årets udflugt gik for en gangs skyld ikke til Saltholm. Den gik med hestevogn til Kongelunden. 30 medlemmer havde en god dag med godt vejr. På vejen hjem var der rastesteder med musik og dans.

For første gang i mange år var der ikke "Havnefest" i Dragør. Selvom det i årenes løb har givet lidt indtægter, er der vel ingen som savner det efterhånden farveløse gøjleri.



Huset på Barneskjær, hvor vi holdt til på Norgesturene, når der var plads – alternativt måtte vi bo i telte.



Bent Drost og Henrik Rolin i sit karakteristiske rotøj. De kom på forsiden af Politiken.

1978

På forårsgeneralforsamlingen konstateredes, at der havde været god tilslutning til klubbens vinterarrangementer. Bl.a. havde vi fået tid i svømmehallen sammen med de andre havneklubber. I starten dog kun to baner i en time. (Denne nye aktivitet blev siden et stort aktiv for klubben, hvor vi i de mange år har haft hele hallen i to timer sammen med de andre maritime klubber fra havnen).

Bestyrelsesarbejdet kørte rimeligt i denne periode. Dog sled klubbens vækst hvert år bestyrelsesmedlemmer op. Øgede aktiviteter på mange fronter betød større arbejdspress på den enkelte. På trods af stort fremmøde ved plenarmøderne, var det hele tiden bestyrelsen, som skulle trække "læsset".

Dette år var der hele fem bestyrelsesmedlemmer som stoppede, nemlig næstformand Jesper Paulsen efter tre år på posten. Sekretær Henrik Jensen, materialefører Bent Drost og instruktør Søren Jans, alle kun efter et enkelt år. Køkkenmesteren Tine Gregersen havde i fire år frisk og frejdigt kæmpet en heroisk kamp mod klubbens ikke al-

Mange af klubbens medlemmer var mødt op, da klubben fik en Fenja 85 kajak, der blev døbt "Orange Special" af Tuborgfondet i 1978.

Helt til højre ses lidt af "Tuborg-Søren", den lokale depotejer.



Tom Adrian Petersen taler ved Generalforsamlingen 1978.

tid betænksomme (ugidelige) medlemmer, så nu trængte hun til en pause.

Tilbage ved forårsgeneralforsamlingen var undertegnede samt John Thomsen (John-John), som havde sat sig godt tilrette på finanserne. Nye i bestyrelsen blev Jens Hagel som sekretær, Anette Henckel som instruktør og André H. Larsen som køkkenmester. De to senere formænd John R. Thomsen og Kim Schwartz blev valgt til henholdsvis næstformand og materialeleder.

Klubmester hos herrerne blev Søren Jans på begge distancer, Hos juniorerne vandt Gert Jans og Mikkel Groth henholdsvis det lange og det korte løb. Dame-klassen blev ikke roet på grund af manglende deltagelse.

Der blev roet små 12.000 km det år, hvilket var en lille stigning i forhold til året før. Med 1.503 km roede Søren Jans flest kilometer.

Største præstation var, at Søren vandt turbådsklassen i K1 på Gudenåen foran 136 tilmeldte fra syv nationer. Efter en lige første dag, roede han

på anden-dagen af dette etapeløb fra "alt og alle". Mikkel Groth vandt herre ungdom K1 tur. Klubbens hidtil eneste sejr i ungdomsrækkerne i Tour de Gudenå.

Vi deltog i løb i Danmark, Sverige, Vesttyskland og Norge. Det blev til gode placeringer i næsten alle løb.

Sommerturene gik som året forud til henholdsvis Svinesund og Tønsberg. Skovturen blev en gentagelse af 1977 succes'en i hestevogn til Kongelunden og nærmeste omegn.

Tuborg-fondet bevilligede os 3.500 kr. til en ny kajak, og vi modtog en arv på 100 dollars fra et gammelt medlem "over there". Arven blev brugt til redningsveste og øsekar til alle klubbådene.

Ole Peter Norsk, tidligere mangeårigt bestyrelsesmedlem, blev genvalgt til en ny fireårs periode i Dragør kommunes fritidsnævn som repræsentant for de små klubber.

Pejsen blev efter mange små reparationer sat gennemgribende i stand og ført tilbage til sit oprindelige udseende.

Kontingentet blev på efterårsgeneralforsamlingen sat til 200 kr. for aktive, 100 kr. for passive og 320 kr. for samlevende.

Madsens Krog var jo blevet opfyldt og det havde efterhånden sat sig. Tiltrængte udvidelsesmuligheder for klubberne ved Nordre Mole kunne efterhånden komme i "støbeskeen".



Klubturen til Svinesund. John, Kim, Mikkel og "Vimmer".



Forsiden af Kano og Kajak i 1979. Hanne Crone (bagerst) og Jeanette Scherff, her efter en rotur i toerkajakken.

I løbet af vinteren havde der været afholdt mange møder i klubbens byggeudvalg. Flere andre klubber havde været besøgt for at få nye ideer. Forskellige arkitekter og håndværkere havde ligeledes været kontaktet. Det resulterede i, at det første projekt kunne fremlægges på et bygge-plenum på biblioteket i marts måned. Her var deltagerne skeptiske på flere punkter, og det resulterede i mange kreative ideer. I det hele taget var medlemmerne meget "tændte" i denne periode. Der var virkelig en vilje til stede, for at få det helt rigtige projekt stablet på benene.

I løbet af året blev det projekt, vi kender i dag en realitet og sendt til sagsbehandling i det kommunale system. (Her 10 år efter viste det sig, at det var en god løsning vi endte ved).

Første tilskud til byggeriet var 3.000 kr fra Amagerbankens Jubilæumsfond.

Men det var ikke kun byggeri, som optog medlemmerne den sæson. Tidligt på året afholdt Tom J. Andersen, Peer Edwards og undertegnede en klubkonference på biblioteket. 30 fremmødte medlemmer havde en givtig og inspirerende dag, hvor især plenarforsamlingerne var i centrum.

Rosæsonen startede som vanligt med Wesermarathon i Tyskland, 12 Roere fra Dragør deltog det år i løbet. Igennem sæsonen havde vi deltagelse i næsten alle kajakstævner herhjemme. Bedste resultat var under langdistanc DM, hvor Flemming Norsk og Søren Jans blev nr. 2 i K2 kap. Deres samarbejde resulterede i flere World Cup løb i ind- og udland, bl.a. Tour de Gudenå og i Polen.

Men det var ikke kun eliten, som deltog i diverse løb. Klubbens mange motions-roere begyndte også så småt via Weserløbet og Tour de Gudenå at tage med rundt til stævner.

Klubmester blev Søren Jans på begge



Slusen åbnes tidligt om morgenen og så er Weserløbet i Tyskland 1979 igang.

distancer hos herrerne. Mikkel Groth vandt begge juniorløbene. Damernes 3.000 meter tog Rie Jans sig af, og 500 meteren roede Helle Møller Kristensen hjem.

Årets handicapløb tog jeg i al beske- denhed mig af med 241 point, et point foran Thomas Pedersen fra Pilen.



Ved pausedstederne havde hjælperne sørget for varmt tøj og drikke – for nogle en kold øl og for alle moralsk oprustning.



Hen mod aftenen nåede man målstregen efter 135 km. Her får Kim Schwartz og Anette Henckel deres velfortjente præmie.

Flest km det år blev roet af Søren Jans, som tilbagelagde 2094 km.

Andre H. Larsen arrangerede sidst i juli en meget succesfuld weekendtur til Saltholm. Der var stor deltagelse og flot vejr på hele turen med en pragtfuld solnedgang og ikke "en rynke" på Øresund.

Klubben fik en logerende, idet en and flyttede ind i brændeskuret. Anders blev i seks uger, men en dag sagde han farvel, og det var der mange, som var ked af.

Sct. Hans-festen og havnens største bål var som vanlig uovertruffet. Det



André Honoré Larsen, Knud Krøier Svendsen, Anne Juhl Schmidt, Jan Bertelsen og Finn Edwards ud på de sene timer på Saltholm 1979.

år var den bare krydret af et utroligt flot vejr.

Efter at have været formand siden 1975 mente jeg, tiden var inde til at gå af. Private gøremål, bl.a. husbygge- ri, bevirkede også, at tiden var blevet knap. Som jeg skrev i min beretning:

"Fire år på posten som formand er efter min mening det optimale for en klub med vor struktur: Det har altid været vores styrke, at vi har kunnet forny os og det skal vi blive ved med.

Udover Luf (Herluf Nørregaard) er der ingen efter krigen, der har siddet så længe som jeg. Disse hurtige skift – to til tre år – tager jeg som en gunstig udvikling af klubben. Lidt taburet-kløe – men ej for meget".

Generalforsamlingen valgte Finn Edwards som formand. Det job kom han til at bestride i to sæsoner.

Så tog vi fat i firserne!

MEMLEMMER EN VARM FORÅRS DAG



John, Sisse, KJ og Finn var alle med til at præge klubben først i firserne.



Anna, Sisse, Anne og René huserer i køkkenet i 1981.



Tre billeder fra Samsøturen 1980. Per Vagn Hansens sommerhusgrund på øen lagde jord til teltlejren. Per (yderst til højre) blev året efter valgt til formand for DKK.



Klubhygge, byggeri og roning

Anne Juhl-Schmidt beskriver her perioden 1980-1984. Hun blev meldt ind i 1979, flere år senere blev hun pludselig meget aktiv på robanerne og vandt flere kajakløb for DKK og senere for 'Nova'.



Anne Juhl-Schmidt



Susanne Karshøj, Anne Juhl-Schmidt, Helle Møller Kristensen og Tine Frederiksen.

1980

Allerede før 1980 begyndte flere – kræfter i klubben at røre på sig mht. at få klubben ført "up to date". Vi havde længe kunnet prale med at være den ældste klub i landet med det bedste idrætsdemokrati, men lokaleforholdene var elendige, og vi havde ikke bad og toilet.

Jeg mindes især det lille sure fugtige omklædningsrum omme bag det rådne



Niels Febber Andersen og Claus Palm kommer til Langå ved Tour de Gudenå 1980.

kajakskur. At træde derind var som at blive ramt af lugten fra en supertrøje, der aldrig er blevet vasket.

Så årene frem handlede mest om byggeriet. John Thomsen kom med det første fint tegnede oplæg. Her skulle DKK's hus ligge ved pumpehuset og roklubbens mellem Smedjen og Tolderhuset. Men efter en konference på biblioteket i marts blev vi enige om opdelingen af husene, som den er i dag, bl.a. for at vi i DKK ikke skulle miste vores gode solgård. Hermed var det fælles byggeri i gang. Claus Palm blev sat på sagen, og forhandlinger med myndighederne begyndte.

Vi andre nød sommeren med Samsøtur i regnvejr og Saltholmsture, hvor man lærte at drikke rom og letmælk og "Plasters" Gin-o-lette.



Klubbens firekajak med Kim Schwartz, Anette Henckel, René Schwartz og stående Conny Lund.



Søren Jans og Flemming Norsk fik sølv-medaljer på 10 km distancen ved DM i 1980.

Der blev sat kilometer-rekord med 19.512 roede kilometer og rekord i indtagelse af "Vikingesteaks".

Mange deltog i kajakløb. Her skal man især hæfte sig ved, at mange damer mødte talstærkt op.

Conny Lund vandt Gudenåen og flere andre løb i K1-tur, og roede med sine 2.270 km mest i klubben. Rie Jans fulgte stærkt efter med gode placeringer. Anette Henckel med mange kilometer, Tine Frederiksen og Jeanette hyggede sig i toer. Lone Nørregaard roede sejt med manden, Christina Hjeds (BigVic) var lige begyndt, og Helle og jeg dannede bagtrop til løb og – ælle-bælle-bælle - hvor var vi go'e. Søren Jans vandt Tour de Gudenå i herre K1-tur og fik mange andre gode placeringer.

I eftersommeren 1980 øremærkede kommunalbestyrelsen 550.000 kr. til byggeriet i Madsens Krog; et beløb der siden blev mere end dobbelt op.

I julen 1980 blev Erik Møller Nielsen "Liste" sat på sagen som koordinator. Han skulle senere vise sig meget uundværlig, idet han bragte byggeriet fra Claus Palm's flotte projekt til realitet.

1981

I foråret 1981 måtte vi søge om tillægsbevilling, fordi jordbundsforholdene viste sig at være dårligere end ventet. Grunden kunne kun bære 3,5 tons pr. m² mod forventet 20 tons. Tagene skulle være mere traditionelle for at tilpasses miljøet, og endelig havde der været en fejlurdering af projektets reelle økonomi.

Den 21. april bevilligede kommunalbestyrelsen pengene, men heri forudsattes det, at klubbernes medlemmer selv skulle hjælpe med i byggeriet. Så ingen klubaktiviteter, det år, var vigtigere end byggeriet!



Det gamle bådeskur flyttes af medlemmerne, så der blev plads til det nye byggeri.



Conny Lund vandt og Helle Møller Kristensen blev nr. tre ved Furesøløbet i 1981.

Det blev da også et meget travlt år! Vi havde, foruden plenarmøderne, 15 bestyrelsesmøder. Følgende sad i bestyrelsen: Per Vagn Hansen (havde afløst Finn Edwards) som formand, Kim Schwartz, André H. Larsen, Søren Jans, Conny Lund, Gert Svendsen og jeg. Skumsprøjt blev udgivet 10 gange, og der var adskillige byggemøder oveni.

Det gamle kajakskur var ved hjælp af manpower, dvs. cirka 40 medlemmer, blevet båret ned til vandkanten, og den 29. maj tog borgmesteren det første spadestik under megen festivitas.



Borgmesteren gør klar til første spadestik til den nye bad- og omklædningsrumsbygning.

Derefter lavede vi i alt ni arbejdssjak i klubberne: Tømrersjak, smøresjak, køresjak, gartnersjak mm. Det var ikke kun "Tordenskjolds soldater", der havde hænderne oppe af lommen den sommer. Mange deltog, lige fra flytningen af det gamle kajakskur til maling af det sidste bræt. Det kan være svært at nævne navne uden at glemme nogle, men jeg husker især at Helle Kristensen og Niels Andersen (Febber) blev smurt en del ind i maling, Kim og René Schwartz gravede, Karl Johan (K.J.) flyttede fliser, André, Jesper og Hjeds lavede kajakstativ, Ole Peter Norsk tømrede, Peter Sadolin og Søren Høj malede vindskeder, (de kunne jo nå uden stige!), Rie Jans syede gardiner, Erik Møller Niel-



Tour de Gudenå holdet 1981. Øverst: Anette Henckel, John Thomsen, Kim Thunø, Jan Bertelsen, Jørgen Smidt, Kim Schwartz, Helle Møller Kristensen, Carsten Nielsen, Susanne Nielsen, Jørgen Petersen, Susanne Karshøj. Siddende: Rasmus Bregenhøj, Tine Frederiksen og René Schwartz.



Norgesturen 1981. Niels Febber Andersen, Søren Clausen, Marianne S. Clausen, Tom Adrian Petersen, Søren Jans, Conny Lund og Ole Peter Norsk.

sen koordinerede og styrede, formand Per Vagn Hansen kommunikerede og John Thomsen (John-John) og Knud Krøjer bar stadig øl ind.

Den 8. august var der rejsegilde, og den 10. oktober kunne vi endelig holde indvielse.

Vi klarede os også godt ved de forskellige kajakløb b.l.a. vandt Søren

Jans Danmarkspokalen i K1-tur. Conny Lund vandt Gudenåen og Febber vandt K2 mix tur på Mølleåen sammen med Grith H. Christensen fra Pilen.

I vintersæsonen var der svømning, orienteringsløb og der var atter gymnastik på Dragør skole under ledelse af Ole Peter Norsk eller lillebror Flemming – det var hårdt!



Herover tre billeder fra Norgesturen 1981.



Bestyrelsen 1981-82. Øverst: Gert Svendsen, Søren Jans, Conny Lund. Nederst: André H. Larsen, Anne Juhl-Schmidt, Per Vagn Hansen (formand) og Kim Schwartz.



Hans Nørregaard til Tour de Gudenå 1981.



Ved Dragør bys 500 års jubilæum blev der lavet et optog gennem byen, hvor DKK også deltog. Slæbende på en kajak ses Søren Clausen og Anne Juhl-Schmidt. Henrik Tversted ses med en pagaj og Anette med klubfanen.

1982

I 1982 slappede "klubben" en del af ovenpå byggeriet. Vi fik dog muret et nyt køkken op, og vi fik en tiltrængt tilgang af nye unge medlemmer.

Der blev arrangeret mange gode kajakture. Weserturen havde rekordstort deltagerantal også med folk fra flere andre klubber. Og der var ferietur til Barneskjær i Norge.



Bålhygge på Barneskjær, 1982.



Søren Jans vandt turbådsklassen i Tour de Gudenå i 1982 og John R. Thomsen (yderst til højre) vandt Old boys klassen – præmien var en "Fix-Fax" kajak.



Peter og Niels Brøgger over stående roning ved klubbens tur fra Feddet til Susåen.

Rie Jans og Helle M. Kristensen døbte den nye Agurkas duet. Fyldt med drikelse og smørrebrød lagde de den med et stille "hov" på hovedet ud i Arresø!

Flere roere var på klubbetur fra Susåen til Feddet, hvor Niller og Peter Brøgger lærte mange nye ting: "Stiv p.. og briller, det er noget der driller" pause... "Er det det, Jørgen Smidt? Og Peter lærte, at man ikke kan fange rigtige ugler med en pagaj.

Tour de Gudenå plaquetten for mange deltagere, bedste placeringer mm. blev vundet af DKK – Søren Jans fik her en førsteplads i K1-tur og Conny Lund blev nr. to i K1-tur. Rie Jans vandt Old Lady's-klassen.

For første gang stod vi for afviklingen af LD-kredsmesterskaberne. De blev godt afviklet, selvom Finn Edwards (Mjød-dræber), der forestod instruktionen, forsøgte at få roerne til at ro den forkerte vej rundt om bøjerne. Det var så varmt den dag, at flere kvindelige roere roede topløse, bl.a. Grith Hagemel Christensen og Anette Henckel, der deltog i K2-kap, men det blev de ikke dårligere af, de vandt!



Holdet på Turen til Sydjylland 1982: Peter Brøgger, Erik Ousen, Anne Juhl-Schmidt, Tine Frederiksen, André H. Larsen, Helle M. Kristensen, Jørgen Smidt og Niels Brøgger.

1983

I 1983 lavede vi transportordning med Pilen. Kim Schwartz, Ole Peter og Søren Jans lavede oplæg og i 1984 blev trailer og ordning en realitet.

I alt 122 roere var af sted til løb i 1983. Weserturene med Harboes busser, som Ole Peter, Søren Jans og Søren Clausen med stor succes har arrangeret i mange år, var også i 1983 dødgod. Jeg fik den ære at ro med Søren Riber (Plys) og aldrig før eller siden har jeg oplevet en, der som han, kunne ro 80 km i stramme cowboybukser. Og bagefter fylde båden op med sukker til mor.

Atter i år kom en kvinde øverst på rostatistikken, idet Christina Hjeds (Big-Vic) roede 2.306 km. Hun blev udtaget til et World Cup løb og fik Dragør Kommunes Idrætspris!

I vinterens løb fik vi nyt tag på Smedjen, alt imens vintersportsaktiviteterne kørte for fuld damp.



Weserløbet 1983. Rie Jans i rødt rotøj. Harboe med gul hat og hans bus vi kørte i.



Finn Edwards demonstrerer hvordan en grønlandervending skal udføres.

1984

DKK's "skytsengel" Uhu-fuglen kredsede stille over klubben, så ligesom i 1983 var der lidt mere stille mht. klubliv.

Dragørmesterskaberne blev dog lidt af et tilløbsstykke, især takket være de sjove alternative konkurrencer, der rigtig fængede, (som især Claus Palm og Susanne Fenger havde fundet på).

Vi havde stadig Dragørs flotteste Skt. Hans-bål.

Om vinteren deltog nu 10% af klubbens medlemmer på skitur i Østrig.

Og nu var det blevet tradition med at holde nytårsaften i klubben, efter at der er blevet bedre opvarmningsmuligheder.

Jeg vil slutte min beretning her og lade Tine Frederiksen fortsætte med 1984. Liv og glade dage har der altid været i DKK. Klubben der har givet mange af os så meget, og bærer en stor del af "skylden" for hvad, og hvor, vi er i dag – Uha!



Anne Juhl-Schmidt viser Claus Palm og Tine Schwartz sin medalje og sine muskler efter Venø rundt i 1984. Anne blev siden headhundet af Anders Frejberg fra Nova og flyttede siden til Hellerup.



Byens nok mest kendte person "Lange Erik" viser Karl Johan nogle af sine modelbiler.

Om perioden 1984 og 1985

Dette indlæg er skrevet af Tine Frederiksen.

Tine var klubbens første og hidtil eneste kvindelige formand i perioden 1987-1990, hun blev indmeldt i klubben i 1979.



Tine Frederiksen



Tine Frederiksen til Rönne Å løbet i Sverige. Et løb DKK har deltaget i mange gange.

Det herrens år 1984

Den overdimensionerede støvsuger – luftpudebåden – kom til Sundet. Alle var meget spændte på, hvordan det ville indvirke på vores roture,, særligt da de fleste jo rør nordpå mod Kastrup. Men vi vænnede os hurtigt til den. Vandet ud for kajakklubben var blevet sundhedsfarligt at bade i, bl.a. pga. udbygningen af lufthavnen. Vandgennemstrømningen var dårlig, så en del medlemmer fik underlige virusser og infektioner. De var svære at behandle. Heldigvis blev der lagt nye rør ud få år efter.

Det var året, hvor DKK blev indbudt til det første Rönne Å ræs. Sverige er jo et smukt land, men knapt var vi kommet over dammen, før der mødte en forbudsmand op. Han ville have syv svenske kr. i vejsskat. Sverige er jo et smukt land – også turen til Rönne å. En rigtig å for turroere. Kaproerne blev til gen-



Finn Edwards fortæller Anne Juhl-Schmidt historier fra de syv verdenshave.

gæld sendt ud på det store hav, men kom dog hjem til omklædningsrummet, hvor vi lærte, at et svensk cockpitovertræk hedder "siddebrøndskapel".

Dragørmesterskaberne dette år blev noget helt særligt – med alternative konkurrencer. Man skulle spise æble med hovedet i en balje vand. Og man skulle finde vingummi i en tallerken mel. Og vores kære Poul Kristian Roe Larsen (Plaster) kæmpede sig frem mod mål med fødderne bundet fast på to brædder sammen med tre yndige badenymfer – tror jeg nok! Jo, det var en god tradition, der blev indført der, ikk'?

Sammen med Pilen fik vi debut-tur sammen med vores udbrændte menneskebeholder, altså en campingvogn ombygget til trailer. Det år kom vores "karamel" ud på sin sidste tur. Den var temmelig træt på vejen til Tour de Gudenå. Og ved færgen udåndede den endelig. Slut med den karamelturbus.



Lisbeth Brünnich, der flyttede til Nova.

Dragør Kajak Klubs medlemmer elsker at hygge sig meget og længe med hinanden, til tider meget vådt og heftigt. Men på trods af mange sure minner og råben og skrigen fra andre klubber, har det aldrig skortet på de allerfine-

ste resultater. En af de utallige prikker over de mange i'er, der altid vil være i vores historie, var da Søren Jans, DKK, og Anders Freiberg, Nova, vandt det uofficielle DM. Det var i langdistance Kanopadling – hele 21 km på Mølleåen.



Selvom DKK ikke er en kanoklub, stillede Søren Jans i 1985 alligevel op til det uofficielle DM i turkano sammen med Anders Freiberg fra Kajakklubben Nova i Hellerup – og de vandt guld!



Pause på vejen mod Weserløbet med Harboes bus. Tom Adrian Petersen, Søren Clausen og Bent Drost. (Billedet er beskåret!).

Det kvindens år 1985

"Kvinder er besynderlige. Før ægteskabet er de langt nede, fordi der ikke er nogen mand i deres liv – og i ægteskabet, fordi der ikke er noget liv i deres mand" – Læst i Skumsprøjt (klubbens medlemsblad, startet i 1957).

I vinteren 1985 bliver søndagsfrokosterne et hyggeligt samlingspunkt. Efterhånden kommer der folk næsten hver dag i klubben. Der bliver installeret en varmluftovn og ekstra køl på øllerne. K.J. alias Karl Johan Andersen stod tidligt op om lørdagen. Han fulgtes med svenskerne til Irma for at købe



Max Busch-Jensen, Rönne å rännet i Sverige.

løg, æg, kød og mel ind til vores alle-sammens frikadeller. En herlig tid.

André H. Larsen glædede sig meget til sommeren: Han satte uret en time frem – en uge før alle andre.

Bryggeristrejken havde ikke den store betydning for DKK. Man kunne stadig finde te, hvis man ledte længe nok.

Sommeren igennem var der fin deltagelse og gode præstationer på robanerne. Årets rooplevelse var i Sverige ved Hylte-Halmstad: Et forhindringsløb af dimensioner i en stor svensk bæk med enkelte vandfald, en utrolig smuk nedtur! På vejen derover havde den ellers altid meget omhyggelige Tommy Lang Petersen glemt samtlige papirer til bilen. Først var der en masse plapren med en svensk embedsmand. Det irriterede os alle. Men så blev vi glade, for de papirer han udstedte, gav os lov til at købe alle de cigaretter, vi ville.

Det år blev der roet 14.808 km og den der roede mest, var en lille splejset nyindmeldt teenager, Christian Sølyst, som roede 1827 km. (Tine 97 km red.).

Det var det år, hvor de første røster om sejladsforbud 150 m fra lufthavnen



Peter Brøgger og Max Busch-Jensen får en hængel på følgebåden hjem fra Saltholm.



Axel Laursen foran Smedjen, der får nyt tag.

lod sig høre. Mange sundklubber var oppe på barrikaderne og skrev til høj og lav. Når der var blevet sat ståltrådshegn op om hele lufthavnen, skulle forbudet ophæves. Men selvom det meste af hegnet er der nu, får vi stadig bøder. Hvem kan forestille sig en kajakroer iført mortergranat eller raketstyr?



Tommy Frederiksen og Max Busch-Jensen trækker en gruppe roere efter sig ved Langdistance DM 1987 i Københavns havn.



Murphen Kobold og Søren Clausen ved LD DM 1987.



Efter Dragørmesterskaberne var der alternative konkurrencer. Her er det turkanostafetløbet, hvor den ene kano gik ned – og det med stil!

1986-1988

Af Tom Adrian Petersen, der var klubbens formand 1975-1979.



Tom Adrian Petersen



K. J. Andesen lavede frokost hver lørdag....



...indtil Zythia overtog posten og fortsatte.

1986

Søndag den 23. marts blev Søren Høj som vanligt valgt til dirigent ved forårsgeneralforsamlingen. Der var 43 fremmødte plus børn og hunde. Der var genvalg af formand Claus Palm, næstformand Anette Henckel, sekretær Susanne Fenger, kasserer Søren Clausen og træningsleder Christina Hjeds. Cythia Jensen afløste Karl Johan Andersen (KJ) som køkkenmester og fortsatte KJ's tradition med at lave frokost til medlemmerne om lørdagen. René Schwartz overtog materiale-mesterposten efter Knud Krøyer.

DKK blev for en stund nærmest fodboldklub, for der var VM. Da man som bekendt ikke både kan blæse

og have mel i munden, måtte der installeres et televisionsapparat i farver – naturligvis. For ellers var vi gået glip af vores daglige samvær i de herrens (m/k) tre uger, sagde pigerne.

Igennem årene har vi fået forbedret vores lokaleforhold, og vi har i dag nogle gode faciliteter. Det betyder, at der er kommet liv i klubben året rundt. Følgende ugeplan kunne læses i oktober-nummeret af klubbladet:

Mandag: Familiehytte og afslapning efter weekendens strabasser. Ved 17 tiden indkøbshygge i solgården.

Tirsdag: Gymnastik kl. 19.15 på Dragør Skole. Her kan alle være med. "Topatleten og ham med Ølsækken" vil have godt af motion. Kim Schwartz er

svedpisker. På tirsdage i ulige uger vil Lisbeth Brünnich lede aerobicprogrammer til musik, sved og tårer. "After gymnastikken" foregår et sted lidt nede ad Strandgade.

Onsdag: Kondiløb fra klubben kl. 17.00. Der bliver løbet ud ad Strandstien på en individuel rute efter din kondi. Saunaen kan tændes inden starten.

Torsdag: Du har fridag, hvis du ikke skal købe ind eller forklare banken, hvorfor du igen har overtrukket dit checkhæfte.

Fredag: Svømning i Hollænderhallen, vi starter kl. 19.00. Første fredag i hver måned vil der være instruktion og træning i grønlændervendinger. Alle kan lave en halv, hvorfor ikke træne og lære en hel!

Lørdag: Alle gør klar til weekendens strabasser. Husk at sove til middag. Hvis vejret er godt, så tag dig en rotur. Husk at ro med redningsvest på og ej for langt fra land.

Søndag: Individuel træning i klubben alt efter vejr, vind og humør. Der være sig: Løb, roning, vægttræning, kortspil, bob, rulleski, cykling, fejning af gård, dart eller hvad der trykker. Saunaen vil være tændt. Fællesspisningen starter ved 13 tiden som sidste år.

Der var ialt 89 personer på havet det år, og de roede tilsammen 12.032 km. For første gang var det Max Busch-Jensen som roede flest km nemlig 1667. Det skulle senere vise sig, at det ikke var sidste gang han toppede km-listen.



Tommy Lang Petersen, Christina Hjeds og René Schwartz nyder solen i Solgården.

Klubbens 70 års fødselsdagsfest blev afholdt den 23. august i forbindelse med kajakløbet Amager Rundt. For 60 kr. blev der serveret Grillet Vikingesteak med salatbord. Herefter var der kaffe, kage og hvad der ellers hører til en god fest i Smedien.

1987

Ved forårsgeneralforsamlingen gik Claus Palm af som formand. Det var formanden med et stort engagement, og formanden som aldrig sagde nej. I sin beretning skrev han: "Min beslut-

ning skyldes ikke utilfredshed med at være formand, men i erkendelse af, at det må kunne gøres bedre. At bestyrelsesarbejdet for mit vedkommende er gået langsomt i stå, skyldes også, at bestyrelsens sammensætning er meget konfliktfyldt, såvel på det personlige som på det saglige plan. Derimod har jeg stadig lyst til at arbejde med, at folk kan komme ud at ro, reparere kajakken; arrangement af ture og stævner". Tine Frederiksen blev valgt som klubbens første kvindelige formand, og Claus Palm blev valgt til materialeleder. En post han i jubilæumsåret 1991 heldigvis stadig besidder, idet hans typer ikke fås i metermål.

Sagt på en anden måde: Claus elsker at rende rundt i en kedeldragt nede på havnen og ikke i en blæser med nål i reversen og en pindemad i hånden ved en reception. Og så skal han jo også hver dag ned for at se, om der stadig er vand i havnen.

Med Tine som formand, Anette Henckel som næstformand og Leise Friis som sekretær var der ingen grund til kønskvotering, som alle andre steder.

Ro-mæssigt blev der roet 18.560 km af 94 roere. Flest roede Max Busch-Jensen, der med 2577 km satte ny klubrekord individuelt. Skarp forfulgt af toermakkeren Tommy Frederiksen med 2320 km. Andre, som roede et stort glas hjem (over 1000 km på en sæson), var Søren Clausen med 1526 km, Murphen Kobold med 1121 km, Anette Henckel, 1020 km, Tom Adrian Petersen, 1012 km, og Lisbeth Brännich med 1001 km.

Max og Tommy roede et flot Tour de Gudenåløb i K2 turbåd. Trods tiden 8.28.01 – den næsthurtigste siden K2 tur-klassen kom med i løbet i 1971 – blev det "kun" til en andenplads, idet vinderne satte ny løbsrekord.

Som vanlig tog en gruppe medlemmer til øen Barneskjær ved Tønsberg i Norge, for at holde ferie, træne og deltage i Nytterøy Rundt. Dette år var der mange fine resultater. Bl.a. vandt Max herre K1 kap. Murphen blev nr. to og Søren Clausen nr. tre i herre K1 tur.

Klubmestre blev Max hos herrerne og Anette hos damerne på begge distancer. Hos juniorerne vandt Jakob Pedersen 2500 meter og Ricco B. Leth 500 meteren. Som sædvanlig havde vi byens flotteste Sct. Hans-bål, som trak flere tusinde tilskuere. Danmarks Radio sendte direkte fra klubben, hvor bålmaster Finn Edwards fortalte om det tillidsfulde hverv med den specielle tændingsteknik, raketter affyret ud på det petroleumsvædede bål. Et job der blev ham tildelt for præcis 25 år siden "angiveligt fordi jeg havde ild i r..." og andre røverhistorier. Præcis 22.17, som annonceret, blev bålet tændt.

Kontingentet var 500 kr. og der var 149 medlemmer. Vådt tøj og en syrlig aroma i omklædningsrummet gav ligesom i 1991 og 10 år før, anledning til en del debat på plenum.

Klubbens ny Tirana (turtoerkajak) skulle have navn. Følgende navne blev bl.a. foreslået: To-dasen, Krøy-



Dragør Kajak Klub plejer at have byens flotteste Sct. Hans-bål. I 1986 var det dog lidt mere alternativt end normalt!



Dirigenten Søren Riiber Høj hejser klubstanderen og holder en lille tale i 1988.

ers Dream, Ud med Schlüter; Poly-Es-ther; Dragør Dynamite, Væk-Væk og To-i-én.

Ifølge plumbogen blev der søndag den 2. august kl. 15.00 serveret Brændende Kærlighed i Klubben. For første gang i Skumsprøjts 30 årige historie var der et animalsk indlæg i bladet, idet Knud Krøyers Hund, Bastian Dog Krøyer, beskrev tingenes tilstand.

Amagerværkets plan om at anlægge et gipsdepot i vandet ved lufthavns sydøstlige hjørne, 1700 meter nord for klubben, gav anledning til at nedsætte et udvalg, for at undersøge sagen nærmere. Dragør Kajak Klub ankede sagen hele vejen gennem systemet uden at de store ændringer af projektet blev foretaget. Det skulle vise sig at være starten på nogle problemfyldte år om, på en sikker og forsvarlig måde, at kunne ro nordpå.

1988

For første gang i klubbens historie blev der roet mere end 20.000 km på en sæson. Klubbens medlemmer (80 af dem) roede tilsammen 20.952 km. Individuelt tilbagelagde Max Busch-Jensen 3030 km, hvilket er ny individuel klubrekord. Andre der bidrog væsentligt til

den nye rekord var Bo Caspersen med 2426 km, Jakob Pedersen med 1807 km, Murphen Kobold med 1684 km, Steffen Sylvest med 1364 km, Michael Svendsen med 1062 km og Lisbeth Brünnich med 1005 km.

På forårsgeneralforsamlingen udtrykte formand M/K Tine Frederiksen, at bestyrelsesarbejdet havde været en flad fornemmelse. Der havde været et dårligt samarbejde i bestyrelsen og hun anbefalede medlemmerne at finde nogle nye bestyrelsesmedlemmer. Nye i bestyrelsen blev Lotte G. Kristensen som køkkenmester og Tom Adrian Petersen som sekretær. Senere på sæsonen trådte kasserer Søren Clausen tilbage ved en ekstraordinær generalforsamling, og Anders Thers blev valgt.

Hele sæsonen diskuterede man om køb af en ny kap-toerkajak, en Regina, da den gamle Glider i mange år havde "sunget på sidste vers". Alle var enige om, at vore kaproere skulle have optimalt udstyr, men prisen var lidt pebret. Man undersøgte alle muligheder i ind- og udland, troede vi. Indtil vi ef-

ter Tour de Gudenå afslutningen i Randers Havn nærmest faldt over en, som et udenlandsk hold kun havde brugt denne ene gang. Med Erik Møller Nielsen (Liste) og Johnny Meilstrup som "lettere interesserede impulskøbere" fik vi en god kajak, til en fordelagtig pris med hjem.

Som vanlig deltog vi sammen med Pilen i sommerferieaktiviteterne i Dragør kommunes regi. Det er glædeligt, at vor sport hvert år kan melde om stor tilslutning.

Gennemsnitsalderen blandt medlemmerne bliver højere og højere, da de ældre i klubben også nyder at have et værested, og de tager en tur i prammen, når rejerne er røde. Men den yngre ungdom trænger sig også på. På plenum den 22. juni det år blev Ole Palm Schwartz indmeldt. Da han blev født et par måneder tidligere, nemlig den 23. april, følger han tidens tese om, at skal du drive det til noget, skal du starte tidligt.

Max Busch-Jensen arrangerede i efteråret en "Kæmpe Toga/60'er fest".



Helle M. Kristensen, Jørgen Smidt, Susanne Fenger, Tommy Lang Petersen og Kim Thunø. Bagest skimtes Corbett Edwards og med ryggen til John Thomsen.

Ideen var, at man kom udklædt i lagener eller 60'er tøj.

Der kom en i Toga-lagener, tre 60'er freaks og et hav af de sædvanlige kønsløse, som ikke skal vove noget. Det var mest synd for dem, der ikke kunne bryde denne lille grænse. Men festen var god, og gav et lille overskud til et kommende tiltrængt styrketræningsrum.

Men årets dramatiske begivenhed skete langt fra Amagerland, nemlig på Barneskjær i Norge, hvor en flok som vanlig var draget til Nøtterøy Rundt og lidt ferie. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og dagene gik med badning fra klipperne, roture i skærgården, grillmad, en kold i ny og næ, sjøfel snak omkring bålet og Boccia øen rundt. Formand Tine Frederiksen var højgravid med seks uger til kick off. Om natten dagen før Nytterøy Rundt-løbet, der var for øvrigt fuldmåne, "gik vandet" på formanden M/K".



Tommy og Tine Frederiksen.

Gode råd var dyre, hvordan får vi hende ind på Tønsberg sygehus? Nogle blev sendt ned på anløbsbroen for at pejle en forbisejlende; dem var der ingen af den nat. Andre løb rundt på øen for at finde en motor til robåden. Man fandt en fem hestes og plastic jollen blev rigget til. "Ambulanceholdet" i jollen bestående af: Tine, en på øen boende kvindelig norsk politibetjent, en styrmand, en sygeplejerske og den kommende far-



Jens Søgaard demonstrerer stående roning!

mand Tommy. Styrmanden havde problemer med navigeringen, grundet af tenens fest.

Dette var jo ikke Stillehavet med satellit-navigering og ekkolod, men ind til fastlandet kom de dog. Den norske politibetjent pejlede en firmabil, og ind på fødeafdelingen gik det. Papirarbejdet var lidt problematisk, da fødselsjournalen lå i Danmark, øen intet vejnavn, nr., telefon eller postnr. havde. Men fem timer senere kom lille Mof, alias Mikkel Olav Frederiksen til verden. Længden var 45 cm og kampvægten 2550 gram. Da faderen om morgenen kom hjem, blev der festet, så ingen deltog i Nøt-



Tre gamle kæmper: Peer, Waino og Tom.

terøy Rundt-løbet det år, som foregik den dag. Gaderne i Tønsberg var flag-smykkede, og vi bildte den groggy fader ind, at det havde vi arrangeret.

Der gik en stund, inden han fik at vide, at samme dag fyldte Norges Kong Olav 85 år, heraf mellemnavnet.

Hjemme i Dragør havde artistkajakken sin sidste optræden. For øjnene af flere tusinde tilskuere roede den heksen til Bloksbjerg. Det var en flot om end vemodig exit.

Afsvovlingsdepotet ved lufthavnen bevirkede en del skriveri frem og tilbage mellem myndighederne og os. Lidt fik vores, og forbavsende få andres, klager udrettet, men det var i peanuts-afdelingen. Og det var så stadig kun begyndelsen til plagerne.

De Gamle Kæmpers fest – hvor vi fejrer dem, som har været medlem i klubben i 25 år, og dem derved, havde en jubilar det år, idet John R. Thomsen en dag for et kvart århundrede siden blev slæbt med ned i klubben af Peer Edwards. Første kvindelige jubilar kom først året efter ved Lone Nørregaard.

En populær tradition, som har kørt i mange år, er, efter Mølleåens blå Bånd, at spise flæsketeg i klubhuset efter løbet. Der var stor deltagelse til et flot arrangement som Jørgen og Rie Jans stod for.

Det år vejede Karl Johan Andersen (KJ) 94 kg med tøj på og Erik Møller Nielsen (Liste) 92,5 uden. Det væddemål taler de om endnu.



Heksen venter i kajakken på kl. 22.08.

1989-1990

Dette indlæg er skrevet af søskendeparret Grith og Martin Borg ved klubbens 75 års jubilæum. Grith var konkurrenceleder/næstformand i et par år i slutningen af 80'erne.



Grith & Martin Borg



Helle Møller Kristensen vinder sølv ved langdistance DM 1989.

Siden vi meldte os ind i Dragør Kajak Klub til sæsonstarten 1989 er der sket mangt og meget. DKK har gennem tiden opfostret mange talenter, som har været med til at præge løb i ind- og udland. Men inden for de sid-

ste år har bredden taget et gevaldigt opsving. Det har vist aldrig været noget problem at få nye medlemmer ind, det har bare været svært at holde fast på de unge. Der har ligesom manglet en generation, dvs. de som er 18-25 år i dag.

Og selvom det er dejligt at se, kan det være svært at blande sig i et klubliv, når alle er 10-15 år ældre.

Dette "problem" er efterhånden blevet løst, da flere har fået den brillante idé at melde sig ind to og to, så har man i hvert fald én at holde sammen med. Men det er egentligt meget nemt at blive en del af klubben. Man skal bare gøre noget, ikke forvente at alt kommer af sig selv.

De høje aktive-roere-tal hænger sikkert også sammen med disse sundheds-

bølger, som med mellemrum skyller ind over landet. Det er ikke længere in at spise burgere, ryge eller hænge på gadehjørnerne. Nu gælder det om at bruge sin krop, spise salat og pizza. Og vi er mange, som mener, at den mest ideelle måde, er at ro, når man nu bor ved vandet.

De første spæde planer til 75 års jubilæet blev allerede lagt for et par år siden. Vi mente, at vi passende kunne få styr på nogle ting, som "svævede" lidt. Meget blev ordnet, da John R. Thomsen blev valgt til formand.

Bl.a. blev surt rotøj forbudt overnatning i omklædningsrummet, (hvilket er meget forståeligt), og gården skulle være ren, og beplantes med nye farvestrålende og velduftende blomster. Rengørings- og ordensreglementer blev taget op igen. Og samtidig blev det forbudt at benytte gården og diverse bede som urinarium (stor opstandelse).



Grith Borg, Max Busch-Jensen, Rie Jans, Jørgen Jans og Claus Palm - 1989.



John Thomsen og Søren Clausen i Solgården.

Vi fik også lavet et nyt plankeværk og skur i gårdens vestlige side på en arbejdsweekend.

Netop pga. det store aktive opsving af roerne gik et længe næret ønske om et vægttræningsrum i opfyldelse. Hele vinteren 1990-1991 har frivillige arbejdet for at få dette spændende projekt fuldført, og til forårsgeneralforsamlingen 1991 kunne vi endelig holde "officiel" indvielse. Dette er virkelig et stort plus for en klub, og bevirker, at man også kan møde om vinteren og bruge sin energi. I øvrigt er der svømning i Hollænderhallen hver fredag i vintersæsonen, samt orienteringsløb en søndag om måneden i nogle af Sjællands smukke skove.

Når man higer og søger i gamle bøger, er det virkelig sjovt at følge udviklingen.

Følgende år blev der roet i km:

1966	1976	1985	1990
950	17.000	15.000	28.800

I 1976 var der 79 roere på vandet, og



Erik Kramshøj, Peter Sadolin, Marianne Edwards, Lene Kramshøj og Peer Edwards, 1989.



Murphen Kobold og Jakob Pedersen reparerer kajaker.

det var mange i 1970'erne. I 1990 var der 99 roere på havet, det er virkelig klubrekord.

Vi har også mærket breddens udvikling i form af tilmeldinger til løb. Vi havde således 34 tilmeldte til det store Tour de Gudenå 1990, og 22 tilmeldte til et dejligt å-løb i Sverige: Rønne Å-rænet 1991.

Vi i DKK er stolte over alle vores roere og talenter. Men det er også godt at have nogle, som er med helt i elitens top, og som kan inspirere os andre. Vi tænker især på Max Busch-Jensen, som var reserve ved VM på Bagsværd Sø i sommeren 1990. Han er gået utroligt frem i enerkajak, men er ikke kommet sovende til succes'en, idet han i 1990 tilbagelagde 3677 km. Det er det største antal km et medlem har roet på en sæson i klubbens 75 årige historie.

Jakob Pedersen har ligesom Max B.



VM Marathon på Bagsværd 1990 – DKK's Max Busch-Jensen, med ryggen til, var reserve på Danmarks hold. Medhjælperne er Steffen Sylvest, Ricco Leth og Helle Botved.

Jensen også deltaget i mange store løb i både ind- og udland, og er vendt hjem med flotte resultater. Vi venter spændt på Jakob's resultater i år, hvor han vil få det svært som 1. års-senior. I 1990 roede han 2680 km.

Vi ønsker DKK hjertelig til lykke med de første 75 år, og glæder os til 100-års dagen, hvor vi kan sidde, som de gamle kæmper gør i dag, og fortælle om 75 års-jubilæet i Danmarks ældste og sjoveste kajakklub.



Dragørmesterskabernes alternative konkurrencer i 1989 samlede mange deltagere og tilskuere.



Dragør Kajak Klub arrangerede venskabsmatchen for Amagerklubberne i 1989. På billedet ses bl.a. Tom Adrian Petersen og Steffen Sylvest.



Steffen Sylvest og Claus Borop til Susåløbet 1989.

Dragørmesterskaberne 1990 med efterfølgende Alternative Mesterskaber



Dragørmesterskaberne i kajak har vi afholdt sammen med naboklubben Pilen siden 1973.

På et tidspunkt fandt vi på, at der skulle være nogle alternative konkurrencer efter de ordinære kajakløb.

Det kunne f.eks. være sækkeløb, kanostafet, tovtrækning, agurkeløb, 500 m hurtigløb, bræddegang, sækkeløb og ikke at forglemme den obligatoriske øldrikningskonkurrence.

I flere år var det Claus Palm og Susanne Fenger der arrangerede og fandt på discipliner, til alles store fornøjelse.



Stafetkanoroning med fem i hver kano.



Kartoffelbytning på en plastic-teske.



Samling af en Karoline-ko i pap.



Søm-i-bjælke-slåning. Ingela kan ikke ramme.



... og får udleveret en stegepande!



Agurkeløb – her er det gartneren Pouls tur.



Grønlændervending af Poul K.H. Larsen...



... ikke så godt – pagajen knækkede...



... hvorefter han lavede den med en skovl!

1991-1996 - Fest og form

Kasper Edwards har skrevet om denne periode. Han er tredje generation i Dragør Kajak Klub og har været medlem siden han var barn. Han har også været træningsleder og begyndertræner i flere omgange.



Kasper Edwards



I 90'erne var der næppe en aften uden mennesker i klubhuset.

Dette er Dragør Kajak Klub set gennem mine øjne. Jeg er kommet i DKK fra spæd og var 20 år i 1991. De gamle plenumbøger, som udgjorde klubbens kollektive hukommelse og enkelte overlevende eksemplarer af klubbens daværende blad "Skumsprøjt" er blevet konserveret for at mindes fortiden.

Årene 1991 til 1996 var en herlig tid med højt tempo på den sociale side og for nogens vedkommende også på den sportslige side. Jeg selv fugtede oftere ganen end pagajen i denne periode.

1991

I 1991 var den gamle kæmpe Big John formand, idet han havde påtaget sig



Hygge i solgården – Michael, Jørgen Smidt, Jens Søgaard, Kim Schwartz og Kim Thunø.

det ærefulde hverv, motiveret af klubbens forestående 75 års jubilæum og rollen som vært hertil. Selvsamme jubilæum blev afholdt under stor bevilgning og festivitas med overbringelse af milde gaver fra de mange, som var kommet langvejs fra. Klubbens alder blev understreget af, at en gammel kajak overgik til Nationalmuseet.

I forbindelse med jubilæet afholdt klubben et 3x4 km stafetløb, som med rigelige pengepræmier og løfter om ære og berømmelse, havde lokket landets bedste roere til Dragør. Løbet, som havde Steffen Sylvest som primusmotor, blev en kæmpe succes for både deltagere og publikum, idet store tanker var tænkt og en publikumsvenlig bane var blevet designet.

Således roede hver mand to omgange, og for hver omgang var der en lø



Igen gennem mange år arrangeredes der en klubbetur til nabøen Saltholm – også i 1991 var vi en tur derovre.

DKK's 75 års jubilæum og 3x4 km stafet i kajak 1991



Peter Greisen – en af klubbens stiftere sammen med formanden John R. Thomsen, der her taler til de fremmødte ved jubilæumsreceptionen.



Dragør Kajak Klubs hold ved 3x4 km stafetløbet som vi arrangerede i 1991. De tre lovende unge roere var Jakob Pedersen, Max Busch-Jensen og Jonas Hjortlund.

RESULTATLISTE DKK STAFET 3x4 Km									
Hold	Navn	Tid	Plac.	Hold	Navn	Tid	Plac.	Hold	Navn
1	MARIBO Søren Thomsen Thomas Christensen Jakob Pedersen	17:45 18:00 18:12	1	17	DRAGØR Max Busch-Jensen Jakob Pedersen Jonas Hjortlund	18:05 18:11 18:22	5	18	
2	A.B.K. Kurt Petersen Kasper Jensen Michael Christensen	17:44 18:05 18:12	2	28	HALØ Hans Kristian Thomas Petersen Claus Thomsen	17:11 18:12 18:21	3	19	
3	HELLERUP Rasmus Nielsen Erik Christensen Thomas Christensen	17:20 18:08 20:08	3	69	HVIDOVRE 1 Hans Kristian Bent Christensen Jens Christensen	18:05 18:26 18:27	4	20	
4	NOVA 1 Claus Christensen Rasmus Christensen Michael Christensen	18:24 18:16 22:18	4	710	HVIDOVRE 2 Tommy Christensen Klaus Christensen Peter Christensen	22:14 22:20 20:45	10	21	
5	SUNDØY Thomas Christensen Bella Christensen Claus Christensen	22:15 20:08 20:01	5	8				22	
6	NEPTUN Bent Christensen Lars Christensen Jens Christensen	21:12 21:18 21:42	6	9					

3x4 km stafetløbet blev udtænkt af Steffen Sylvest, der også var primus-motor i at få løbet arrangeret. Der blev skaffet sponsorer, så der kunne uddeles pæne pengepræmier til de tre bedste hold. Løbet blev afholdt nogle gange og igen i årene 2001-2004.



Rie Jans og formanden er klar til reception.



Kajaktyper gennem 75 år beundres.



Smukke unge mennesker ved festbordene.



Karl Johan Andersen, der mange gange har optrådt med "Admiralens Vise" eller nogle Shel Silverstein-numre, gir' en sang ved jubilæumsreceptionen.



DKK's band: Ole Petterson, Murphen Kobold og Ingela Eidorff, samt Jens Søgaard på trommer, spiller til Michael Svendsens ufortrødelige optræden som forsanger ved aftenfesten. Der var vist ikke et øje tørt!

bende overbæring mellem DKK og surfernes bro, hvor der også blev skiftet stafet. Det var et skønt tummelt hvor roere med kæmpe overkroppe kom ind til broen og på spinkle ben, à la vinkekrabber, skulle sprinte 75 meter med deres kajak.

Syv gamle kæmper slog sig sammen og holdt fælles fødselsdag – en 370 års fødselsdag og det gik ikke stille af. De syv kæmper havde inviteret hele DKK samt et utal af deres venner, bekendte og tilbedere.

Et telt af episke dimensioner blev rejst på plænen foran klubben og en langbordsopstilling, kun overgået af fordums konger, blev opstillet. Høviske taler blev holdt og skjalde sang kæmperne lovpris i smukke kvad under lystig bæreklang. Gylden mjød flød i lind strøm og tyende styrtede rundt for at tilfredsstille både gæster og kæmper – det var et celebret gilde.



Rie Jans, Max Busch-Jensen, Jakob Pedersen og Ricco Leth.



Murphen Kobold og Max Busch-Jensen.



Ferieturen i 1991 gik til øen Barneskjær i Norge, hvor det regnede meget af tiden.

Sportsligt var klubben i fin form og stillede op til bl.a. Rønne Å, Tour de Gudenå, og Vallengsbæk Maraton hvor Murphen blev nummer ét. Selv ved DM var DKK på skamlen og Jonas blev nr. tre i juniorklassen og Max var lige under skamlen på en fjerdeplads for herrer.

Året før var klubbens diminutive vægttræningsrum "Pumpehuset" blevet lavet og blev brugt flittigt. En del af



Murphen Kobold og Steffen Sylvest sammenligner vabler ved Vallengsbæk Maraton, hvor Murphen iøvrigt vandt!

brugerne kom aldrig ud og ro og pumpe alene for at fremme ego og kropsheds skønhed.

Roernes fri bevægelighed på Sundet blev alvorligt udfordret, da der blev indført en 150 m sikkerhedszone fra kysten foran lufthavnen. Således blev al roning mod nord til vennerne i Røsen og Kastrup hindret. Dette blev naturligvis ignoreret og Steffen indkasserede en bøde herfor. Det blev foreslået i "Skumsprøjt" at ture til vennerne i nord nu burde ske sønden om Sverige, til Stockholm og retur gennem Göterkanalen – unægteligt en omvej.

Socialt sprudlede klubben og ud på de sene timer blev der festet igennem. En gruppe med deltagelse af undertegnede havde klubben som social base og brugte aftenerne på at spille bob, klodshans og raffle. På daværende tidspunkt eksisterede en del vandhuller i Dragør,



Trabolt fra Pilen, Tom Adrian Petersen og Claus Palm diskuterer om hvad vi skal gøre ved lufthavnens roforbudszone?

herunder det lokale diskotek "Fregatten" som lukkede kl. 4.00 i weekenden.

Normal procedure var at starte i DKK og derefter luske på "Fregatten" så sent, at der ikke skulle betales indgang og dernæst forsøge at erobre de uafhængte tøser – "kvart-i-fire-tøsen". Med eller uden erobringer returnerede man til DKK for at feste videre – som regel fulgt af en frejdig skare fra "Fregatten", som bestemt ikke var medlemmer af klubben. Dette medførte at DKK blev anklaget for at være smugkro og selvste etaten kom på besøg for at checke op på dette uvæsen. Politiet fandt ud af, at Dragør Kajak Klub ikke havde bevilling og under trusler om straf og andre ubehageligheder, blev der søgt om bevilling.

1992

De sociale aktiviteter fortsatte og måske blev der endda skruet mere op for løjerne. I alt fald begyndte der at være indlæg i Plenumbogen om, at klubben var efterladt åben med musik spillende for fuld udblæsning og lys brændende. Som altid blev der købt rigeligt i læskeskabet og selv medlemmer med lommemesmerter kunne få kredit til at stille tørsten. Tilsyneladende var skyldnerens kreditværdighed faldende og dekret blev udstedt om, at der ikke læn-



Jakob Pedersen, Herman Marfelt, Anne Juhl-Schmidt og Karl Johan Andersen.

gere kunne købes på klods i læskeskabet. Det har utvivlsomt været en hård og tør periode for delinkventerne, men det skulle heldigvis ikke vare ved.

I forbindelse med den løbende smuksering af klubben blev det besluttet at der skulle opføres en muret bar. Dette var inspireret af, at der året tidligere var blevet opmuret en fast kæmpegrill i solgården der fik navnet "Fort Ox". Men det skulle vise sig at tage mere end et år før baren stod færdig.

Klubbens smedjepejs har alle dage været flittigt brugt og mangt og meget – deriblandt hele både er gået op i røg her. Men dette år var der tydeligvis ekstra træk på det dyrt indkøbte brænde og ikke nok til at mætte de festende DKK'ere. I Plumbogen lyder det: "Brænde: Hvor helvede er det henne??? Hvorfor kan vi ikke bare have lidt til nogle af de aftener, hvor der er stemning for det". Det bør her i al fortrolighed bemærkes, at vi jævnligt i weekenderne listede en enkelt rummeter brænde i pejsen.

I tråd med fordums traditioner blev der arrangeret sommertur til Barne-skjær i Norge, hvor der efter sigende også blev roet en del.

Sportsligt blev der fulgt op på succesen fra 3x4 km stafetten og arrangementet blev gentaget endnu engang under jubel og tilråb.

DKK stillede op til Rønne Å løbet, hvorfra der blev hjembragt en vandrepokal. Der var sikkert andre løb og succeser, men optegnelserne er sparsomme.

"Røsen", vor venskabsklub mod nord, kaldte til Venskabsmatch – vi roede derind og der blev dystet på nobel vis.

1993

I 1993 var disciplinen ikke blevet bedre og der var jævnligt problemer med at lukke og slukke i klubben. Det var ikke kun et tegn på dårskab, men også



Nogle af medlemmernes børn – også kaldet mini-gnomos – sidder på brændeskurtaget og undrer sig over hvad der dog foregår i solgården. De er dog alle tydeligvis blevet bestukket med en is.

et tegn på, at der stadig var fuld fart på de natlige aktiviteter i klubben.

Mange ikke-medlemmer kiggede forbi i de mørke timer og det udviklede sig til, at klubben i en bredere kreds ikke blev opfattet som noget afgrænset, der krævede medlemskab. Ved Sankt Hans betød dette, til andres fortrydelse, at der var vel rigeligt ølsalg ud af huset,



Erik Kramshøj stillede op til kommunalbestyrelsen i 1993 og afholdt valgflæskemøde i klubhuset. Han svarede villigt på alle spørgsmål, hvorefter han serverede stegt flæsk med persillesovs.

og plenum løftede pegefingeren overfor dette uvæsen.

Disciplinen – eller mangel på samme – viste sig også, da Rønneå-pokalen skulle sendes retur og det krævede adskillige henstillinger, før det lykkedes at få den returneret til de retmæssige ejere.

Igen blev der afholdt 3x4 km stafet med god deltagelse fra andre klubber – naturligvis motiveret af rigelige pengepræmier. DKK deltog i Vikingeløbet, Weserløbet, Amager Rundt, Mølleåens Blå Bånd m.fl.

1994

Den murede bar, der blev besluttet i 1992, blev endelig færdig og rejsegildet blev holdt en mørk januar aften (og nat). Det gode liv fortsatte i nattens mulm og mørke og havde indvirkning på rekruttering af medlemmer. Faktisk var der flere der meldte sig ind for at hygge og feste, end for at ro. Der var dog enkelte stille nætter og i Plenumbogen finder man: "Lørdag 5/2-94 kl 01:15: "Hvor er alle folk henne? Vi er fire mennesker samt Thor og en kvinde. Irsk kaffe styrker nerven i den hårde bobturnering. P.s. vi mangler nogle tændte tøser".

Der var mange gæster i klubben og det blev "indskærpet på det kraftigste" at gæster ikke var velkomne – særligt fredag og lørdag nat.

For at dæmpe engagementet blev det besluttet at der kun måtte sælges til medlemmer og at "Læskeskabet" skulle lukkes kl 02.00 – nærmest pinligt tidligt og under alle omstændigheder før festen var hverken halvt eller helt færdig.

Jeg mindes ikke at tidspunktet blev overholdt, men at reglen om udskænkning kun til medlemmer blev forsøgt overholdt en stund. Det havde den effekt at der indgik indmeldelser af personer som ellers kun var til fest og farver. Dette førte til at det blev besluttet at nye medlemmer nu skulle på havet og indstilles af træningslederen, før de kunne blive medlem. Dette løste dog ikke problemerne og flere udholdt de sportslige pinsler for at blive lukket ind i den murede hjemmebar. Senere på året blev der slækket på reglerne om gæster og hvert medlem måtte nu have én gæst med. Onde tunger vil vide, at bestyrelsen selv var blevet ramt af restriktionerne og derfor slækkede de snærende bånd.

Dette år nævnes Pinseturen til Møl-



Kasper Edwards med mor Marianne.

leåen for første gang; det er muligt at det reelt var året før, men sikkert er det, at det med tiden blev en tradition. Pinseturen var for de mest festbevidste roere i klubben og bådene raslede lystigt af den flydende proviant. Ruten gik fra Lyngby sø og hele vejen til Strandmøllekroen dvs. med overbæring i hobetal og en underbæring under væverierne i Brede. Ved Brede blev der dystet med en aggressiv berygtet svane, som skronen tro forsøgte at brække armene på alle som kom roende. Efter turen var der fest i DKK og i mange år serverede Rie Jans flæskesteg, når vi kom udmattede retur efter den store sportslige præstation.



Kasper Edwards stiger i land på Mølleåturen. Bag ham Jakob Pedersen, Jonas Hjortlund og Knud Krøyer.



Turene til Mølleåen blev en fast årlig tradition og var ikke mindst populær hos nybegynderne. Karl Johan (K.J.) var cyklet hele vejen op til målet ved Strandmøllekroen, hvor den medbragte frokost blev fortæret.

Håndboldklubben inviterede til 5-kamp; et sportsligt højdepunkt hvor mange af Dragørs sportsklubber (inkl. spejderne) stillede op til nobel dyst i Hollænderhallen. Der blev dystet i forhindringsbane, kegler, tovtrækning, o-løb og forhindringssvømning. DKK viste sin styrke, stillede med mange hold og vandt naturligvis stort.

1995

Søren Jans og Conny Lund, der tidligere var flyttet til Sønderborg, flyttede videre til Hørup Hav og startede en kajakafdeling i den lille lokale roklub og det i DKK's ånd. DKK gav dem nogle af klubbens gamle kajaker, så de havde noget at ro i til start.

Klubbens køkken fik sig en tiltrængt overhaling og blev renoveret fra yderst til inderst.

De mange tiltag for at dæmpe medlemmernes festiver og lukke smugkroen begyndte at have en effekt. Eller måske var de udsvævende elementer ved at komme til skels år og alder og fokusere deres energi andetsteds. Under alle omstændigheder var der ikke længere brok over fester og druk.

Tværtimod diskuteres begyndertræ-

ning og hvordan man kan fastholde nye medlemmer. Denne diskussion startede fordi DKK var ved at miste medlemmer og der blev spøgt med at DKK kun fik flere medlemmer ved at reproducere sig selv. Sandheden var da også, at hovedparten af de nye medlemmer som forblev i klubben, var børn af gamle medlemmer.



Erik Møller Nielsen og K. J. Andersen havde væddet om hvem der kunne tabe sig mest og det kostede blod, sved og tårer.



Frokost på Mølleåturen i 1995.



Ricco og Ole blev nr. 3 ved LD DM i 1996.



LD DM i Vaxholm 1996. Anette forrest i første toer – de fik en bronze.

1996

Sportsligt et stort år, hvor DKK stillede op i flere klasser ved DM i Skanderborg og sikrede sig 3. pladsen i K2-tur med Ole Lillelund og Ricco. Annette Hencel holdt klubbens fane højt ved VM i Vaxholm.

Socialt forekom kampen om natten at være overstået og vundet af puritanerne. Den natlige spas, som havde præget klubben i weekender årene forinden, forsvandt og der skete et skred mod det sportslige. Nu var der flere mennesker i klubben i træningstiderne end om natten.



Louise masserer fatter Hans Nørregaard ved Tour de Gudenåløbet.

1997-2000

Af Suzanne Elizabeth Vedel, der blev medlem af Dragør Kajak Klub i 1997 og både har været sekretær og næstformand/konkurrenceleder.



Suzanne E. Vedel



Sol i gårdhaven onsdag aften efter Shandicaproning. Duften af bøffer på grillen, røde kinder, trætte arme, vådt hår og ivrig snak fra omklædningsrummet om tider og opløbet lige for lidt siden. For mig er det essensen af sommer i Dragør, og det jeg holder allermest af i klubben. Fællesspisningen efter handicap blev til i denne periode imens Max var formand, og er stadig en succes her i 2016.

Jeg blev en del af det her dejlige sted i sommeren 1997. Jeg sad på broen med en veninde, da der kom to kvindelige DKK'ere ind i kajaker. Jeg spurgte ind til begynderhold eller lignende og blev sendt op i gårdhaven for at spørge. Der sad den sædvanlige eftermiddags-kreds af DKK'ere som nød solen,

selskabet og et par øl. Det var sommerferie, og der var ikke noget fast begyndertræning, jeg kunne starte på. Men til mit held tilbød Febber at jeg kunne prøve en tur i hans Fenja med det samme, og det takkede jeg ja til.

Han gav mig en hurtig instruktion i at komme ned i og op af kajakken og hvordan man holder på pagajen og så fik jeg min første lille rotur i Sandkassen – i det sommertøj, jeg nu gik og stod i.

Selvom der ikke var fast begyndertræning for tiden, så var jeg velkommen til at kigge herved tirsdag og torsdag aften ved 18-tiden, hvor der sandsynligvis ville være nogen, så jeg kunne ro en tur i sandkassen.

Som studerende med masser af tid

til overs blev det en hyggelig sommer i klubben med masser af timer i kajakken og fredage hvor Bob-spillet blev hevet ned fra loftet og der blev lavet bål i gårdhaven.

”Vil du med over og lege med Felix?”

Ja da, det tilbud kan man da ikke afslå,



Katamaranfærgen Felix som lavede store bølger, der var gode at ride på!

når der står en flok DKK'ere og ligner små ivrige børn. Felix var katamaranfærgen, der en overgang sejlede mellem Dragør og Limhamn.

Vi roede uden om havnen, med et kig ind i det store, mørke og lidt uhyggelige havnebassin, hvor Felix havde startet motorerne op. Uf, videre mod badeanstalten, hvor vi lagde os til at vente. Jeg fik en kort instruktion, noget å la 'vend snuden cirka denne vej og ro alt hvad du kan'. Med sommerfugle i maven ventede vi på Felix.... Han forlod Dragør havn, gassede op og så kom bølgen. En mindre mur af vand kom nærmere, jeg fortrød, men nu sad vi jo dér i hver vores kajak, på stribe og det var for sent at ro væk. Det virkede heller ikke mere attraktivt at hoppe i vandet



Skønne kajakture i Smålands dejlige natur.

på forhånd, så der var ikke rigtig andet at gøre end at ro alt hvad man kunne og prøve at holde kursen, så man kunne surfe på bølgen. Efter en kort surftur på bølgen endte jeg dog i karret – men jeg havde nået at opleve suset! Og de garvede roere fiskede os andre op igen, så vi kunne ro samlet tilbage til klubben.

Legeturene til badeanstalten ophørte dog i oktober 1999, da katamaranfærgen til Limhamn stoppede på grund af borgerprotester om støj, store bølger og saltvandsprøjt på de solbadende gæster på badeanstalten. Desuden var Øresundsbroen snart færdigbygget.

Det var også i disse år, at vi fik bygget nye baderum og John Müller lavede det så fint med fliser i DKK's røde og hvide farver.

I 1999 kom der rigtig godt gang i begyndertræningen, der var træningsaftener fire gange om ugen for de nystartede og vi fik mange nye medlemmer. Kasper Edwards var træningsleder og

rigtig mange i klubben hjalp med begyndertræningen. I 2000 overtog Christian Andersen, et af de nye medlemmer, begyndertræningen. I 1997 blev der roet mange kilometer i DKK – klubbens medlemmer roede sammenlagt 20.657 km og der var seks medlemmer (Jakob, Ole, Ricco, Anette, Kennet og Morten) der hver roede over 1000 km.

I 2000 var aktivitetsniveauet i kajakerne en hel del lavere, både blandt de der roede langt og den brede midte. Der var to der tilbagelagde lidt over 1000 km (Thomas Honoré og Peter Scharling) og der blev sammenlagt roet 10.856 km i klubben.

Jeg mindes hyggelige weekendture til den svenske skærgård med "Team Adventure" (Morten Kisbæk, Henrik A. Nielsen, Kim Schwartz og undertegnede) hvor vi rekognoscerede egnede områder til sommerferien.

Vi fandt lækre skærgårdsområder ved Järnavik og hyggelige søområder

ved Tingsryd. Det var sjovt.... men aldrig har jeg travet så langt med en to'erkajak under armen. Vi havde gransket kort i hytten, men flere gange viste de svenske åer sig at være slemt upålidelige i virkeligheden, med hensyn til vandstand og bredde. Den å, der skulle føre os til næste store sø, blev smalere og smalere og til sidst bare et tæt skovkrat med lidt sjap i bunden. Stor må fornøjelsen have været da Henrik og jeg (iført redningsveste, roske, overtræk og vores to'erkajak under armen) bankede på døren på en hyggelig ejendom i skoven, og spurgte den rare dame om den korteste vej til åen.

På en af turene fandt vi campingpladsen i Urshult ved bredden af Åsnen. Her var en dejlig blanding af små øer, beskyttet rovand og smukke langstrakte søer at ro på. I de følgende somre var klubben en uge på Urshult camping, hvor vi boede i hytter lige ved bredden.



Peter Scharling og Suzanne Elizabeth Vedel.

Godt i gang med det nye millennium

Årene 2001-2003 er her beskrevet af Claus Borop, som i 1987 skiftede fra Neptun i Kastrup til DKK, fordi han flyttede til Dragør. Han var formand for klubben i 1992 til 1993.



Claus Borop



Så er der ved at være klar til præmieoverrækkelse efter 3x4 km stafet i kajak. De tre præmieoverrækkelsespiger var ungdomsroeren Grith Walløe, Pilens formand Grith Hagel og "talstærke" Grith Bille.

2001

Vi er nu godt i gang med det nye millennium – verden gik ikke under ved skiftet, og dagligdagen i klubben forsætter næsten, som vi kender den.

Vi er i Hans Walløe's regeringstid, med Thomas Honoré som næstformand.

Årets store sportslige begivenhed var 3x4 stafet med Jakob Petersen og Murphen som primusmotor.

Amager rundt eksisterede stadig. Vi var med til Tour de Gudenå, med pæn deltagelse.

Handicaprøning: Rigtig mange deltagere og John Müller var hurtigst. Vinderen? – Ja, det er der ikke rigtig nogen, der husker, men der var gang i grillen bagefter.

Dette ser dog ud til at gå kraftigt ud over Plenum, der ikke rigtig fungerer i denne tid.

Dragør Mesterskaberne blev ikke til noget, da Pilen ikke rigtig var klar.

De sociale ture: Pinseturen, Rønne Å og "Mølleåens Blå Bånd" fungerer rigtig godt med mange deltagere fra klubben og efter det sidste løb hyggede vi os som sædvanligt i "Den gamle Smedje" med flæsketeg à la Rie, med alt hvad dertil hører.

Jeg ville her have skrevet lidt om rostatistikken de år, men der er et hul i klubbens arkiver desangående.

Sankt Hans bliver fejret på behørig vis med lidt øl og som sædvanligt et flot bål.

"Pumpehuset" bliver shinet op (meget tiltrængt! Lugten, af ting der har været døde længe, var og er ikke rar. Der er også kommet gang i romaskinen. Et godt supplement til det evindelige jernløfteri gennem vinteren.



Thomas Berg ved overbæringen bag klubben ved 3x4 km stafet.



Nils Graae samt Murphen Kobold og Niels Febber Andersen, der var blandt arrangørerne af 3x4 km stafetløbet.

2002

Hans er stadig formand med Ole Peter Norsk som næstformand.

Stafetten, som havde været en stor succes i 2001 kommer op at køre igen.

Og så er der medaljer til Ole Lillelund og Jakob Pedersen ved Tour de Gudenå og DM – meget flot.

Og igen bliver Sankt Hans fejret på behørig vis med lidt øl og et flot bål.

Et af årets lokale stunts er Jesper Kikkenborg og Jacob Bøgemose tur rundt om Sjælland.

Citat: "Turen rundt om "Klumpen" er på små 600 km, og da vi kun havde 14 dage, kunne der godt komme nogle seje dage, og med hvil, mad-pauser, ondt-i-røven-pauser, ondt-i-benene-pauser, hudløse-"løg"-pauser osv., ja så er det sgu en heldagsbeskæftigelse at ro en dagsetape".



Så er der gang i en polokajak kamp mellem DKK og Pilen.



Fra Dragørmesterskaberne 2002. Ole Lillelund, Ricco Leth, John Müller, Jakob Pedersen og Søren Levinsen. Bagved i den grønne kajak ses Helle Møller Kristensen.



De alternative konkurrencer bød det år bl.a. på bræddegang.



Kasper og øl-skænkerne Susanne, Tina og Pernille ved 3x4 km stafetten.



Æglesspisning efter handicapløbet hver onsdag samler mange deltagere.



Nogle af tilskuerne til 3x4 km stafet i 2002.



Fra generalforsamlingen marts 2002.

Der kom gang i Dragør Mesterskaberne igen, og Pilen er vågnet op fra deres dvale.

Handicaproningen kører udmærket og Jakob Pedersen får hurtigste tid, og igen henstår vinderen i det uvisse.

Det var på den tid at klubben havde fået den første hjemmeside – sidenhen blev den lavet helt om og alt det gamle materiale gik tabt, hvilket har givet huller i klubbens arkivmateriale.

2003

Hans Walløe er stadig DKK's formand.

Dette er også tiden, hvor det er slut med rygning indendørs i "Den Gamle Smedje".

Handicap: Jakob Pedersen får hurtigste tid, og igen henstår vinderen i det uvisse.

Dragør Mesterskaberne kører igen, og deltager-antallet ved de løb, vi stiller op i, er meget fint.

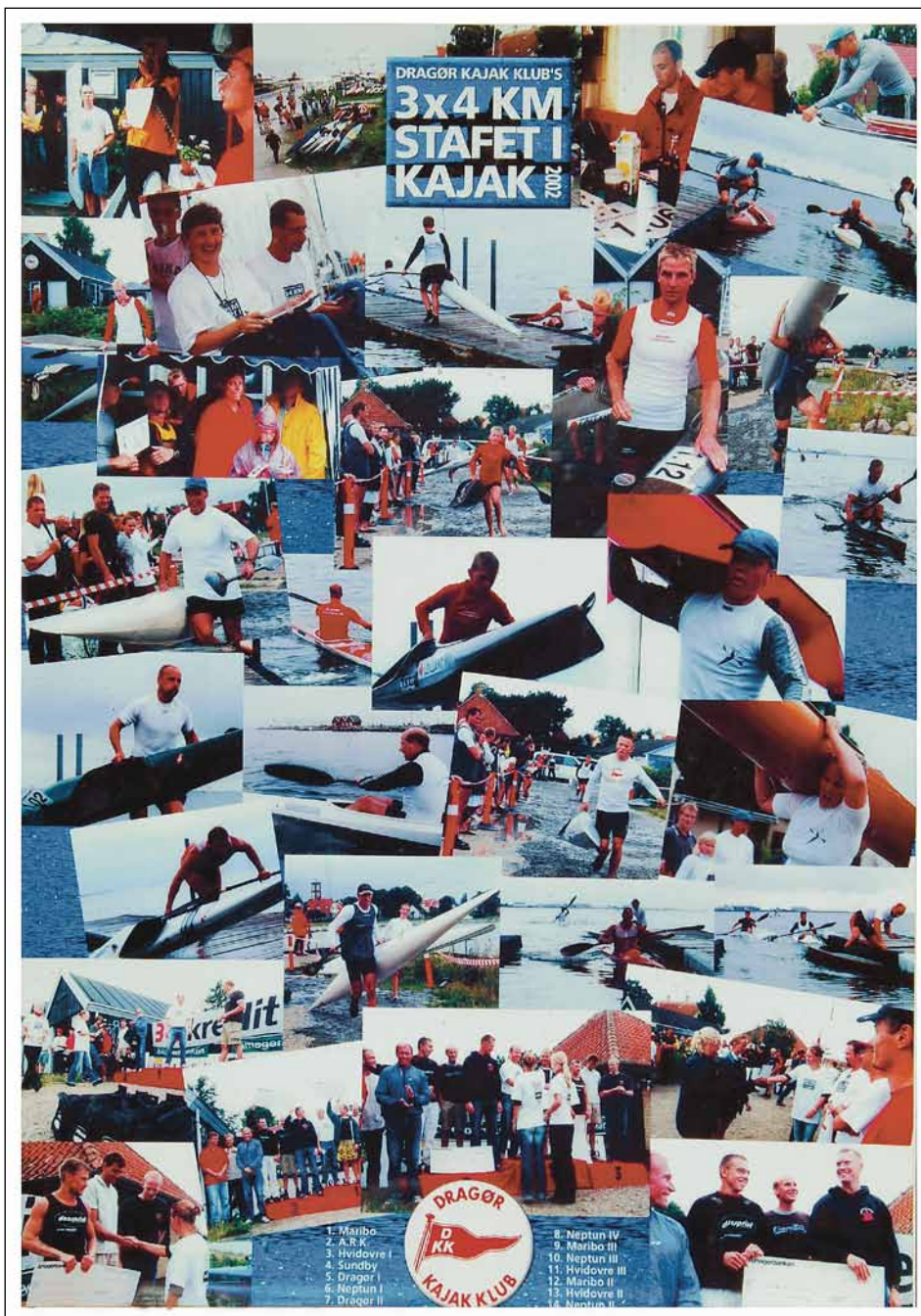
Og igen bliver Sankt Hans fejret på behørig vis med lidt øl og et flot bål.



Claus Borop – 2003.



Suzanne E. Vedel og Murphen Kobold, 2003.



Igen i 2002 og 2003 arbejdede arrangørerne bag 3x4 km stafet hårdt i løbet af året, for at få det hele til at blive mindst lige så succesfuldt som året før, hvilket heldigvis lykkedes hver gang. Klubben fik mange rosende ord fra deltagerne. I 2002 stillede DKK selv med to hold.

3x4 km stafet i kajak 2003



Claus Borop og Ole Lillelund på DKK's hold.



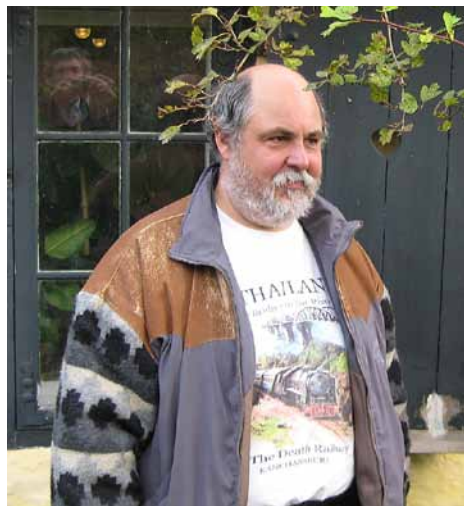
Dragør Kajak Klubs populære kajakløb 3x4 km stafet med overbæring ved klubben. Det var en gentagelse af løbet som Steffen Sylvest med flere arrangerede i 70'erne. Løbene 2001-2004 var hver gang en stor succes med mange deltagende hold og masser af tilskuere.

2004-2008 som jeg husker det

Af Hans Walløe, blev medlem i 1999 da datteren Grith skulle lære at ro kajak på ungdomsholdet og allerede i 2000 blev han, lidt overraskende for ham selv, valgt til formand.



Hans Walløe



Hans Walløe – til stor overraskelse for ham selv, blev han formand i 2000.

Jeg blev medlem af Dragør Kajak Klub ved lidt af et tilfælde i 1999. Min datter Grith, der dengang var 13 år, havde set en annonce i Dragør Nyt, hvor der stod at det var muligt at komme ned og prøve at ro kajak, samt at komme på et begynderhold. Hun spurgte om jeg ikke ville følge hende derned, og det kunne jeg selvfølgelig godt. Til stede var to begyndertrænere, Morten Kisbæk samt Kasper Edwards, de mente ikke at man bare kunne stå og se på, man skulle selvfølgelig ned i en kajak. Her startede mine, indtil nu, næsten 17 år i DKK.

Det næste kup foregik kun ca. et halv år senere. Her var jeg taget ned for at

overvære en generalforsamling, for lige at se hvad det nu handlede om. Efter lidt forskelligt var der valg til bestyrelse, her skulle der vælges en ny formand, det var der umiddelbart ikke den helt store interesse for at blive.

Efter at man have forsøgt sig med nogle af de garvede medlemmer uden held, forsøgte man sig med et af de nye medlemmer. Som Max Busch-Jensen fortalte, var der egentlig ikke så meget i det, nogle enkelte møder og dengang to generalforsamlinger årligt. Det nye medlem var lidt skeptisk og ikke helt sikker på at det lige var sagen. Da han ikke helt tydeligt fik sagt fra, blev der klappet højlydt fra en nu meget aktiv forsamling. Dermed var det nye medlem blevet formand i en klub han ikke havde det store kendskab til. Det skulle siden hen vise sig, at der var noget mere i det end hvad der var blevet lo-



Havkajakroeren Nils Graae (her dog i en turkajak) blev formand i 2004, men trak sig efter et halvt år pga. uoverensstemmelser om havkajakernes "placering" i DKK og plenums magt.



Havkajaktur fra DKK med Nils som primusmotor og flere gæsteroere.

vet. Interne konflikter, et forældet kontingent-opkrævningssystem og en udbredt holdning blandt en del medlemmer om at sådan plejer vi ikke at gøre her, når man prøvede at skabe forandringer. Min tid som formand varede frem til år 2004.

Ved generalforsamlingen, i marts 2004 valgte jeg at forlade formandsposten. Nils Graae blev valgt som ny formand. Nils tid som formand var dog meget kort, da der på et plenum opstod flere diskussioner og sat spørgsmålstegn til hvem der tegner klubben; bestyrelsen eller plenum. Der blev indkaldt til ekstraordinær generalforsamling. Som jeg husker det endte valget til



Michael Thers, formand Lene Blakø og Uffe Karlsten.

formand i kampvalg mellem Lene Blakø og mig selv. Lene var ikke selv til stede, men havde på forhånd, til andre, meddelt sit kandidatur. Jeg mente at vi som formand i klubben burde have et medlem som var aktiv roer og stillede derfor selv op til formandsvalget, men tabte til Lene.



Generalforsamling 2007. Claus Borop, Niels Febber Andersen, Hans Walløe, Lene Kramshøj, Grith Walløe, Erik Kramshøj, Peter Sadolin og forrest Suzanne Vedel og Rie Jans.

De kommende fire år med Lene ved roret blev et periode med en del forandringer i klubben. Især ledelsen af klubben var til debat. Den tidligere ledelsesform, med stor magt til Plenum, havde efterhånden udspillet sin rolle. I 2007 blev klubbens love ændret og ledelsen ligger nu i bestyrelsen med plenum som en rådgivende forsamling. Samtidig blev det valgt, at der kun skulle være én generalforsamling år-

ligt. Større beslutninger vedrørende klubbens økonomi skulle dog stadig vedtages på en generalforsamling.

Perioden var også præget af rod i regnskaberne med manglende opkrævninger af kontingenter samt manglende årsregnskaber til tiden. Hvilket der ellers var kommet styr på i den forgangne periode, hvor jeg sammen med Grith Bille vendte underskud til overskud og kontingentbetalinger der overgik til betalingservice.

Vores flåde af kajaker bestod indtil 2004 udelukkende af tur- og kapkajakker. Igennem et stykke tid havde det været diskuteret om vi i klubben skulle give plads for havkajakker. Det



Michael Thers er ved at få ungdomsholdet på vandet i 2007.



Efter Dragørmesterskaberne blev der igen mange år arrangeret nogle alternative mesterskaber. Det var bl.a. konkurrencer i bræddegang, kanostafet, agurkeløb og øldrikning. Alt sammen til stor morskab for deltagere og tilskuere.

var især Nils Graae der talte varmt for havkajakker. Det blev derfor i 2004 besluttet at indkøbe to havkajakker, for at give medlemmerne mulighed for at prøve denne kajakttype. De to kajakker har dog siden primært samlet støv i bunden af kajakreolen. Diskussionen om havkajakker pågår dog stadig i 2016, men primært i forhold til at give adgang for private kajakker i skuret. Diskussionen er den samme som i starten, hvor der er en nervøsitet for forskelle i kulturen omkring havkajakker og tur- og kapkajakker.

Klubbladet "Skumsprøjt" udkom måske for sidste gang i 2008, da kommunikationen til medlemmerne efterhån-



Helle M. Kristensen, Anette Henckel, Grith Hagel fra Pilen, Jeane Meldrum Thers, Betty Kruse, Suzanne Vedel samt Kirsten Hald fra Pilen ved Dragørmesterskaberne 2005.



Flemming Norsk med sin sølvmedalje i 2006.



I oktober 2006 fejrede vi tre "Senior Mumier" (50 års jubilarer); Peter Sadolin, Søren Høj og Tom J. Andersen og to "Mumier" (40 års jubilarer); Ole Peter Norsk og Tom Adrian Petersen.



Flemming Norsk og John Müller til Tour de Gudenå 2006.

I 2006 afholdt vi de sædvanlige traditionelle arrangementer. Fastelavnsarrangement, Standerhejsning med Generalforsamling, Onsdagsroningen med Pilen og Dragørmesterskaber med efterfølgende alternative konkurrencer og vi deltog i diverse kajakløb, afsluttende med Mølleålbet, med efterfølgende flæskesteg i klubben og der blev afholdt "Gamle Kæmpers Fest".



Anders Køster ror de fleste af sine kilometer om vinteren og var en af de roere der roede flest kilometer. Er der is på vandet inde i Madsens Krog, bærer han blot kajakken ud til iskanten – for ro – det skal han. 2007.



Michael Thers instruerer ungdomsholdet.



Handicap 2006; Tommy Frederiksen foran Michael Thers over målstregen.

I 2007 og 2008 kørte klubben stille og roligt videre med de sædvanlige arrangementer. Handicaproningen med naboklubben "Pilen" kørte fint med pænt mange deltagere.



Jens Bloch på handicapbanen 2006.



De tre bedste ungdomspiger i 2007.



Nua på vej ud på en kajaktur i 2007.

2009-2013

Anette Henckel Leth, der har skrevet dette afsnit af DKK's historie, blev som 16-årig i 1973 medlem af klubben. Anette har været en af DKKs mest aktive kvindelige roere og har i mange år deltaget i stævner i ind- og udland og har høstet mange medaljer.



Anette Henckel Leth



Troels Lund ligger og kæmper med de to gamle garvede kæmper; Søren Levinsen og Michael Thers.

Ole Lillelund er formand og primus motor for opstart af ungdomsholdet. Holdet trænes fast to gange ugentlig under kyndig vejledning af Ole og træningsleder Michael Thers.

Stortalentet Troels Lund starter sin ro-karriere i DKK og bliver efter nogle år sendt videre til Neptun Kajakklub i Kastrup, som har de rigtige trænings-

forhold for sådanne talenter. Troels er nu på landsholdet og har sidenhen opnået flotte resultater. Endnu et talent finder vej til DKK, nemlig Kristian Sigsgaard, som også senere kommer til Neptun Kajakklub i Kastrup og også er godt på vej i kajaksporten.

Begrebet Masters opstår og ser dagens lys, da årgangsklasserne i turbåd afskaffes på konkurrenceplan. Vi får og har stadig den dag i dag, en stabil



Ole Lillelund kæmper med sin lærling, Troels Lund, om førstepladsen ved Dragørmesterskaberne 2011.



Tre unge roere på ungdomsholdet i 2011.

masters-gruppe hos mændene. Claus Borop, Michael Thers, Søren Levinsen, John Müller og nu afdøde Flemming Norsk har vist flaget til Amager Strandpark Rundt, DM, Sorø Marathon og Tour de Gudenå. Til Sorø Marathon i 2013, havde vi Michael Thers, Claus Borop og Søren Levinsen på samme skammel i Masters +55, som nr. ét,



Michael Thers vandt guld, Claus Borop sølv og Søren Levinsen bronze i DM Masters +55 i 2013.



Frokost til de flittige på forårets arbejdsdag.



Anette Henckel Leth og Helle Møller Juhl har roet sammen og mod hinanden ved mange kajakløb.

to og tre. Morten Kisbæk blev nr. tre i herre K1 tur samme år.

Rulleskiløb bliver en ny fast træningsform for nogle af mændene i DKK, idet en af dem, Michael Thers får en startplads til Vasaløppet i fødselsdagsgave. Hvad gør man så? Jo tre af ro-vennerne er solidariske og tilmelder sig også. Dermed er en ny træningsform startet i DKK. Michael Thers, Ricco Leth og Morten Kisbæk gennemfører alle, med Flemming Norsk som hjælper. Rulleski-træningen viser sig, at være en rigtig god grundtræning til sommerens bedrifter i kajak. Seje, det er de og i god form kommer de også. Flere er siden startet på rulleski og sjovt ser det ud, når de hærdede kajakroere kommer rullende i al slags vejr, med diverse sik-

kerhedsudstyr på arme, ben og hoved. Asfalten slår lidt hårdere end en kæntring på vandet.

Onsdagens Handicaproning starter den første onsdag i maj og slutter onsdagen inden Mølleåens Blå Bånd, som er årets sidste kajakløb. Onsdagen er blevet ugens absolutte højde-



Ungdomsholdet ude i en heftig kajakpolo-kamp – 2012.



Birger Blakø kæmper med en roer fra Pilen om placeringerne ved Dragørmesterskaberne.



Smukt ligger klubben ud til Madsens Krog. Her er Niels Febber Andersen på vej ud.



Kristian Andersen (Onkel Tom's søn).



Troels Lund.



Ungdomsroere foran Skt. Hans bålet 2011.



Kamp om placeringerne ved handicap.

punkt, hvor alle ror mod alle, unge som gamle, kvinder som mænd. Handicaprøningen efterfølges af den utroligt populære fællesspisning, hvor forskellige madhold står for dagens garniture og grillen sender liflige dufte af stegte lunser kød og pølser rundt i solgården. Solgården er som regel fyldt med glade og varme roere, som har roet en vis del ud af bukserne, for at nå op til de først afsendte roere på banen. Belønningen er en kold øl, en god snak om og et godt grin over, hvor godt eller dårligt man nu roede den pågældende aften. Hvis aftensolen er på himlen bliver vi hængende til det bliver mørkt og glæder os over at have verdens bedste klub med ditto udsigt.

Efter en del år uden fælles klubture og endnu mere snak om, at få stablet noget på benene igen, lykkedes det en-

delig undertegnede og gemalen Ricco at få gang i turene igen. I 2009 drog vi til Urshult i Sverige og senere på året til Munkedal i skærgården nord for Stenungsund. Dette bliver startskuddet til flere weekendture i Sverige med stor succes.

I skrivende stund skal 27 roere til Karlskrona den første weekend i juni. Med så mange deltagere kan det måske blive en tradition fremover.

DKK er stedet, hvor klubbens gamle kæmper og måske en frille i ny og næ, mødes om formiddagen. Nå ja, de kommer også om eftermiddagen. Der

snakkes lidt og nydes en kop øl eller kaffe. Er vejret godt dukker der en roer op, som stikker til søs. De fleste af årets dage, ret tidligt og uanset vejr og vind, kommer den helt samme roer og ror fem km eller måske lidt mere. Det har han gjort i flere år og det trives han med og nyder freden på vandet. Senere på dagen kommer der flere til og ror deres faste træningsture.

I vinterhalvåret bliver romaskinen og cyklen flittigt brugt og efterfølgende kan man hygge sig foran pejsen. Så dagen igennem og året igennem bliver klubben brugt sportsligt og socialt.



Ole Lillelund instruerer ungdomsholdet.

Billeder fra 2011-2013



"Le Mans start" ved Amager Strandpark Rundt i 2011, hvor flere DKK'ere var med.



Anette vinder sølv på Bagsværd i 2012.



Ungdomsholdet 2012 med træner Ole Lillelund i baggrunden.



Malene Jørgensen og Kim Schwartz tilbereder Irish Cofee ved "Gamle Kæmpers Fest" 2013.



Generalforsamling 2011. Ved bestyrelsesbordet: Michael Thers, Ole Lillelund, Mary Meldrum Larsen, Hans Walløe, Arne Petersen og Rita Jansen. Helt til højre Rie Mundbjerg.



Begynderne Anette Brodersen og Tine Frehr Madsen instrueres af Morten Kisbæk. Pigerne er nu med til at arrangere 100 års-jubilæet.



2014-2016 og fremefter...

Ole Lillelund, klubbens formand siden 2008, har her skrevet lidt om de sidste par år og ser frem mod flere gode år for DKK. Udover bestyrelsesarbejde og træning af ungdomsholdet deltager Ole også selv ved flere kajakstævner.



Ole Lillelund



Handicaproningen hver onsdag samler mange deltagere – her John Müller, Michal Thers og formanden Ole Lillelund, der jager de to førende.

Årene 2014-2016 har været præget af flere sociale aktiviteter, mange kilometers roning og et stort antal deltagere til handicaproningen. Derudover har en del nye medlemmer sat deres positive præg på klubben. Gamle traditioner er blevet holdt i hævd og nye traditioner er opstået.

Vores hjemmeside bliver flittigt brugt og fungerer rigtig godt, takket være flere aktive skribenter.

Klubben har et rigtig godt samarbejde med "Pilen" både til handicap, begyndertræning, gymnastik, ture mm.

Sæsonen starter med standerhejsning og generalforsamling i marts måned.

Forsommeren går bl.a. med begyndertræning, og klubben oplever i disse år

en stor tilstrømning af nybegyndere. Derudover arrangeres der en arbejdsdag, hvor klubben gøres klar til sæsonen.

Om sommeren er der hver onsdag liv i klubben, når der roes handicapløb sammen med "Pilen", og den efterfølgende spising fylder solgården med medlemmer.

Den årlige weekend-kajaktur er også en stor succes, hvor både begyndere og garvede deltager, til stor glæde for alle.

Dragør by har også glæde af DKK, når klubben årligt bygger og tænder op i det store Sankt Hans bål i Madsens Krog. Det er normalt byens største og flotteste bål, så det tiltrækker mange tilskuere fra nær og fjern.

Der bliver trænet en del i klubben,

både om sommeren på vandet og om vinteren på maskiner, ved orienteringsløb og kajak-løbet "Vinterræs" ved Amager Strandpark.

I vinterhalvåret samles vi til mange festlige og hyggelige arrangementer, bl.a. standerstrygning i oktober med "Gamle Kæmpers Fest" om aftenen, og Fortælleraften i november med Chili Con Carne og efterfølgende historier. Derudover har der været arrangeret billedaftener og vinsmagningsaften.

2. juledag mødes et stort antal deltagere til det traditionelle orienteringsløb i Kongelunden som klubben arrangerer.

2014

Året startede med at der blev anskaffet en ny romaskine da den gamle efterhånden var slidt helt ned.

Klubben støttede økonomisk det unge talent Troels Lund, som startede sin rokarriere i DKK, og til hele klubbens glæde startede en del voksne nybegyndere, som straks satte deres positive præg på klubben: Mikael Østergaard som allerede året efter blev begyndertræner, Anette Brodersen, Tine Frehr, Karsten Bundgaard og Claus Henriksen for at nævne nogle.

DKK's roere har også deltaget i nogle kajakstævner og fremhæves skal Michael Thers og Søren Levinsen, der blev henholdsvis nr. to og tre i DM Maraton i 55+ klassen.



Damerne venter ved starten på at blive kaldt til startlinjen ved Dragørmesterskaberne 2014. Alle løbene er turbådsløb, så alle kan være med.



Gamle Kæmpers Fest efter generalforsamlingen 2014. Her fejres 25 og evt. 40 og 50 års jubilare.



Unge og gamle medlemmer fighter i kajakpolo.

Dragør Mesterskaberne blev afviklet i en rigtig god stemning med mange deltagere, på trods af, at vejret ikke var det bedste.

Bestyrelsen bestod udover formand Ole Lillelund af: Hans Walløe: næstformand; Rita Jansen: sekretær; Malene Jørgensen: køkkenmester; Tine Frehr Hansen: træningsleder og Mary Meldrum: kasserer.

Anders Køster roede flest kilometer i sæsonen: 1037 kilometer og hovedparten af dem var i vintersæsonen.

2015

I 2015 startede foråret med en fælles arbejdsdag, hvor mange mødte op og mangt og meget blev lavet: Køkkenet blev renoveret med nyt komfur og køleskab, og så fik vi en ny gasgrill, som hele sommeren var et stort hit, for de mange, som spiste med efter det ugentlige onsdagshandicapløb.

Anette Henckel og Ricco Leth arrangerede den store weekend-kajakture til den svenske skærgård udenfor Karlskrona, og eftersom turen var en stor succes, gentages den i sommeren 2016.

Dragør mesterskaberne blev afholdt i dejligt vejr og de mange deltagere og

tilskuere fra både Pilen og DKK havde en hyggelig dag. Blandt deltagerne var tre generationer fra samme familie: Bent, Morten og Marie, som alle kom på podiet! Kennet Andresen roede flest kilometer i sæsonen: 1375 km.

Til vores orienteringsløb 2. juledag var der på trods af regn og mudder næsten 60 deltagere, hvilket er rekord!

Bestyrelsen blev for første gang i flere år fuldtallig og så således ud: Formand: Ole Lillelund, Hans Walløe: næstformand; Uffe Crone Nielsen: materialeleder; Mikael Østergaard: træningsleder; Malene Jørgensen: køkkenmester; Claus Henriksen: sekretær og Mary Meldrum: kasserer.

2016 og fremefter....

Efter mange års tilløb blev roprotokol- len elektronisk i april måned!

Der er længe blevet arbejdet for at gøre 100 års jubilæet så festligt og sam- lende som muligt, og det tegner godt i skrivende stund. Der er nedsat flere forskellige udvalg/arbejdsgrupper og det skrift, du sidder med i hånden, er et resultat af en af disse grupper!

Skolereformen har slået igennem, hvilket har betydet, at der ikke er man-



Formanden hejser standeren som tegn på at jubilæumssæsonen 2016 er begyndt.

ge tilbage på vores ungdomshold. Vi vil derfor prøve at starte op igen med flere trænere og andre træningstider.

Vores dygtige fondsudvalg har skaffet midler fra flere fonde – blandt andet et større beløb fra Nordea, der har gjort det muligt at indkøbe udstyr til ungdomsrøningen. De to tidligere DKK ungdomsroere Troels Lund og Christian Sigsgaard har vundet medaljer ved årets første kortbanestævne.

Der er mange, der ror handicap, men feltet er unægtelig blevet ældre og fremefter vil bestyrelsen gerne gøre mere for, at også nybegyndere får lyst og mod på at ro med.

Vi håber, at den umiddelbare fremtid også bringer en renovering af omklædningsfaciliteterne, da tiden er løbet fra de fælles omklædningsrum og bade.

Foreningerne på havnen er gået sammen i "Dragør Vandaktivitet" og vi håber at samarbejdet bl.a. kan bruges til udvikling af Madsens Krog.

Det er mit mål, at klubben formår at fastholde flere af de nye medlemmer, der begynder hvert år, og at klubben samtidig forsat kan nyde godt af de mange engagerede medlemmers opbakning og store arbejde for og i klubben. Så er jeg sikker på, at DKK ved 125 års jubilæet om 25 år, stadig vil fremstå som en livskraftig og levende klub med mange medlemmer på alle alderstrin.



Formænd gennem historien

30 forskellige formænd for Dragør Kajak Klub
med Peter Gjørtler og Peter Sadolin som de eneste gengangere.
Listen er ajourført af Tom Adrian Petersen.



Thorvald Gjørtler. DKK's første formand.



Ole Lillelund. DKK's formand ved 100 års jubilæet.

1916-1921 Thorvald Gjørtler

1921-1922 Poul Herbert

1922-1923 Edward Holm

1923-1928 Ewald Hansen

1928-1937 Peter Gjørtler

1937-1939 Jørgen Møller

1939-1941 Peter Gjørtler

1941-1948 Jens Christensen

1948-1952 Willy Henriksen

1952-1954 Svend Hansen

1954-1961 Herluf Nørregaard

1961-1963 Nils Riiber Høj

1963-1965 Peter Sadolin

1965-1968 Orla Mårtensson

1968-1970 Peer Edwards

1970-1972 Per Hansen

1972-1975 Peter Sadolin

1975-1979 Tom Adrian Petersen

1979-1981 Finn Edwards

1981-1982 Per Vagn Hansen

1982-1984 Kim Schwartz

1984-1987 Claus Palm

1987-1990 Tine Frederiksen

1990-1992 John Reinhart Thomsen

1992-1993 Claus Borup Jensen

1993-1997 Søren Clausen

1997-1999 Jakob Petersen

1999-2000 Max Busch-Jensen

2000-2004 Hans Walløe

2004-2004 Niels Graae

2004-2008 Lene Blakø

2008-2016 Ole Lillelund

Fra klubblad til webside

Dragør Kajak Klubs klubblad "Skumsprøjt" blev startet af Tom J. Andersen, Rigmor Hastrup og Bente Jensen i 1957. I 2009 var det var det slut med papirblad, men en hjemmeside blev startet af Murphen Kobold.

Af Niels Febber Andersen, der var bladansvarlig 1972-1975.



Et udvalg af klubbladet "Skumsprøjt" gennem tiderne. Som det ses har bladet gennemgået en markant udvikling i takt med tidens tekniske og økonomiske formåen.

1: Nr. 2 fra 1957. 2: Nr 1 1972. 3: Juni 1989. 4: Nr 2 1993. 5: 1993. 6: Nr 2 1994. 7: Oktober 2000. 8: Nr 1 2005. 9: Nr 3 2005. 10: Nr 3 2006. 11: Nr 2 2007. 12: Nr 1 2008.

Klubben havde sin egen stencildublikator til at trykke bladet på indtil engang i 1990'erne.

Skumsprøjt blev startet i 1957 af Tom J. Andersen, Rigmor Hastrup og Bente Jensen, som et duplikatortrykt A4 blad. I begyndelsen blev det skrevet af en lille redaktionsgruppe, men efterhånden udviklede det sig til at blive lavet af de medlemmer, der nu mødte frem til det annoncerede redaktionsmøde. Det var normalt klubbens sekretær der tog initiativet og afholdt mødet.

Der blev købt ost og franskbrød og en kasse øl og så gik man ellers igang.

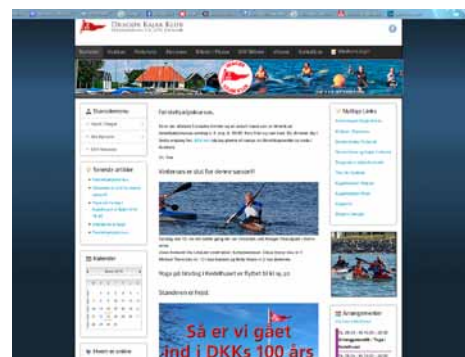
Klubben havde anskaffet en dublikator, hvorpå bladet blev trykt, efter at man havde skrevet teksten på stencils, der så blev spændt på dublikatoren. Skulle der tegninger i bladet, måtte der fremstilles en elektrostencil.

Da Tom J. Andersen var sekretær i 70'erne foregik møderne hos ham i hans kollegielejlighed i København og den lille hybel blev hurtigt fyldt helt op, men sjovt og hyggeligt var det. Det nytrykte blad fik man med hjem.

I 80'erne og 90'erne blev bladet tit trykt på Elisenborgs lille trykmaskine og var overgået til et foldet A5 blad.

Efter årtusindeskiftet blev bladet lavet af medlemmer i DTP-programmer og trykt professionelt i 4-farvetryk.

Klubben fik hjemmeside omkring årtusindeskiftet med nuværende adresse: www.dragoer-kajakklub.dk. Sidste Skumsprøjt udkom i marts 2008.



DKKs hjemmeside, marts 2016.

Handicaprøningen om onsdagen

Skrevet af Tom Adrian Petersen, der altid har været en trofast deltager i klubbens handicaprøning, der hver onsdag i sæsonen har mellem 15 og 30 deltagere.



Tom Adrian Petersen



Morten Kisbæk runder opløbsbøjen efterfulgt af Kasper Edwards, Tom Adrian Petersen (alt i orange!), Thomas Brandt Pedersen og Claus Henriksen.

Hver onsdag i sæsonen er der roning kl. 18.30.

Vi starter den onsdag, der ligger tættest på 1. maj og slutter midt i september, onsdagen før kajaksæsonens sidste løb, på Mølleåen i Lyngby. Det giver 21-22 rodage over sæsonen.

Man får point efter placeringen i hvert løb og de fem dårligste løb kan fratrækkes. Den der herefter, har flest point på kontoen har vundet årets handicaprøning. Det er sådan, at der er en idealtid/max-tid på 14 minutter pr. omgang. Jo hurtigere man ror, jo senere starter man, så hvis alle ror op til deres bedste tid, vil alle komme i mål samtidig.

Nogle starter i god form, andre ror sig i form. Nogle ror bedst i blæsevejr og andre er bedst i havblik. Der er kaprøere og der er turbådsrøere. Det gør, at roernes placering er ganske uforudsigelig. Dog skal der være en vis sta-

bilitet og deltagelse i sæsonens løb, før årets vinder er fundet. Det vidner de mange forskellige vindere over årene om.

Jeg har vundet årets handicaprøning tre gange siden jeg startede sidst i 1960'erne.

Handicaprøningen i Dragør startede i 1963 på opfordring fra forskellige roere, hvor nogle roede ind og deltog i handicaprøningen i Kastrup om torsdagen.

Henning Trabolt, der var blevet formand for Pilen i 1962, sad som starter, tidtager og følgebåd i sin Aalborg jolle ved Nordre mole. Start og mål var mellem båden og et fokuspunkt på land. Vendebojen ud for Nordre Tangvej blev lagt ud hver onsdag efter pejlemærkerne (Nordre Tangvej, Lodstårnet, Gasværket, Pileskuret og Fortets mast).

Efter nogle år i Aalborg-jollen rykkede tidtagningen op på molen og der blev udlagt to vendebojer.

I de senere år klarer GPS'en en meget præcis position af vendebojen.

Senere fik Henning Trabolt hjælp af Aage Steen Jørgensen. Tidtagerne står på Nordre Mole ud for Pilen.

Da vennerne fra Pilen holdt op efter mange års tro tjeneste tog Tommy Lang Petersen fra DKK over.

Under Tommys ledelse blev banen "vendt", så der blev roet højre om bøjerne. Så tidtagerne i dårligt vejr kunne sidde inde i Pilens klubhus og holde øje med roerne og tage tid.

Efter Tommy har min gode nabo – Ole Nørgaard fra Pilen i de sidste mange år styret løjerne. Tit med hjælp af Claus Palm på molen eller i Dragør Kajak Klubs følgebåd, hvor bl.a. Jens Søgaard, Preben Rasmussen og Uffe Karlsen også har ydet en stor indsats.

Man kan ro én, to eller tre omgange, i ener- eller toerkajak. Næsten alle tager tre omgange i en enerkajak.

Der kan være småt med pladsen ved vendebojerne. Især på sidste omgang, hvor feltet er ved at være samlet. Der bliver råbt lidt og skældt meget ud. Dog altid i fordragelighed (efter løbet).

I de sidste mange år har der været fællesspisning, når roerne kom i mål og havde været i bad.

Klubbens store grill bliver fyldt med bøffer, fisk, pølse, marineret kotelet, steg eller burgere, alt efter smag, imens røverhistorierne over det overståede løb bliver skyllet ned.

Alle kan deltage i fællesspisningen,



Tommy Lang Petersen var primus motor for tidtagningen igennem mange år.



I de senere år er det Ole Nørgaard, der med hjælp fra hustruen Lissi Mørch, holder orden på tiderne.

men maden smager bedst efter en tur på havet.

På skift står deltagerne for tilbehøret, så alle mindst en gang over sæsonen har tjansen.

Tilbehøret er varieret efter "mesterkokkens" engagement og Irma's eventuelle udbud. Men kartofler, pasta, di-



Styrmand Uffe Karlsen i følgebåden. Hund-Skipper var hans trofaste "bådsmand".

verse salater med alverdens grøntsager, flute/brød, diverse dressinger, kager og tærter går ofte igen. Det dufter rigtig godt og smager ligeså.

Jeg startede som yngste mand i en af klubbens Zephyr træjekajakker. Nu er jeg en af de ældste i min orange Fenja og med min træpagaj, venstreskivet 80 grader på 222 cm og fra Struer.

Var der bare den mindste fralandsvind og ingen følgebåd, blev jeg dengang, som ungdomsroer, bedt om at blive på land.

Hvis der nu er over 10 sekundmeter

fralandsvind er løbets afvikling til debat blandt roerne.

Onsdag har i mange år været min "kalender-fridag" i sommerhalvåret. Ingen aftaler, ingen vagter, ingen møder. Bare hyggeaften i Dragør Kajak Klub.

Jeg håber, at jeg kan blive ved med at deltage i mange år endnu. Tag det som en trussel, men for mig er det en stor glæde at deltage i menageriet.



Efter handicaproningen var der indtil i begyndelsen af det nye årtusinde plenum. Det blev så afløst af fællesgrill og spisning. Her bliver dagens roning så ivrigt diskuteret.

Klubbens vinteraktiviteter

Denne artikel er skrevet af Claus Palm, der har været primusmotor i klubbens eget vinterorienteringsløb og vores deltagelse i DKF's orienteringsløb i skovene på Sjælland. Det er også Claus der sørger for drikkevarer i skabet!



Claus Palm



Hver formiddag ved 11-tiden mødes nogle gamle medlemmer og hygger og sludrer over en øl eller en kop kaffe. Enkelte har i sommersæsonen først taget en tur i kajakken, inden verdenssituationen ordnes. Her er det Karl J. Andersen, Jørgen K. Larsen og Claus Palm.

Svømning

Før Dragør fik sin egen svømmehal i halvfjerdserne, var det ikke unormalt, at en lille flok, nogle gange i løbet af vinteren, drog afsted til andre kommuners svømmehaller, for at motionere – specielt til Kildeskovshallen.

Da Dragør fik sin egen svømmehal, blev det en ren svir. Vi fik haltid fredag aften sammen med de andre søsportsklubber. Vi kunne fylde den selv. Dette var en god tid. Det var som om, at det var klubbens klubaften. Der var gamle, unge og forældre med børn. Der var en gang imellem, at der var mulighed for at øve entringsøvelser og grønlændervendinger.

Mange afsluttede aftenen med aftensmad i cafeteriet og endda på kroen – det var jo fredag aften!

Når dette skrives har kommunen in-

gen svømmehal, men vi ser frem til en lignende vintersvømmeordning, når engang der igen ligger en svømmehal i Dragør.

Løbehandicap

I rigtigt mange år blev der afviklet løbehandicap onsdag aften fra rohandicap sluttede i oktober, til det igen startede i maj. For øjeblikket er det indstillet – sikkert fordi gennemsnitsalderen er blevet for høj. Vi må håbe, at det kommer op at køre igen.

Klubliv

Klublivet i DKK om vinteren var jo nærmest ikke eksisterende før i tiden. Dette skyldtes, at klubhuset ikke havde nogen mulighed for opvarmning – men også, at der ikke var tradition for det.

Fra slutningen af 60'erne og starten af 70'erne var der nogle af de unge, der begyndte at holde sammen i løbet af vinteren – det blev holdt i privat regi.

Vinteraktiviteterne begyndte at tage form specielt, da Tolderhuset blev udlånt til diverse klubber og ombygget. Dragør Kajak Klub og Dragør Roklub fik rådighed over et lokale på første sal. Dette gjorde, at nogle arrangementer blev holdt der, bl.a. julepakkefest mm. Fra 1982 da DKK fik sit eget omklædnings-/klublokale sammen med Dragør Roklub med varme, skete der en forandring.

De første få år blev der ryddet i omklædningen, og der blev afholdt enkelte engagementer. Så var der nogle, der kunne se, at Smedjen kunne bruges.

I første omgang blev der forsøgt med at varme op i pejsten – det gav ikke meget – så lukkede man pejsten af med plast og tape – det hjalp, indtil der kom en storm – så røg plast og tape ud gennem skorstenen – vi har aldrig set det siden. Så lagde man en isoleringsplade på skorstenen med en sten ovenpå. Så var der gang i el'en – man fandt en empirisk formel for, hvordan man varmede kirkerne op om søndagen – på den måde startede lørdagsfrokosterne.

En kvik person stod op lørdag morgen kl. 6 hver 4. uge, gik ned og startede for el-varmerne, og så var der næsten lunt til middag. Det gik ikke i længden, så der blev installeret tænd/sluk ur, så det var lettere at styre. I 1986 indkøb-



Løberne er kommet i mål ved DKKs eget orienteringsløb i Kongelunden 2. juledag.

te DKK sin første indsats til brændeovnen, og så kom ovn/pejs igang igen. Efterfølgende er der blevet isat forsatsruder og tætnet i Smedjen, så klubhuset nu kan bruges hele vinteren – der skal dog stadig tændes op i brændeovnen.

Vintergymnastik

Klubben har i rigtigt mange år haft en ugentlig aften i vintersæsonen, hvor vi har lånt en gymnastiksal til adskillige aktiviteter.

Skiløb

Skiløb har altid været en af de motionsformer, som kajakroere foretrak om vinteren – specielt langrend, hvis det var for at holde overkroppen og konditionen ved lige.

Igenmen mange år har en del af klubbens medlemmer trænet sammen på rulleski og efterfølgende deltaget i diverse lange løb rundt om i Europa. Det er jo altid en motivation, at man træner flere sammen.

Klubben har et udvalg af rulleski og stave, som stilles til rådighed for medlemmerne – så der er ingen undskyldning for ikke at komme derudaf på de mørke vintereftermiddage.

Orienteringsløb

DKK har deltaget i alle de år vinterori-



Efter hård træning på klubbens rulleski, deltog Michael Thers, Flemming Norsk og Ricco Leth i det 50 kilometer lange "König Ludwig Skilangløb" i V. Oberammergau i Tyskland i 2012 i ekstreme kuldegrader.

enteringsløb for kajakklubber har eksisteret. Løbene har eksisteret siden halvtresserne.

Dragør Kajak Klub stiller med en meget stor flok løbere – mellem 10 og 20 af den flok på ca. 250, der stiller op den første søndag i måneden i seks måneder i vinterens løb. I begyndelsen løb man på turistkort i målestok 1 til 25.000. Man skulle selv købe/fremskaffe kortene. Metoden var, at man på hver post så et lille udklip af skoven, hvor man skulle finde ud af, hvor den næste post lå, og så af sted mod den næste post. Det foregik som regel i de københavnske nærskove – mest Rude Skov og Geel Skov.

Man udviklede et system med en blød masonitplade, hvorpå man satte sit turistkort fast. På siden af pladen satte man et antal nipsenåle, som passede til det antal poster, man skulle bruge – så kunne man huske, hvor man skulle hen til næste post. Det var helt klart genbrug af kort fra løb til løb. I dag løber vi på kort i 1 til 10.000 og med moderne udstyr bortset fra kompas og elektronisk tidtagning.

DKK har i de sidste 30 år arrangeret et orienteringsløb 2. juledag i Kongelunden med stor succes for både løbere og publikum.



En tilbagevendende begivenhed om vinteren er fastelavnsfesten med tøndeslagning for børn og voksne. Herefter er der punch, kakao og fastelavnsboller. Ved 15-tiden kommer fastelavnsrytterne forbi og skåler og synger.

Ånden i klubben

Af Søren Clausen, der har været medlem siden 1968. Søren var formand for DKK fra 1993 til 1997 og kassererposten har han også bestredet i nogle år.



Søren Clausen



Det er nu snart mange år siden – tilbage i maj 1968 – undertegnede blev optaget iblandt DKK's særlige menneske-sammensætning – en mærkelig blanding af skolebørn, studerende, arbejdsfolk, kontorister, direktører og kvindfolk.....

Det pudsige var, og er dog, at i samme øjeblik man trådte ind ad døren til klubben, forsvandt alle titler – alle var lige – man var DKK'er. Og dette fænomen holder stadig den dag i dag, og er nok medvirkende årsag til, at mange af os har holdt ved i så mange år, samt at nye medlemmer straks kan føle sig velkommen i klubben.

Et resultat af denne ånd var, at nogle meget kloge "gamle" mænd fandt ud af, at klubben ikke skulle ledes af en bestyrelse, men derimod med direk-

te medlemsdemokrati – man opfandt/indførte PLENUM. Idéen var at alt der vedrørte klubbens vé og vel og virke, skulle beslutes på et ugentligt møde, plenarforsamlingen, hvor alle havde lige ret til at udtale sig, samt at være med til at træffe de beslutninger, man nu ku' blive enige om. Og når jeg skriver "alt" – så er det ligesom i ALT – intet var for stort eller småt til at blive diskuteret – og blev det.....

Onsdagsmøderne kunne sagtens trække ud i flere timer, for alle skulle jo gi' sit besyv med. Det betød så også, at ville man være med til at præge beslutningerne, måtte man virkelig argumentere for sine holdninger. Den lærdom var uvurderlig for mange af os, og jeg har selv haft utrolig glæde af det, jeg lærte den gang.

De Gamle Kæmper

Som det måske er nogle bekendt afholdes om efteråret "De Gamle Kæmpers Fest", hvor 25 + mange flere års jubilare i DKK hyldes – og ej at forglemme hylder sig selv!

Men hvorfra stammer så udtrykket "De Gamle Kæmper" ?

Jo, vi skal helt tilbage til tiden omkring 1968 (renæssancen i DKK, hvor bl.a. plenarforsamlinger blev indført) hvor de første sommer- og "træningsture" til Stenungsund blev afholdt. Her udvikledes et meget mærkeligt sprog og helt nye ord og betegnelser indførtes, hvilket måske bedst kan illustreres ved indledningen af det udmærkede skrift "De drog atter ud" – en beretning om/fra Stenungssundsturen 1973:

"Efter moden overvejelse, megen larmen og larmenderen, sjofel tale, løgnagtig snak, pludren og plumren, gurglen og gylpen, skrålen og skrigen, drog en hort sammensat af det mest udsøgte menneskemateriale ud."

Blandt de udfarende nævnes bl.a. "gnomerne Jimmy Snik-Snak, Bubi Fløjtespiller, Græsbidderen André, Flemming Norske samt småfrillerne Bibi, Mia Måsfager...". Desuden var der halvstore kæmper (også betegnet: nisser), der var friller samt endelig de "helt store og mest hærdede kæmper".

At være en gnom gav næsten sig selv, idet disse var nyindmeldte og temmelig unge drenge. Ligeså frillerne, hvis fornemste opgave i øvrigt, var at beha-

ge kæmperne. Hvad der derimod skulle til for at opnå kæmpestatus fortaber sig lidt i det uvisse, men man skulle i alle fald kunne konsumere et betragteligt antal ”møjd”.

Desværre (vil nogen nok mene) har civilisationen holdt sit indtog også i DKK og det mærkværdige sprog er (næsten) gået i glemmebogen.

De Gamle Kæmpers Fest består dog stadig, men nu er vi nået op i en klasse hvor det er 50 og 60 års jubilarer, der skal fejres.



Havnefest

Havnefesterne i slutningen af 60'erne skal også nævnes som en del af DKK-ånden. Vandshowet i havnen var legendarisk – Corbett Edwards optrådte med sjipling på dækket af en kajak, storebrødre Finn og Peer byttede kajaker under vandet, hele og halve grønlændervendinger blev udført med stor ynde – og endelig det store søslag, hvor hærdede krigere, bevæbnet med alskens våben kæmpede om at sænke fjenden – til stor fryd for de ”tusindvis” af tilskuere på havnen.

DKK deltog også i festlighederne på det lidt mere kommercielle plan – vi fik nemlig en pølsebod!!! Pølser, brød, sennep og ketchup blev indkøbt i store mængder – en del mere end kunderne var villige til at konsumere. Og forretningen blev udvidet med øl-udsalg –

lyst flaskeøl blev i køkkenets gemmer omdannet til det lifligste fadøl – igen, begrænset succes. Ølse – pølse – pølse – pølse – ølse.....

Så gik der mange år...

...og alle blev ”lidt” ældre – og festerne blev lidt færre og lidt mere afdæmpede. Skt. Hans festen, De Gamle Kæmpers Fest, samt jule- og påskefrokost er dog traditioner, der stadig består.

Til alt held er der de seneste par år

kommet en del nye medlemmer, blandt dem mange ildsjæle, der kan føre de stolte traditioner videre. Godt nok ror de meget kajak, men mon ikke også det vil lykkes dem, at få banket en fest eller to sammen. I år skal vi fejre DKK's 100 års jubilæum – det bliver garanteret et brag af en fest – og ”ånden i DKK” lever videre. Det skal Uhu-fuglen nok sørge for...!

”Når sø og hav, det skummer vildt – og undergang er ventet – er DKK den rette klub, der trodser elementet.....”



André H. Larsen, John Thomsen og Søren Clausen er igang med at tilberede årets jule-frokost i 2010.

Kvinder og kajaksport

– en reminder om et andet kvindesyn.

Sammenskrevet på grundlag af forskellige mundtlige og skriftlige kilder af Tom J. Andersen.



Tom J. Andersen



Det kvindesyn der hersker i forskellige religiøst fundamentalistiske kredse er kommet bag på mange demokratisk tænkende danskere, men vores undren bliver stillet lidt i perspektiv, når vi ser blot få år tilbage. At ligestillingen mellem kønnene i Danmark er noget relativt nyt, fremgår bl.a. af følgende lille stykke kajakhistorie:

Landets første kajak klub blev stiftet 1. september 1916, og det skete som bekendt i Dragør. Optakten var, at nogle 15-16 års drenge havde anskaffet sig en kajak, enten ved at bygge en selv, eller ved at købe et eksemplar hos Bdr. Aagesen i Bodestræde. Der var derfor opstået et behov for at stifte en klub, dels for at have et sted at opbevare kajakkerne, dels for at have et mødested for de kajakinteresserede drenge.

Det var nogle entreprenante unge mænd, der tog dette initiativ, for trods betænkeligheder mht. klubbens rygte blev det allerede året efter besluttet at afholde et bal på Badehotellet for at skaffe indtægter til klubhusets forbedring, og ballet blev afholdt søndag den 2. september 1917.

Senere samme år fremkom formanden med forslaget om et lotteri, for på denne måde at skaffe yderligere penge til klubhuset. Lodderne kom til at koste 25 ører stykket, og hovedgevindsten var en kajak leveret af Carl Aage for 25 kr. Salget af lodder begyndte januar 1918 og lodtrækningen fandt sted på Generalforsamlingen den 17. marts 1918, hvor der var mødt 25 medlemmer op.

Dette lotteri skulle vise sig at få stor betydning for kajakhistorien, idet præmien blev vundet af en vis Nelly Møller, der kom sammen med en af klubbens medlemmer, Ole Brünnich Nielsen.

Nelly Møller, der var datter af lodsoldermanden, blev altså på denne måde ejer af en kajak, men kunne ikke blive medlem af Dragør Kajak Klub, for den var kun for mænd.

Heldigvis for Nelly Møller havde hendes far råderet over et gammelt skur, nemlig opbevaringsstedet for bjerg-

*Efter Punkt 5. blev forslaget angående
Silbagebetaling af Klubbens Laan vedtaget.
Da de på Dagsordenen fastsatte
6 Punkter var gennemgaaede, blev
Bortlodningen af Kajakken foretaget.
Den heldige Vinder af Kajakken,
blev, Frk. Nelly Møller.*



Nelly Møller fotograferet 1924. Den kvindelige roer på forrige side er Ellen Bacher.

ningsbåden "Pilen" på Nordre mole, og her kom Nellys kajak til at ligge.

Selv om danske kvinder havde tilkæmpet sig ret til at stemme og stille op til Folketing og Landsting allerede i juni 1915, var Dragør Kajak Klub altså fortsat forbeholdt mænd. Emnet om kvinders medlemskab var dog til debat, idet det bl.a. fremgår af referatet fra Generalforsamlingen 1917: "Der var Spørgsmål fremme om at optage Damer i Klubben, men efter en Del Talen frem og tilbage blev man enige om ikke at optage Damer, da klubben jo skulle være en Sportsklub".

Måske foranlediget af det indlysende urimelige ved Nellys situation, måske på grund af ændringer i mentaliteten i hele samfundet, blev det så endelig besluttet på generalforsamlingen i 1919 at optage damer, men dog kun sådanne, som var ejer af en kajak.

Senere på generalforsamlingen 1920 var emnet om kvindelige medlemmer endnu engang oppe, idet der var forslag om, at damer skulle kunne optages i klubben, uanset om de havde en kajak eller ej.

Nelly gik imidlertid imod dette forslag, hvilket fremgår af følgende: "Frk.

Nelly Møller, som Damernes Ordfører, var mærkværdigvis imod Forslaget, hvilket hun begrundede med, at hun var bange for, at alt for mange Damer skulde komme ind i Klubben og muligvis ødelægge det gode Forhold Medlemmerne indbyrdes eller hindre Sporten".

Man har altid moret sig lidt over dette tilsyneladende paradoks, men Nelly Møllers pointe var vel en ægte bekymring over, om det selskabelige kunne komme til at dominere for meget i forhold til det sportslige, og var vel næppe udtryk for en lunken holdning til ligestilling mellem kønnene (?)

Forslaget blev dog vedtaget med 23 stemmer for og 10 imod, "ikke mindst fordi flere af mændene talte damernes sag"!

Om det nu var i vrede over dette nederlag, eller af en anden grund, meldte Nelly Møller sig ud af Dragør Kajak Klub senere samme år, og startede sammen med en udbrydergruppe fra DKK en anden klub i Dragør, som fik navnet Kanoklubben Pilen.

Det blev man i øvrigt så sure over i DKK, at man truede med ikke at deltage i stævner, såfremt der kom deltagere fra Pilen, for som der står i referaterne:

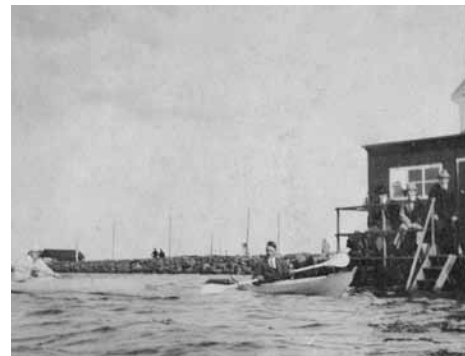
"Denne Klub har optraadt som illoyal Konkurrent, og DKK kan derfor ikke have noget som helst med den at gøre".

I løbet af foråret forsøgte man fra det gryende forbunds side med flere møder at normalisere forholdene mellem de to klubber. DKKerne ville ikke bøje sig, og Nelly var en rabiater kvinde, så møderne endte uden andet resultat, end at man var blevet endnu mere uenige!

Konflikten mellem Dragør Kajak Klub og Pilen blev først bilagt i 1921 på et møde på Badehotellet. Forliget kom i stand, ikke mindst fordi DKK manglede deltagere fra andre klubber til et stævne, klubben var arrangør af, idet Hellerup, Furesøens Kanoklub og Riis Skov Kajakklub havde sendt afbud.

Kaproningen forløb i øvrigt udmærket med DKK roere på alle førstepladser – med undtagelse af dameklassen, hvor Nelly Møller fra Pilen vandt foran frk. Thingsig fra DKK!

Nu skal man ikke tro at ligestillingen var på plads i Dragør Kajak Klub, for så sent som i 1932 fremgår det af lovene, at formandsposten ikke kan beklædes af en dame! På det tidspunkt havde Nelly Møller – gift Nelly Franchois – med stor succes været formand for Kanoklubben Pilen 1920-23 og efter et udenlandsophold igen 1925-26.



To roere, en af hver køn, på vej ind til DKK's klubhus. Ude på molen ses Pilens skur.

60 år tilbage eller deromkring

Et tilbageblik ved Tom J. Andersen
– klubbens ”ældste” medlem – stadig aktiv!



Tom J. Andersen ses stadig på handicapbanen ud for Nordre mole om onsdagen.

Samtidig med at DKK har 100 års jubilæum, har jeg 60 års jubilæum i klubben – og fylder selv 75. Desuden er jeg havnet i rollen som klubbens ældste medlem anciennitetsmæssigt. Det er en rolle, man naturligvis ikke kan bestemme, om man får, men nu er den her imidlertid. Jeg vil prøve at udfylde den så godt jeg kan med et tilbageblik på mine første år i DKK:

60 år tilbage eller deromkring har vi et stort rødt skur ved siden af den gule klipfiskefabrik med dens karakteristiske lugt. Dette er vores herlige klub-

hus, beliggende foran fiskerskurene i Kapselstræde lige ned til vandkanten. Inde i huset har vi et opholdsrum med små sommerhusruder, vi har et stort rum til kajaker, vi har omklædningsrum med et kighul i væggen ind til damerne – og måske også den anden vej. Dette er vort paradys, og det er ikke noget problem, at der hverken er toilet eller bad.

Ude i venstre side af det røde skur er der plads til en kajak ”på bedding”, og her ligger altid en kajak til reparation, for de spantbyggede lærredsbetruk-

ne kajaker er sårbare. Her påsættes nyt lærred, der strækkes med cellulose-dope, og bagefter males over og gøres vandtæt med linolieduftende oliemaling. Materialerne købes oppe på Kongevejen hos ”den tavse dansker”, farvehandler Palm Steffen, byens måske rigeste mand, der besvarer alt, hvad man siger til ham, med et grynt: ”hø”.

60 år tilbage eller deromkring har vi Herluf Nørregaard eller ”Luf” som indsat formand, idet han på Kajakforbundets initiativ er udlånt fra Pilen. Hans opgave er at genoplive Danmarks ældste kajakklub, der et stykke tid har ligget i dvale med næsten ingen medlemmer. Nu er vi pludselig 80 unge fra de store årgange, der blev født under krigen, heriblandt børn af tidligere DKK og Pilen medlemmer, fx Peter Sadolin, Peer Edwards og Hans Nørregaard.

60 år tilbage eller deromkring har vi på kaproningsbanerne Annie Werner-Hansen – ”Gummi Annie” – der bliver tredobbelt nordisk mester – og har for tjent det. For nok er hun et naturligt talent, men hun har skam også gjort sig umage og har roet mindst 400 km! Foruden Annie har vi kaproerne Frits Egerod og Poul Jans (Mik), der i skarp indbyrdes konkurrence også forstår at gøre sig gældende ved stævnerne. Med andre ord klarer DKK sig rigtig pænt på det sportslige område.

60 år tilbage eller deromkring har vi kajakmodellen ”Limfjorden” fra Struer med formspændt finerbund og lærredsbetruk-



Formand Herluf Nørregaard får BT's lederpris 1959.

dæk, og snart anskaffes de første kajakker med både bund og dæk i formspændt finér.

60 år tilbage eller deromkring har vi rock and roll, vi har Bill Haley & His Comets, vi har Elvis Presley og Elvis er den største. Vi har en begyndende ungdomskultur, og en solbeskinnet pinsemorgen dukker 3-4 godt pyntede festaber op i klubben syngende "You ain't nothing but a hound dog". Det muntre selskab har ved 4-5 tiden "været bagom" hos bager Hagel – eller en af de tre andre brændefyrede bagerier i byen – hvor de har købt morgenbrød lige fra ovnen.

60 år tilbage eller deromkring tager jeg initiativ til at lave et klubblad sam-

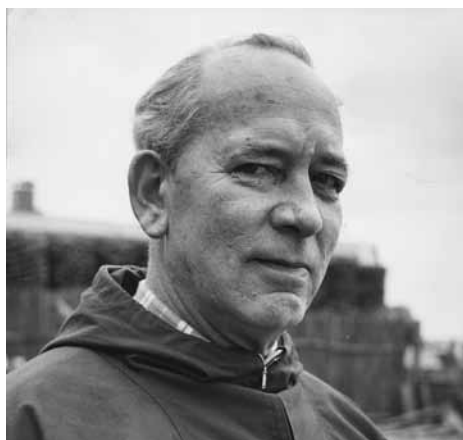
men med to af klubbens kønneste piger Bente Jensen og Rigmor Hastrup (der henholdsvis skriver under pseudonymet "Buen" og "Pilen"). Vi døber bladet "Skumsprøjt", og får det renskrevet og trykt på stensilator på Amagerbladets redaktion.

60 år tilbage eller deromkring har klubben 40 års jubilæum, og vi unge medlemmer må finde os i, at kun honoratiories bliver inviteret. Dagen efter trøster vi os med de efterladte portvinsrester og kransekagestykker.

60 år tilbage eller deromkring har vi altså "Luf" som formand, men vi har ingen bestyrelse. Vi starter derfor et "sødt" oprør mod Lufs enevælde i Skumsprøjts spalter, idet vi dér fore-

slår, at klubben normaliseres og får en valgt formand og bestyrelse. Til vor lettelse imødekommer Luf dette ønske uden sværdslag, hvorefter Niels Riber Høj bliver formand og undertegnede sekretær, ligesom der bliver valgt næstformand, kasserer og materialemester. For at det ikke skal blive for vildt, får Luf dog sin gode ven Thrane til at møde op og være dirigent på generalforsamlingerne. Thrane, der sidder i kajakforbundet, styrer desværre afviklingen af generalforsamlingerne med en unødigt hård hånd, der i en årrække ikke giver plads for en almindelig debat.

60 år tilbage eller deromkring får Luf et nyt kald, idet han bliver leder af ungdomsklubben Elisenborg, hvormed der



Herluf Nørregaard.

opstår en vital trekant mellem DKK, Pilen og Elisenborg. Kajakklubberne lukkes helt ned om vinteren, men takket været ungdomsklubben er vi nu mange, der mødes til hygge med bord-

tennis og billard og musik på grammo-fonen, eller tropper op til bal, når det lokale Dragør orkester Hot Potato Farmers med Pappa Humpe som orkester-leder spiller New Orleans musik. Også her er Luf i en hjælpende onkelrolle for os unge, idet han villigt instruerer de generte – bl.a. undertegnede – i de moderne dansetrin. En anden side af trekanten består af forbindelsen mellem DKK og Pilen sådan forstået, at konflikter i den ene klub ofte fører til vandringer over i den anden og vice versa – herunder Frits, Mik og Peers skift til Pilen, da det bliver for tungt for dem i DKK.

60 år tilbage eller deromkring har vi et køkkenskab med flødeboller og marrengs – hvis vi da når at komme til før myrerne, og der er sodavand, men ingen øl. Øl kan efter lukketid hentes bagom hos købmand Mary Morten-

sen, hvilket er en overtrædelse af lukkeloven, som ordensmagten ikke ser på med milde øjne. De ulovlige besøg hos Mary Mortensen bliver så indgroet en vane, at vi uden at tænke over det undertiden kommer til at benytte bagindgangen også i dagtimerne. Ordningen er værdsat af begge parter, og Mary Mortensen ringer ligefrem Hans Nørregaard op, når hun og søsteren skal ud at gå aftentur. Så undgås det, at vi går forgæves, og Mary undgår at støde en særdeles indbringende kunde.

60 år tilbage eller deromkring er øl ellers noget vi mest omgås til lørdagsballerne på Dehlsens Badehotel. Hr. og fru Dehlsen lærer jeg at kende som marinesoldat på Dragør fortet, idet jeg og en anden værnepligtig, får en tjans med at gå til hånde nogle timer hver søndag. Det hyggelige værtspar hilser os hver søndag velkommen ved morgenbordet med et "goddag hr. soldat John", "goddag hr. soldat Tom". Dehlsens lever deres liv i restauranten og er kun i privaten, når der er lørdagsballer. Musikken leveres ikke sjældent af John R. Thomsen på saxofon og hans far på klaver, begge iført hvid smoking. Til ballerne kan man bestille kander til bordet fyldt med en liffig blanding af porter, snaps og citronvand, der imidlertid ofte suppleres med besøg udenfor til de udlagte depoter, som sparsommelige gæster har anbragt i hækken.

60 år tilbage eller deromkring er invitationer i form af "ska' du med udenfor" faste indslag ved lørdagsballerne, og udløses på den mindste foranledning, fx ved et uforvarende puf. Undertiden ser vi enkelte DKK'ere deltage i disse nævnekampe med vekslende held. 60 år tilbage eller deromkring griber Dehlsen ind over for denne uorden ved med et genialt træk, at udstyre to af de ihærdigste slagsbrødre med kasketter med påskriften "KONTROL". Godt tænkt Dehlsen!

60 år tilbage eller deromkring sæt-



Herluf Nørregaard fortæller og forklarer.



I 1960 får Dragør Kajak Klub tildelt et gammelt hus inderst i havnen til klubhus.

tes der på en måde punktum for epoken i det røde skur, da en lidt beruset ung mand, Dan Olufsen, iført jakke og slips en søndag formiddag fornøjet med snavsede sko tager et par dansetrin ind på gummi-Annies nyvaskede og endnu våde klubgulv, hvorefter den herre resolut gribes af Annie, løftes og bæres ud på broen, hvor han dumpes i vandet – plump!

Kort tid efter fyldes dette sted op, dog ikke for at beskytte festlige personer mod uønsket vandgang, men fordi det socialdemokratiske flertal i Dragør kommunalbestyrelse, i håbet om at skaffe arbejdspladser til byen, vedtager anlæggelsen af en færgerute til Sverige.

DKK skal altså flytte, og takket været viceborgmester Hans Høj – Sørensen og Niels' far – viser der sig mulighed for at rykke ind i Den gamle Smedje ved Nordre mole og bruge denne som klubhus. Desuden bygger kommunen et skur ved siden af smedjen med plads til kajaker og to beskedne omklædningsrum – stadig uden bad og toiletter. Med denne placering er vi tilbage i Madsens krog tæt på det sted, hvor DKK i sin tid blev stiftet.

60 år tilbage eller deromkring sidder vi nogle stykker på stensætningen foran klubben en sommerdag i solskinnet og taler om, hvordan de nye forhold vil blive ovre i smedjen. Pigerne er i kjoler eller lange nederdele. Vi kan ikke vide, at en af de tilstedeværende medlemmer, Tove, som stewardesse få år efter omkommer ved en tragisk flyulykke i USA. Vores opmærksomhed denne dag kredser om det store ansvar vi føler i forbindelse med overtagelsen af smedjen – tør vi overhovedet dele klubnøgler ud til det fine hus?

Siddende der på stensætningen 60 år tilbage eller deromkring ved vi ikke, at vi igen vil gøre oprør mod autoriteterne, idet en af os en dag vil "kalde til dagsorden" på en generalforsamling, hvilket automatisk udløser en tillidsafstemning om dirigenten. Thrane sættes fra bestillingen, hvorefter der fremover bliver mulighed for at føre en mere fri og tidsvarende debat.

Vi aner heller ikke, at ungdomsoprøret er på vej, og at unge mænd bliver langhårede, selv i den Kgl. Marine,

at pigerne får hennafarvet hår og går i hønsestrikk, eller at DKK kommer til at skifte styreform, og får en ugentlig Plenarforsamling, som Peer og jeg i et par år skiftes til at være dirigent for, indtil formen er indarbejdet, og andre kan tage over.

Hver onsdag mander vi os først op over en øl på kroen, før vi går over i klubben og styrer løjerne med de omkring 30 demokrati-ivrige unge, der typisk dukker op.

Det ligger også helt ud over vores forestillingsevne, at den dag kommer, hvor folk ikke rigtig gider plenum mere, og at denne styreform skubbes til side for grill og fællesspisning efter onsdagshandicap.

Det skal i det hele tage vise sig, hvad vi ikke anede for 60 år siden eller deromkring, at næsten alt på forbavsende kort tid underkastes forandringer – undtagen naturligvis den specielle følelse af samhørighed og historisk bevidsthed, der hersker i Danmarks ældste kajakklub: Dragør Kajak Klubs særlige ånd lader sig ikke sådan ændre!



Plenum i 1975. Tom Adrian, Finn Edwards, Jesper Paulsen, Niels Andersen og Ole P. Norsk.

'Kogehuset' eller 'Nordre Smedie'

DKK's klubhus har været rammen om mange forskellige aktiviteter. Fhv. direktør for tøjhusmuseet, Finn Askgaard, Dragør, har forsket i vores klubhus' historie.

Af Finn Askgaard



Ingen stedkendte er i tvivl om, at der her er tale om den første (dvs. vestligste) lille bygning på venstre hånd, når man fra Strandlinien går ud af Nordre Mole. Hvad man derimod hidtil har været i tvivl om, er bygningens alder og formål.

Slår man op i det velkendte og grundige værk: "Historiske huse i Dragør" (side 304-305), fornemmer man straks usikkerheden, idet huset benævnes "Kolerabygningen" og "Nordre Smedie". Endvidere formodes det, at huset er opført omkring år 1700 eller tidligere, og det antages at have haft et mi-

litært formål, dog uden at dette præciseres nærmere. Endelig anføres, at det lille hus ifølge traditionen har været brugt til karantæne-bygning, ligesom det tilføjes, at byforstanderskabets forhandlingsprotokol omtaler det som "det såkaldte kogehus" i 1850'erne og 1860'erne. Og historien ender med, at byforstanderskabet vedtog at indrette bygningen til smedeværksted i 1863, efter at den havde været i byens eje siden ca. 1800. Hele den svævende fremstilling pirrer en historikers nysgerrighed, og nærmest fremtvinger en undersøgelse. Resultatet heraf er følgende:

Historien begynder ved Kanonbådskrigen 1807-14. Efter flådens ran sattes som bekendt alle kræfter ind på at bygge så mange mindre skibe (kanonbåde) som muligt, da de var egnede til forsvar af de danske kyster. Inden udgangen af 1808 var der således 143 kanonbåde færdige til tjeneste. De blev baseret i velegnede små havne bl.a. i Dragør. De første kanonbåde ankom til Dragør under sekundløjtnant G. J. Grodttschillings kommando i forsommeren 1808. Det var disse kanonbåde, kommandør J. C. Kriger førte til det ulykkelige angreb på linieskibet "Africa" den 20. oktober 1808. Han satte siden den smukke, endnu eksisterende sandstensstøtte over sine 25 faldne kammerater, der begravedes på St. Magleby Kirkegård. Begivenheden er også mindet med et anker og et kanonrør på Nordre Mole.

Der var naturligvis visse problemer med at have de mange udenbys folk fra kanonbådene samlede i vor lille by. Indkvarteringen blev i hvert fald i perioder klaret på såkaldte kvarterskibe, da de små åbne kanonbåde var uegnede til natophold. Et andet problem var madlavningen. Det var nemlig strengt forbudt at benytte åben ild på skibe i havn af hensyn til brandfaren; især om vinteren lå skibene jo tætpakkede i Dragørs lille havn. Forbudet var ligeså gammelt som det var godt, nemlig fra første del af 1700-årene.

Uden mad og drikke, duer helten

ikke. Det er så sandt, som det er sagt. Der tales om fire pramme indrettede som "kogefartøjer" allerede i 1807, men det vides ikke, om de kunne benyttes i havne. Det er vel mindre sandsynligt; men måske kunne de forankres udenfor en havn, og så pr. båd forsyne mandskab inde i havnen. Om et sådant fartøj har været i brug ved Dragør er uvist. Derimod er det ganske vist, at man i 1809 gik en anden vej.

Under indtryk af at krigen nok ville trække i langdrag, besluttede Søetatens ledelse at udbygge "Dragør station" i foråret 1809. Holmens overekvipagemester, admiral O. A. Kierulff udbad sig derefter en "beregning" (tilbud) hos kaptajn og murermester H. West over materialer og arbejds løn til et "kogehus" efter en medsendt tegning, der desværre er gået tabt.

Det skulle "opføres ved Dragö havn på Amager"; til brug for roflotillens mandskab".

Tilbudet fra murermester West i København er dateret den 10. juli 1809. Det indledes med en god beskrivelse af huset, der nogenlunde kan erstatte den forsvundne tegning. Den lyder som følger:

"Samme bygning bliver 15 alen (godt 10 meter) lang, 11 alen (ca. syv meter) bred, én etage høj med vinkeltag og valm på begge sider: De fire udvendige mure opføres af de til Trekroners batteri færdighuggede kampesten, og åbningerne som bliver imellem stenene udmures med mur- og brosten eller fliser i ler:

Omtrent midt i bygningen opføres et fyrsted med tre afdelinger og i hver afdeling plads til to kedler: Taget dækkes med tagsten, somindhugges og skælles udvendigt".

Derefter opstilles en detaljeret betretning af det nødvendige byggemateriale til det lille hus. Der skulle således foruden kampestenene, som er på stedet, anvendes 6000 gamle mursten,

2000 nye Flensborgsten, 2000 røde tagsten, 1 td. lerkalk til taget, 46 td. sand og 28 læs ler. Et stillads skulle nødvendigvis opstilles. Endvidere skulle der bruges svære planker til 3 dørkarme, hvori der skulle indsættes "glatte døre bestående med stabelhængsleler kasselåse og maledes". Der skulle også bruges 4 "vindueskarme med sprodse-rammel; glas og beslag samt maling". Der var et særskilt overslag for tømmerarbejdet til "et tagværk", udarbejdet af tømmermester Jørgen West, der beløb sig til 312 rdl., hertil føjedes en post på 14 alen "Narvatømmer til skorstensankre". I alt beløb udgifterne til materialer og arbejdskraft på byggeriet sig til 821 rigsdaler ifølge beregningen.

Kogehuset stod færdigt i november 1809. Murermester West indsendte derefter sin "underdanigste regning" til overekvipagemesteren. Den kom beklageligvis til at lyde på noget mere end overslagets 821 rdl. Skønt han overtog ler og sand på bygningsstedet, altså på Nordre Mole, hvad der betød en besparelse på 31 rdl. Sagen var imidlertid den, at der var indløbet en ændring i forudsætningerne for tilbudet. Det skyldtes, at ydermurene nu var "opførte af ru kampesten i stedet for de i overslaget anførte huggede sten". Det havde et merforbrug af nye Flensborgmursten, som er brugt omkring dør- og vindueskarmene og til udfyldning imellem kampestenene". Desuden havde de dårligt tilpassede sten krævet "mere arbejde med muren, som er blevet 1 alen (62,7 cm) tyk i stedet for 18 tommer (56,5 cm), ligesom det havde været besværligere at få stenene til at stå fast". Til dette føjede sig en del understrykningsarbejde og dermed følgende indkøb af specialkalk og skunksten. Den samlede udgift steg herved i alt til 933 rdl.

Murermester West's forhøjede regning blev sendt til udtalelse hos akademiprofessor J. B. J. Magens. Efter en

hurtig gennemgang af regnskabet konkluderede han den 28. november, at overslaget var holdt på de ændrede områder. Ligeledes kunne han ikke se rettere, "end at de i regningen specificerede flere materialer og større arbejds løn kan været medgået ved den fra overslaget gjorde afvigelse, og at bemeldte regning billigt kan godtgøres". Dermed var byggesagen afsluttet, og murermester West fik sine penge den 9. december 1809.

Kogehuset opfyldte sit formål til krigens afslutning den 14. januar 1814. Men da riget derefter i høj grad fattedes penge, kan det ikke undre, at også Søetaten måtte nedsætte en reduktions-kommission. Kommandør, nu kontraadmiral J. C. Kriger var medlem af kommissionen fra den 18. februar 1814. Men medens kommissionen f.eks. overlod kogehuset i Korsør til byen, så indstillede overekvipagemesteren, at kogehuset i Dragør sættes i offentlig auktion, hvad kommissionen bifaldt. Den blev gennemført den 22. november 1814 efter foregående bekendtgørelse ved opslåede plakater og bekendtgørelse i aviserne".

Auktionen forestodes af major og strandtoldinspektør O. G. Moldrup, der indledte forretningen med at oplæse betingelserne for auktionen, der foruden andet omfattende "det Søetaten tilhørende og ved Dragø nordre havn stående kogehus". Det hed endvidere, at effekterne "skulle sælges i den stand, de nu er og forefindes", og salget skulle godkendes af det kgl. Admiralitetskollegium. Husets vurderingspris var sat til 200 rdl.

Auktionsprotokollen for Store Magleby sogn oplyser, at "først blev kogehuset opråbt for vurderingssummen, som efter adskillige opråb blev antaget af fogden Peter Jensen Skriver; da overbud ikke var erholdt". Afregningen indsendtes den 26. november, men Admiralitetet underkendte salget, skønt det

svarede til vurderingen. Der blev følgende holdt en ny auktion den 16. december. Denne gang var der adskillige opråb, bud og overbud. Det blev dog atter fogden P. J. Skriver, der tog stikket hjem på Dragør Byes vegne. Men prisen blev denne gang 300 rdl. Siden da har kogehuset tilhørt byen.

Kogehuset havde næppe den store betydning for byen, da der kun var en ubetydelig trafik af fremmede skibe på havnen. Det kan derfor ikke undre, at kogehuset blev udlejet til den ene af kroerne, Dragør Kro, således som vi ved, det i hvert fald var tilfældet i 1831. Den daværende købmand og gæstgiver Knud Jacobsen Leth havde dog intet imod at opgive sit lejemål til fordel for karantænevæsenet. Der er næppe tvivl om, at kogehuset også herefter skulle eller blev benyttet efter sit oprindelige formål, hvorefter det er med meget begrænset ret, at det senere er blevet kaldt Kolerabygningen.

Kogehusets tilknytning til karantænevæsenet løsnedes, efterhånden som der viste sig mindre brug for det. Den 24. juli 1855 drøftedes det ligefrem i by-

forstanderskabet, om man skulle kræve "til enhver tid at have fri rådighed af det såkaldte kogehus". Sagen blev dog henlagt på grund af karantænevæsenets almindelige uvilje imod at ændre forholdene så kort tid efter den store koleraepidemi.

Knap 10 år senere den 29. februar 1864, ordnedes kogehusets forhold endeligt i forbindelse med en nyordning, hvorved Toldvæsenet overtog lejemålet til den egentlige karantænebygnings areal, en ordning som bestod lige til 1970. Ikke uden grund omtales denne bygning derfor oftest som "Toldboligen". I ordningen indgik også en bestemmelse om, at byen skulle have "adgang til den bortlejede grund for at kunne foretage nødvendige reparationer på det til samme stødende Smedehus", som ikke længere indgik i lejemålet.

Dette omtalte Smedehus er netop det tidligere Kogehus, idet byforstanderskabet havde foregrebet begivenhedernes gang ved en beslutning af 13. juli 1863, der sagde, "at det såkaldte kogehus skulle indrettes til smedeværksted

og derefter bortlejes". Dertil blev det da også brugt langt op i vort århundrede, nemlig lige til 1929. Smedene var Christian Mangor – indtil 1910 – og autoriseret gas- og vandmester Christian Kjertmann, som efter hans skilt at dømme også havde indrettet et cykelværksted i huset.

Smedevirksomheden ophørte i 1929, da Strandhotellets ejer restauratør H. C. Jensen i samarbejde med kommunen indrettede et hyggeligt, noget romantiseret traktørsted i og omkring huset, der nu fik navnet "Dragøe Vagtstue". Det blev videreført af restauratør Chr. Glesing, vistnok indtil midt i 1930'erne. Siden da synes huset at have ligget brak til 1960, hvor Dragør Kajak Klub fik det overladt til klubhus af kommunen.

Dette usædvanlige og historisk interessante hus er i højeste grad bevaringsværdigt. Det er derfor tilfredsstillende af vide, at Nordre Smedie er fredet. Således at kommunen er forpligtet til at bevare og vedligeholde stedet, selv om vi i øjeblikket gennemlever en barsk sparetid.



DKKs klubhus siden 1960 har huset mange forskellige formål gennem dets historie. På billedet helt til venstre står smeden Christian Mangor ved essen da det husede et smedeværksted. På billedet her ses huset bygget sammen med et biografteater.

Kilder:
Historiske huse i Dragør.
Haandbog i Nordens Søkrigshistorie af C. S. de Muckadell. Amagers historie III.
Søetatens General Commissariats Collegiet, Rigsarkivet. Auktionsprotokol for St. Magleby Sogn 1814, Landsarkivet.
Den kgl. Karantænedirktion. Brevbog, Rigsarkivet.
Dragør kommune: Byforstanderskabets forhandlingsprotokol, Dragør Lokalarkiv.

DKK · 100 ÅR

af K.A. JAKOBSEN



DKK-visen

Når sø og hav, det skummer vildt
og undergang er ventet
er DKK den rette klub
som trods elementet
"til fælles tørst
til fælles nød
er først at frelse øllet"

I aften holder vi en fest
til alles fryd og gammen
og den som ingen sprut vil ha'
skal ud i pløredammen
"til fælles fryd
til fælles skæg
er sidst at frelse manden"

DKK · 100 ÅR

af K.A. JAKOBSEN



Når vi nu maden ned har kvalt
og øllet skal os læske
så går vi alle udenfor
og ser på grimme hekse
"til alles lyst
til alles gavn
når konen først er fløjet"

Og nu vi gerne rette vil
en tak til festudvalget
for deres brave indsats før
vi alle started' ballet
"med tøsens dyd
til alles fryd
begynder vi nu knaldet"

DKK · 100 ÅR

af K.A. JAKOBSEN



Når klokken så er blevet seks
og rundt på havnen dasker
vi alle går og kigger ned
i vores tomme flasker
"med slatten sæk
og dårlig arm
er først at finde køjen"

Sangen blev skrevet til Skt. Hans festen
i Dragør Kajak Klub i 1970 og første
vers blev sidenhen klubbens slagsang.

Årets to senior begynderhold 2016



Ricco Leth (træner), Charlotte Lundquist, Henrik Pedersen, Robert Nikolajsen, Morten Thomsen, Sine Sejersen, Lene Rasmussen og Anette Henckel Leth (træner).



Robert Nikolajsen, Rasmus Turin, Gitte Gertsen, Finn Nielsen, Mikael Østergaard (træner), Lars Gertsen, Sine Sejersen, Anette Henckel Leth (træner), Theis Møller og Lene Rasmussen.

